Sopra ogn'uso mortal

M'è dato albergo.

VA1
1552912

Venetiis in ædibus Bartholomæi de Zanettis, à Caſter Zago. Anno à partu uirginis.
M D X X X I X.

εἰμ' αἰ̓ σενος μεσή τας
πύασης μέροφ σίασα βος.
ϖονσβύνας ἰ̓νις ἐμ ποίσας μόρος,
ὁβού τα καὶ κωὸς τεκνώ ματος.
χρυσοῦς ἀεί τας, ἕ̓μος βῦ αἴ̓σρα
τὸν γη ὁχαλκόν οὗ ρον
ἔ̓ρραι σεν ὃν ἀπά τωρ
σίασβυ νος μόρη σε μὴ
πρόρει πος ἐμὸν ἢ τεῦ
γμα θρή σας θεο κείτοι
οκτάν τας θεε ϖέροι
νοκάν τας ἀἶ ξεν ἀ
αὑ ξας. χάλε φε γᾶ
νι ἰ ὦ συργα σχὸς ἐκ
σὺς γῆ ρας τὸ σ'ἐ λαινβῦν
τ' εὖ ἀμφικλύσω. πανόστεμα
χρός βῦ νέτας φὼρ σίζω. ος ἰ̓
νις τ' αὐσροβῶτος ἰλλοραί σας ἥ̓ρ' ἀρ
σίων ἐς τβυ κείσ'ἄ̓ γα γε χίπορ θον.

Στοιχεῖον πέμπτον.

Λεῦ σέ με πρᾶξιν βαθύπτερ' οὐ ἄκαιρ' ἀκμονάδων ἄλυδις ἐρέσσω
μηδ' ἀέσιος ἢ πόσος ὦν. ἀλλ' ἐπίκλια βεβρυθὸς λαχνὴ γένυς.
πᾶμος ἐγὼ δὴ γενόμην, αἰνίκ' ἔκειν' ἀκάμιμα
πάντα γ' ἐπέσσατο καὶ φρυάλιχα λυγρὰ ἔρεξε
ἔμπεδα πάσαθ' ὅσ' ἔρπει
δι' αἴθρας

χάος τε.

οὔτε γε κύπελλος πάις,
ὠκυπόδων δι' ἄμβροτος καλέομαι.
οὔτε δὴ ἔκειν' ἀβίας. πεφύτευμαι δὲ πειθοῖ.
εἰκάθε μοι γαῖα θαλάσσας τε μυχὸς οὐρανός τε,
πρὶν ἐμὲ γ' ἐκγονα φῶτα μιν ὠλένιον σκαπτῆρον κραναὴ λιθοτόμος ἔμμεν

Γραμμὴ ἐμὴ ἔρως

τὸ σχῆμα τοῦ πηδυλίου ὁσχ ὃλ ἀπὸ τοῦ πρώ-
πυ ἰσὸν τὸ ἓξαπον τμὶ ἀπάγωσιν ὡς ἐπὶ τοῦ
πτελέκεως, καὶ τοῦ ὠοῦ. τὸ μέτρον τοῦ
πηδυλίου, καὶ τοῦ πελέκεως, χρὴ
εἰαμβικὸν, κατὰ στίχον
ὑφαιρουμβύπις
συζυγίᾳ
ας.

Τούτου ἡ ἀνάγωγης δύναται ὡς γέγραπται γίνεσθαι, εἴτε καί γε τῦ νοῦ. ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ μέτρα, ἀπὸ τῦ πρώτου ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἔρχη ἵνα τὰ ἀλλήλοις ἀντίστροφα ᾖ μετ' ἀλλήλων. τῦτο γὰρ κελεύει, τὸ πρῶτον ἀναγνόντας εἶτα τὸ παιώνιον προφέρεσθαι. καὶ ἀναλόγως ἐπὶ τὸ δεύτερον. καὶ οὕτως ὁ τρόπος ἕως δῦο ἀφίκηται ἐπὶ βραχύ. ὁ δὲ λόγος, λέων μὲν ὁ ἔρως. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως ἅπας ἔχει. ὁρᾷς με τὸν γῆς τε ἐπάκτιον καὶ τὸν οὐρανοῦ ἄλλα ἐθράσαντα. μὴ φροντίσῃς δὲ τηλικῆς δὲ ὤν, τελείου ἔργον ποιῶ. τότε γὰρ ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἡ ἀνάγκη ἦρχε, καὶ πάντα ὑπείκει τοῖς ἀληθῶς γνώμαις, ὅσα ἔρπει δι' ἀέρος καὶ αἰθέρος. τὸν ἐμὲ ὁ ἀφροδίτης υἱός. ἀλλὰ καλοῦμαι ἔρως, καὶ οὐδέν ἐπραξα βίᾳ, ἀλλὰ τὰ πάντα πραΰνω πειθοῖ. ὑπέπηξαν δέ με ἡ γῆς καὶ θαλάσσης μυχοὶ καὶ οὐρανός. τῶν ἐγὼ τὸ ἀρχαῖον ἀφειλόμην σκῆπτρον, καὶ ἐδίκαζον θεοῖς. ὅλα δὲ νοῶ, χθὲς ἀπὸ τῦ πρώτου ἐπὶ τὸ ἔσχατος ἔρχη ὡς προείρηται. ἀκμονίδων δὲ λέγει τὸν οὐρανόν. Γαῖα μὲν γὰρ ἄκμονα ἔπηξεν. ἀπὸ δ' ἄκμονος ὁ οὐρανός. ἄλλος δέ ἐστιν ὅρος ὑπὲρ ἑαυτῦ λέγων, ὅτι πάντα αὐτῷ εἴκει. καὶ τὰ ἐπὶ τῇ γῇ, καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ. ἄλλως.

Θεοχείου πέλεκυς.

Πῆβίων κλιτὸς ἄστε

Ἀνδροθέα ὅδ' ὄρον ὁ φωκβὶς χρατερὸς κυβερνήτης
τὸ μὸς ἄγει τὸν ἱερὸν κηὸς πυρίτην πολύμηδα, κορυ-
ἀκοὶ ἀριθμὸν ὄγδωὸς ἐνὶ πρόχοισι φέρων ἐλθεῖν,
ἰμὶ δ' ἐς ὁμήγυον ἔβα κέλευθον,
καὶ σμικρὸν ῥόον θυμῷ
τὸν ὄλβος

θεοῖς, ὡς δὴ ῥε ῥόδ[illegible] πολύζηλος μέδος μολπῆς.

Τὸ βίων κλιτὸς ἄστε

Ἀνδροθέα ὅδ' ὄρον ὁ φωκβὶς χρατερὸς κυβερνήτης
τὸ μὸς ἄγει τὸν ἱερὸν κηὸς πυρίτην πολύμηδα, κορυ-
ἀκοὶ ἀριθμὸν ὄγδωὸς ἐνὶ πρόχοισι φέρων ἐλθεῖν,
ἰμὶ δ' ἐς ὁμήγυον ἔβα κέλευθον,
καὶ σμικρὸν ῥόον θυμῷ
τὸν ὄλβος

θεοῖς, ὡς δὴ ῥε ῥόδ[illegible] πολύζηλος μέδος μολπῆς.

Δεῖ τὸν ἀναγινώσκοντα καὶ τὸν ἀκηκούμενον, μετὰ τὸ πρῶτον κῶλον. τὸ, αὐσπροθέα σῶρον ὁ φωκεὺς, τὸ πελυταῖον λέγειν. τὸ, ὦπασ' ἐπειὸς πέλεκυν. εἶτα τὸ δεύτερον ἀπ' ἀρχῆς, καὶ μετ' αὐλὸ, τὸ δεύτερον ἀφ' τὸ τέλους. καὶ οὕτως ἕως τῆς μέσου. ὥστε τὸ μὲν πέλειον εἶναι, τὸν πέλεκυν τ' τον ὁ ἐπειὸς αἰκατίθησι τῇ ἀθηνᾷ, καὶ τασκεύασας τὸν δούρειον ἵππον. τὸ μέρος χορειαμβικὸν ἀρξάμενον ἀπὸ καταληκτικοῦ ἑξαμέτρου, καταλῆγον δὲ εἰς μονόμετρον ἰαμβικὸν. τὸ αὐλὸ δὲ μέρος τῷ περυγίῳ ἀλλὰ διαφέρει. καὶ θότι ὁ μὲν πέλεκις, ἔχει τὸ πρῶτον κῶλον πρὸς τὸ πελυταῖον συναπτόμενον, καὶ τὰ διαύοιαν. τὸ δὲ περύγιον καὶ τὸ ἑξῆς τ' ῷ σίχων. λιώατοί τις ἡ ἀπὸ τῆς βραχυκαταλήκτου μέρους ἀρχεσθαι. εἶτ' αὖ τῷ αἰτα ποδίδους τὸ ἴσον, καὶ ἀκολούθως τοῖς μετ' αὐλὸ τὰ ἴσα ὠδὴ φέρεσθαι, καὶ διασῶσαι τὸν τοῦ. ἀπὸ μὲν τῆς δωδεκάτου ἀναβαίνων, ἀπὸ θατέρου εἰς τὸ δωδέκατον καὶ τὰ χωρῶν. Γέγραπται μὲν εἰς τὸν ἐπειοῦ πέλεκυν. ὅτι σῶρον τῇ ἀθηνᾷ ὁ φωκεὺς ἐπειὸς, τῆς τέχνης καὶ ὠδινοίας χά εν ἀπὸ τίνων, ἔ

θηκεν.

χ' ὥσους ὄξεπόνασεν ἐπ' ἀέθλους.
τῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος ὡς σαφ' ἰδῆς,
ἔσασ' ἐνθάδε χάλκεον ποιήσας,
πολλοῖς μασὶν ὄπαθε κλωῖ ἀϋτεῖς.

Θεοκρίτου ἐς τὸν ἑαυτῦ βίβλον.

ἄλλος ὁ χῖος. ἐγὼ δὲ θεόκριτος ὅς πάδε γράψα
εἰς ἀοιδὸ τῶν πολλῶν ἁμὲ συρηκοσίων
ὑός πραξαγόραο, Φρυκλάπῆς τε φιλίνης.
μοῦσαν δ' ὀθνείην. οὔ ποτ' ἐφελκυσάμην.

Τῦ τῶν Θεοκρίτου ἐπιγράμμ
μάτων τέλος.

Δαμομέλης ὁ χορηγὸς ὁ τὸν ῥίποδ' ὧδ' ἀνάθυσε
καὶ σὲ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀνέθηκε,
μείριος ἦν σὺ παισὶ χορῶ δ' ἐκτήσατο νίκην
ἀνδρῶν καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ πρόσηνες ὁρῶν.

ἄλλο.

Ἡ κύπρις οὐ πάνδημος· ἱλάσκεο δ' ἦν θεὸν ἁπὸν
οὐρανίην ἁγνὰς ἀνθεμα χρυσογόνας
οἴκῳ σὺν ἀμφιλέοις· ὧ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
ξωόν· ἀεὶ δ' ἔσσην λώϊον ἐς ἔτος ἰών,
ἐκ πάντων ἀρχομένοις ὧν πύτνια κηδόμενοι ἀ
π' ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχοισι βροτοί.

ἄλλο.

Γνώσομαι εἴ τι νέμας ἀγαθοῖς πλέον· ἢ καὶ ὁ δειλός
ἐκ σέθεν ὥς σαύτως ἴσον ὀδοιπόρος ἄλλα.
χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος ἐρεῖς· ἦ δὴ μὲν ὁ δοῦτος
κεῖται τᾶς ἱερᾶς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλᾶς.

Εἰς ἀνακρέοντα.

Θᾶσαι τὸν ἀνδρικάπα τᾶτον ὦ ξένε·
σοῦδε. καὶ λέγ' ἔπαν ἐς οἶκον εὔθης,
ἀνακρέοντος ἄνδρ' εἶδον ἐν τεῷ
τῶν πολλ' εἴτι θέλασον ὠδοποιῶν.
πολλοὶς δὲ χὤπ τοῖς νέοισιν ἄδετο,
ἐρεῖς ἀφρενέως ὅλον τὸς ἄνδρας.

Εἰς ἠδὺ χάρμον.

Ἀτεφανὰ δῶρος χὠ νὴρ ὁ τὰν κωμῳδὰν
δώρων ἠδὺ χάρμος.
Ω βάκχε χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ,
τὸν ὧδ' ἀνέθηκαν.

δὶ ῥύμεσδον. τύμβου τᾶσδε θανὼν ἔτυχες.
σοὶ μὲν ἔδρακε θείοισι μετ' ἀνδράσι. τὸν δὲ πολῖται
τιμασεῦσι πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

ἄλλο.

Ἦλθε καὶ ἂς μίλητον ὁ τᾶς παιήονος υἱὸς
ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνεστόμενος
νικίᾳ. ὃς μὲν ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖτο,
καὶ τὸ δ' ἀπ' ὠδύνας πλύσατ' ἄγαλμα κέδρῳ.
ἠετίωνι χάριν πλαφυρᾶς χερὸς ἄκρων ὑποσὰς
μαθόν. ὁδ' ἆς ἔργον, πᾶσαν ἀφῆκε τέχνῃ.

ἄλλο.

Ξεῖνε, συρικτόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίζομαι ὄρθων,
χειμερίης μεθύων, μηδαμὰ νυκτὸς ἴσης.
καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω πότμον. αὐτὰρ ὁ πολλᾶς
πατρίδος, ὀθνείην κεῖμαι ἐφεσσάμενος.

ἄλλο.

Ὑμῖν τοῦτ' ἔθεσαι κεχαρισμένον εὐνέα πᾶσαις
τῶ ἄλγεα ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρεον
μουσικός. ἄλλος ἕτερός τις ἐρεῖ. σοφίη δ' ἐπὶ τῇδε
αἶνον ἔχων, μουσέων τὸκ ἐπιλανθάνομαι.

ἄλλο.

Εὐαθενέος τὸ μνᾶμα. φυσιγνώμων ὁ σοφιστὴς
δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
οὗ μὲν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξεῖνον ὄντα,
χὠμοδέτης ἀΐδαις δαιμονίως φίλος ἦς
πάντων ὧν ἐπέκυρσεν. ὄλεθε καὶ ὁ σοφιστής,
καίπερ ἄκμης ἐὼν, οὐ χαλεπὰ κηδεμόνας.

ἄλλο.

δάφναις καὶ μύρτοισι νῦν δὲ ὦδλει κυπαρύσσῳ.
κεῖθα πέλιξ ἑχύτας βορυόπας ἔλικε
ἄμπελος. ἃ δ' ἐμοὶ ὃ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
ἡδυφοι ἀχθοῦσιν ποικιλόφυλλα μέλη.
ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν αὐτιαχοῦσι.
μέλπουσαι σόμασι τὰν μελίγηρων ὅπα.
ἔζεο δὴ τηνεῖ, καὶ τῷ χαίροντι παρίπτω
δῦσεο ἀστερόεσσαν ἃ δάφνιδος μετόπους.
κοῦθὺς ἀθρρήξαν χίμαρον καρόν. ὦ δ' ἀναβύσσῃ
τᾷδ' ἃ τυχὼν ἐθέλω θειοσύνην τελέσαι.
ῥήξω γὰρ δαμάλαν. λάσιον φάγον. αἶνε τὸν, ἴακχε
σαμίταν. αὐτοὶ δ' ὑμνέωσ ὁ θιός.

ἄλλο.

Λᾶς ποτὶ τᾶν νυμφᾶν δισύμοις αὐλοῖσιν ἀείσαις
ἁδύ τί μοι κἠγὼν παντὶδ' ἀειράμενος,
ἀρξοῦμαι τι κρέκειν. ὁ δ' βουκόλος ἄμμιγα θελξεῖ
δάφνις, κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
ἐγγὺς δὲ στάντες λασίας δρυὸς αἰθρου ὄπωδεν,
πᾶνα τὸν αὐλιβόταν ὀρφανίσωμεν ὕπνῳ.

ἄλλο.

Ἀδείλαιε τὺ βύρσι τὺ τὸ πλέον ἃ καταταξεῖς
δάκρισι δισσαίνους ὤπας ὀδυρόμενος;
οἴχεται ἁ χίμαρος τὸ καλὸν τέκος οἴχετ' ἐς ἄδαν.
ῥαχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
αἰ δὲ κἀμὸν κλαγγοῦντι· τί τὸ πλέον ἀείκα τίνας
ὀστέον οὐδὲ τίφρα λείπεται οἰχομέας.

ἄλλο.

Νήπιον. ἦ ὀνέλειπες ὗν ἁλικία δὲ καὶ αὐτὸς

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Τὰ ῥόδα τὰ δρυόεντα. κἠ ἦνθε τάπυκνος ἐκείνα
ἔρπυλλος κεῖτ' ἐν τοῖς ἑλικωνιάδι
τοὐ ϝ μελάμφυλλοι δάφναι τὴν πύθιε παιὰν
δέλφις ἅπει πέρα τᾶτό τοι ἀπλάϊσεν.
βωμὸν δ' αἰ μάξει κεραὸς φάγος. οὗτος ὁ μαλὸς,
πρεμίνου φώγων ἕκατον ἀκρέμονα.

ἄλλο.

Δάφνις ὁ λευκόχρως ὁ καλᾶ σύριγγι μελίσδων,
βουκολικοὺς ὕμνους. κἤθετο παντὶ τάδε.
Ἦ θέασοὺς δόνακας. τὸ λαγωβόλον. ὀξυὰ ἄκανται
νεβρείδα τιὼ πήραν, ἀπὸκ ἐμαλοφόρει.

ἄλλο.

Οὐδεὶς φυλλοχρῶτι πόδω δάφνι σῶμα κεκμακὼς
ἀμπαύων σκάλικος δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.
ἀγρεύει δέ τυ πάντ, καὶ ὁ τὸν κροκόεντα πρίντος
μασὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καταπτόμενος,
ἄνδρον ἔσω σείοντις ὁ μόρροθοι. ἀλλὰ τὺ φεῦγε,
φεῦγε μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταγρόμενον

ἄλλο.

Τιὼ ἀμπελὶ λαύρᾳν τῶς αἰ δρῦός αἰ πόλε καλάμφας
σύριγον βυρήσεις ἁρπίλυφὲς ξόανον.
Θεσπελὲς ἀμπόφλοιον, ἀνούατον. ἀλλὰ φάλητι
παιδογόνῳ δμωκτὸν κύπριδος ἔργα τελεῖν. ϝ
σακὸς δ' οὐ ἱερὸς ϝεἰδέδρομεν. ἀσύαον ϝ κᾶπος
ῥεῖθρον ἀπὸ πιλάδων πάντοσε πλεθάει

δάφναις

κή. ἆρ' ἔτε μὴν μέσα. δι. σύ γ' ἔμμας, κοὐκέτι πιστά.
κή. ῥέξω πόρτιν ἔρωτι, καὶ ἄλλα βοῶν ἀφροδίτα.
σὺ δ' ἤνος σύθαι βέβηκας γυνὰ δ' ἂς οἶκον ἀφέρπω.
δέφ. ἀλλὰ γυνά. μήτερ. τεκέων τροφός. οὐκέτι κώρα.
Ὡς οἱ μὲν χλοερᾶσιν ἰαινόμενοι μελέεσσιν,
ἀλλήλοις ἰθύνεσκον. ἀνίστατο φώκιος ὀδμή.
χἠ μὲν ἀνερχομένη διέσχε μᾶλα νομεύων,
ὄμμασιν αὐδομένη. κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη.
ὅσσ' ὠδὶ ταυρείας ἀγέλας, μεχαιμέος ὀΐας,
πίε λαῶρον θύσσων κύπριδι, καὶ ἑρμεναίῳ: —

τὸ τῶν Θεοκρίτου εἰδυλλίων
τέλος.

κώ. ὄμνυε μηδ' ἐμὲ λέπρας λιπὼν ἀέκουσαν ἀπέλθης;

δάφ. οὐ μὰ τὸν τὸν πᾶνα. καὶ ἤνικ' ἐθέλῃς με διῶξαι.

κώ. πύχδας μοι θαλάμοις πύχεις ἢ σῶμα ἢ αὐλάς;

δάφ. πύχω σοι θαλάμους. τὰ δ' ὄπιθεν καλὰ νομεύω.

κώ. περὶ δὲ γραλέω τίνα μᾶν τίνα μῦθον ἐνίψω;

δάφ. αἰνήσει σέο λέπρον ἐπὴν ἐμὸν οὖμον ἀκούσῃ.

κώ. οὔνομα σὸν λέγε πᾶνο. καὶ ὄνομα πολλάκι τέρπει.

δάφ. δάφνις ἐγώ. λυκίδας δ' πατὴρ. μήτηρ δ' νομαία

ιω. ὄξ βουκολέων. ἀλλ' οὐ σέθεν ἁμὶ χερείων.

δα. ἄκρα πιμέοσα πατὴρ δέ σοι ἐστὶ μενάλκας.

κώ. δαῖξον ἐμοὶ ἔθεν ἄλσος. ὅπα σέθεν ἵσταται αὐλίς.

δάφ. δεῦρ' ἴδε πῶς ἀνθοῦσιν ἐμαὶ ῥάδιναὶ κυπάρισσοι.

ιω. αἶγες ἐμαὶ βόσκεσθε. τὰ βουκόλα ἔργα νοήσω.

δα. ταῦροι καὶ καλὰ νέμεσθε, ἵν' ἄλσεα παρθένι δείξω.

κώ. τὶ ῥέζεις σατυείσκε τίδ' εὖ δοθὲν ἄφαο μαζῶν,

δ. μᾶλα τεὰ πρώτισα τάδε χνοάοντα δι δάξω.

κώ. ναρκῶ ναὶ τὸν πᾶνα πιὼ πάλιν ἔξελε χεῖρα.

μ. θυρσεα κώρα φίλα. τίμοι ἔφεμδυ. ὡς μάλα δειλά.

κώ. βάλλεις δ' ἀμάρυγμα με καὶ εἴματα καλὰ μαίνεις.

δ. ἀλλ' ὑπὸ σοὺς πέπλους ἀπαλὸν νᾶκος ἰῶν δὲ βάλλω

κώ. φοῦ φοῦ. καὶ τὰν μεραὶ ἀπέστιχες. ἐς τίδ' ἔλυσας.

δ. τᾷ παφίᾳ πρώτιστον ἐγὼ τόδε σῶρον ὀπάζω.

κώ. μίμνε τάλαν. τάχα τίς τοι ἐπέρχεται. ἦχον ἀκούω.

δ. ἀλλήλοις λαλέοισι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.

κώ. τὰ δ' ὄμπεχον ποίησας ἐμὸν ῥάχος. ἁμὶ δ' γυμνά.

δ. ἄλλω ἀμπέχεο τᾶς σᾶς τοι μείζονα δώσω.

κώ. φεύγω μὰν τάχα δ' ὕστερον ἀ δ' ἄλλα διώξῃ

δ. αἴθ' ἄλλαι διωάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐδὲ βάλλειν.

δάφ. πλωΐδος χείλεα σεῦο. δίδου πάλιν ὄφρα φιλάσω.
κή. καλόν σοι δακμάλας φιλέειν, ὀκ ἄζυγα κώραν.
δάφ. μὴ καὶ χῶ τάχα γάρ σε καθέρχεται ὡς ὄναρ ἦβη.
ἀ σαφυλὶς σαφίς ὄσσι, καὶ ῥόδον αὖον ὀλεῖ.
δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους ἵνα σοι τινὰ μῦθον ἐνίψω.
κή. ὀκ ἐθέλω. καὶ πρίν με παρὴ παφλὸν ἠδὲ μύθω.
δάφ. δεῦρ' ὑπὸ τὰς πελέας ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσῃς.
κή. τλὼ σαυτὴν φρενόα τέρψον. οἴζυον οὐδὲν ἀρέσκει.
δάφ. φθῦ φθῦ. τᾶς παφίης χόλον ἄξεο καὶ σύγε κώρας;
κή. χαιρέτω ἀ παφίη μόνον ἵλαος ἀρ' ἔμεθεν εἴη.
δ. μὴ λέγε, μὴ βάλλησε καὶ ἐς λίνον ἄκοντον ἔλθῃς
χλωτὸν
δάφ. βαλλέτω ὡς ἐθέλεις. πάλιν ἀρ' ἔμεθεν ἀρήιος
κή. μὴ πιβάλῃς τλὼ χεῖρα καὶ ἁσέπι χέλος ἀμύξω.
δάφ. οὐ φθύγεις τὸν ἔρωτα, τὸν, οὐ φύγε παρθένος ἄλλη.
κή. φθύγω ναὶ τὸν πάνα. σὺ δὲ ζυγὸν αἰεὶ ἀείρεις.
δ. δειμαίνω μὴ δῆσε κακωτέρῳ αἰέι δώσῃ.
κή. πολλοί με μνώοντο νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἔπαθε.
δ. εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστὴρ τεὸς εὐθάλεϊ κάνῳ.
κή. καὶ τί φίλος ῥέξαιμι. γάμοι πλήθουσιν ἀνίας.
δ. ἦ ὀδυώδω ὀκ ἄλγος ὅλως γάμος ἀλλὰ χορείην.
κή. ναὶ μὰν φασὶ γυναῖκας ἐοὺς φομέειν παρακοίτας.
δ. μᾶλλον ἀεὶ κρατέουσι. τίνα φομέουσι γυναῖκοι;
κή. ὠδίνειν φομέω, χαλεπὸν βέλος ἀλεγεινῆς.
δ. ἄλλα τὴ βασίλεια μογοστόκος ἀρτεμὶς ὄσσιν.
κή. ἀλλὰ τεκεῖν φομέω μὴ καὶ χρόα κάλὸν ὀλέσσω.
δ. ὦ δὲ τέκνης φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεαι υἱάς.
κή. καὶ τίμοι ἔδνον ἄγοις γάμου ἄξιον ὦ ἀθινόσω;
δ. πᾶσαν τὰν ἀγέλαν παντ' ἄλσεα καὶ νομὸν ἔξεις

ἀμέραν. ὃ κἀ σ' ὐκ ἐθέλεις τὺ, μάλ' αὖ σκώτω
πῶς ταῦθ' ἁρμονία τὸν φιλέοντ' ἀϊδίως διδῶ.
ἀλλ' εἶμι τὶ πίθοιο νέος παγενισέρω,
τῶ κἀ λώϊον ἄλλος ἔχων ἐμὲ ἐπαινέσαις.
ποίησαι καλιὰν μίαν ἐν συὶ δενδρείῳ
ὄππη μηδὲν ἀπίξεται ἄγριον ἑρπετόν.
νῶϊ δὲ τῶδε μᾶς ἄματος ἄλλον ὄψις κλάσον,
ἄλλον δ' αὖ ἔριον. ὄξ ἑτέρῳ δ' ἕτερον ματεῖς.
κἀ μιῶ σεῦ τὸ καλόν τιν ἰδὼν ῥέθος αἰνέσαι.
τῶ δ' ὀϊθὺς πλέον ἢ τριέτης ἐγένθ' φίλος ὥρᾳ
τὸν πρᾶτον ὃ φιλῶν τα τριταῖον ἔθηκας ἔλαιπες.
αἰθρῶν τᾷδ' ὑπερνορέων δοκέᾳς πνέειν.
φίλει δ' ὥσπερ ζώης τὸν ὅμοιον ἄχρι γέρα.
αἱ γὰρ ὧδε ποῆς, ἀγαθὸς μᾶς ἀνὴρ ἔσαι.
ὄξ ἀστῶν. ὁ δέ τοι ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχοι
ὃς ἀνδρῶν φρενίας θυμαρέως ὑποδάμναται.
κἠμὲ μαλθακὸν ὄξεπόνασε σιδαρέου.
ἀλλὰ πέρι ξ' ἄπαλῶ σύματός σε πεδέρχομαι.

ἄλλως ποτέρχομαι

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λς'.

Δάφνις ὁ, καὶ Νύμφης, ὁ ἀείσας.

Τὰν πίνυταν ἐλαίαν πάρις ἥρπασε βουκόλος ἄλλος
μᾶλλον ἐμὶν δ' ἐλαία τὸν βουκόλον ἐστὶ φιλοῦσα.
νύ. μὴ καυχῶ σατυρίσκε κενὸν τὸ φίλαμα λέγοισιν
δά. ἔστι καὶ σὶ βουτοῖσι φιλάμασιν ἁδέα πέψις.
νύ. τὸ σόμα μὲν πλώω καὶ ἄσω πύω τὸ φίλημα.

σὺν τᾷ, πολλὰ μ' ἔργ' ἐκτελέσεις αὐδρείοις πέπλοις
πολλὰ δ' οἷα γυναῖκος φορέοισ' ὐδέ τινα βράκη.
δλὶς γὰρ ματέρες ἀρνῶν μαλακηὺς εὐβοτάνα πίκας
πέξαντ' ἀλλοετεί. θδυγένιδος γ' εὔεκ' εὔσφύρω
οὕτως ἀνυσιδργός. φιλέῃ δ' ὅσα σαόφρονδυ.
ὃ γὰρ ἃς ἀκίρας οὐδ' ἐς ἀεργὼς μὴ ἐβολλόμαν
ὀππάσαι σε δόμοις ἀμετέρας δῦσαν ἀπὸ χθονός.
κῆ γάρ σοι παρὶς αἴ ὤ ξεφύρας κτίασε πότ' ἀρχίας
νάσω ῥωακχίας μυελὸν ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν.
νωῖ μὲν οἶκον ἔχυσ' ἀνέρος ὃς πόλλ' ἐδάη σοφά.
ἀνθρώποισι νόσους φαρμακὰς λυγρὰς ἀπαλαλκέμεν
οἰκήσᾳς κῆ μίλατον ἐρατεινὰν μετ' ἰαόνων.
ὡς δυαλάκατος θδυγένις σὺ δαμότερσιν πέλοι
καί οἱ μνᾶσιν ἀεὶ τῷ φιλαοιδῷ θ' ἑκάεργε ξεῖνε,
κεινομάρτις ἐρεῖτω ποτιδώσ'. ἢ μεγάλα χάρις,
δώρῳ ξεινὸ ὀλίγῳ. πάντα ἴ πιμάντα τὰ πὰρ φίλων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λε'.

Ραισηκά.

Οἶνος ὦ φίλε παῖ λέγεται καὶ ἀλάθεα
κἐμμυσ χρὴ μεθύοντας ἀλαθέας ἔμμεναι.
κἠγὼ μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω τὰ κέατ' ἐν μυχῷ
ὐκ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας
γινώσκω. τὸ γὰρ ἥμισυ τᾶς ζωΐας ἔχω.
ζᾶ τὰν σὰν ἰδέαν. τὸ ἴ λοιπὸν ἀπώλεσο.
χὤταν μὲν σὺ θέλῃς μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω

ἐς θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἵματι πᾶσαι,
ὄξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ πενθῆα φέρουσαι.
οὐκ ἀλέγω. μὴ δ' ἄλλος ἀπεχθέμεναι Διονύσῳ
φροντίζοι. μὴ δ' ἁ χαλεπώτερα τοῦδ' ἐμόγησεν.
εἴη δ' εὐναέτης ἢ καὶ δεκάτῳ ὑδριάοι
αὐτὸς δ' ὀργεόμαι καὶ ὀργεάσιν ἄδυμι.
ἐκ Διὸς ἀγλαόχω τιμὰν ἔχ' αἰετὸς οὕτως.
ὀσσεβέων παίδεσσι τὰ λῴια δυσσεβέων δ' οὔ.
χαίροι μοι Διόνυσος. ὃν ἐν δρακόντεσσιφόρηται,
ζεὺς ὕπατος μεγάλαν ὑδριγουνίδα θήκατο λύσσας·
χαίροι δ' ὐειδὴς Σεμέλα, καὶ ἀδελφεαὶ αὐλῆς
καὶ μέλαι, πολλαῖς μεμελημέναι ἡρωίναις,
αἳ τόδε ἔργον ἔρεξαν ὀείναντος Διονύσου.
οὐκ ὑδριμωτόν. μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λδ'.

Ηλάκατα.

Τλακατᾶς ὦ φιλέελθ' ἁλακάτα σῶρον ἀθανάας
γυναιξὶ νόος οἰκωφελέεσσι σὸς ἐπίβολος.
θαρβοῦσ' ἄμμιν ὑμάρτει πόλιν ἐς νείλεω ἀπλακές.
ὄππα κύπριδος ἱρὸν καλάμῳ χλωρὸν ὑφ' ἁπαλῷ
τῆδε γὰρ πλόον εὐκέμεν αἰτύμεθα παρ Διός,
ὄππως ξεῖνον ἐμὸν πέρσομ' ἰδὼν καὶ πωλήσομαι
νικέαν, χαρίτων ἱμεροφώνων ἱερὸν φυτόν.
καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθου γεγενημέναν
σῶρον νικέας, ἃς ἁλόχῳ χέρρας ὀπάσω μεθύμ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λγ'.

λιώαι. ἢ Βάκχαι. Δωρίδι.

Ἰὼ κἀΐονόα χἀμαλοπάρθενος ἀγανά.
ῥεῖς θιάσως ἐς ὄρος, ῥεῖς ἄγαγον αὐτοὶ ἐοῖσαι·
χἀμὶ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγριαι φύλλαι
μαστόντε ζώοντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς
σὺ καθαρῷ λειμῶνι καμὸν δυοκαίδεκα βωμοὺς.
τὼς ῥεῖς τὰ σεμέλα. τὼς σύνεα τῷ διονύσῳ.
ἱερὰ σ' ἐκ πίστας πεπονάμενα χερσὶν ἐλοῖσαι,
δὔφαμος κατέθευτο νεοδρέπτων ὐπὸ βωμῶν,
ὡς ἐδίδαξ' ὡς αὐτὸς ἐθυμάρει διόνυσος.
πενθεὺς σ' ἀλιβάτου πέρας ἄκρας πάντ' ἐθεώρει
χίνον ἐς ἀρχαίαν καταδὺς ὑπὸ χώριον ἔρνος.
ἄϊονόα πρῶτά νιν αἰέκραγε δεινὸν ἰδοῦσα
σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια βάκχου,
ὄξα πίνας ὐπὸ ἄσα. τάδ' οὐχ ὁρόωντι βέβηλοι.
μαίνομ' ἐγὼ μὲν θαὔτα μαίνονθ' δ' ἄρ' ὀὐθὺ καὶ ἄλλαι.
πενθεὺς μὲν φοῦνμ πεφοβημένος αὖ δ' ἐδίωκον.
πέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐπ' ἰγνύ' ἀνερύσασαι
πενθεὺς μὲν τόδ' ἔειπε· τίνος κέ χρηθε γυναῖκες
ἄϊονόα τάδ' ἔειπε· τάχα γνώσει τὶν ἀκοῦσαι.
μάτηρ μὲν κεφαλὰν μυκήσατο παισὶν ἐλοῖσα,
ὄασον πὰρ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνης.
ἰνώδ' ἔρρηξε σὼ ὠμοπλάτα μέγαν ὦμον
λὰξ ὐπὸ γαστέρα βᾶσα, καὶ ἄϊονόας ῥυθμὸς ὠυτὸς
αἰ δ' ἄλλαι τὰ ῥέζασ' ἀκρέα νομέοντο γυναῖκες.

ὑψόθεν εὐ γυίη, καὶ ὠδὶ φρομερῆς ποσὶν ἔζη,
νυσσάζων κεφαλῆ. περὶ γὰρ σκότος ὄσσε οἱ ἄμφω
ἦλθε βίηφι θεοῦ τοὶ δ' ὀστέῳ ἐγκεφάλοιο.
τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύρεσθαι παραφρονέοντα βαρείαις
νωσάμενος πρὶν αὖθις ὑπόπτερον ἀμπνυθῆναι,
αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίου ἤλασα πρόφρας,
εἷλκυσα τόξον ἔραζε, πολύρραπτόν τε φαρέτρην.
ἦγχον δ' ἐγκρατέως σιβαρὰς σφῶ χεῖρας ἐρείσας
ὀξόπιθεν, μὴ σαρκὸς ἄκος δρύφῃ ὀνύχεσσι.
πρὸς δ' οὖδας πτέρνῃσι πόδας σθρεοὺς ὠθιέζον
οὐραίους ὠθῆβας. πλευρῇσί τε μὴ ἐφύλασσον,
μέχρις οἱ ὀξυτάτην βραχίονα ὀρθὸν ἀείρας
ἄμπνυσον, ψυχὴν ὃ πελώριον ἔλλαβεν ἄδης.
καὶ τότε δὴ βούλυτον ὅπως λασιαύχενα βῦρσαν
θηρὸς πιθνειῶπος ἄκων μελέων ἐρύσαιμι
ἀργαλέον μάλα μόχθον. ἐπεὶ οὐκ ἔσκε σιδήρῳ
τμητὴ οὐδὲ λίθῳ περωμενίῳ οὐδὲ μὰν ὕλῃ
εὐθαμοι ἀθρήσαντες ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
ἀλλοῖς δέρμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι
τοῖσι θοῶς ἀπέδειρε καὶ ἀμφεδέμην μελέεσσιν
ἔρνος εὐυκλείου παμβύκροος ὄφρα μοι εἴη.
οὗτός τοι μεμέχ' υἱὲ τὸ φίλε θηρὸς ὄλεθρος,
πολλὰ πάρος μήλοισι καὶ ἀνδράσι πήματα δόντος.

ὀχρυόεν χλωρῇ δὲ παλίσυντον ἔπεσε ποίῃ.
ἄλλαρ ὁ, κρᾶτα δαφοινὸν ἀπὸ χθονὸς ὤκ' ἐπάειρεν
θαμβήσας. πάντῃ δ' ἱέμενος ὀφθαλμοῖσι
σκεπτόμενος. λαμυρὸν δ' ἀνὼν ὑπέδυσεν ὀδόντας
ὦδ' ἐγὼ ἄλλον οἶδον ἀπὸ νευρῆς ποίαλλον
ἀχαλόων ὅτι μοι πρὶν ἐτώσια ἔκφυγε χαρός.
μεσηγὺς δ' ἔβαλον σηθέων ὄθι πνεύμονος ἕλρα·
ἀλλ' ὅδ' ὡς ὑπὸ βίρσαν ἐὼν πολυώδινος ἰὸς,
ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμώλιον αὖτως.
τὸ τρίτον αὖ μέλεσιν ἀσάμενος σὺ φρεσὶν αὐτῶς
ἀνερύκω. ὁ δέ μ' ὅδε προσπλανώμενος ὄασσοις
θὴρ ἄμοτος· μακρὼ δὲ περιγνύσιν ἔλιξε
κέρκην. ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο. πᾶς δέ οἱ αὐχὴν
θυμῷ συνεπλήθη. πυρσαὶ δ' ἔφλεξαν ἔθραι
σκυζομένῳ. κυρτὴ δ' ῥάχις γένετ' ἤυτε τόξον
πάντοθεν ἀλυσθέντος ὑπαὶ λαγόνας τε καὶ ἰξύ.
ὡς δ' ὅταν ἅρματος πηγὸς ἀνὴρ πολέων ἴδρεις ἔργων
ὄρπηκας κάμπτηται ἑοικότος ὑγκεάτοιο
θάλψας σὺν πυρὶ πρῶτον ἐπ' ἀξονίῳ κύκλε δίφρῳ,
τῷ μὲν ὑπ' ἰκ χαρῶν ἔφυγε πανύφλοιος ἑμινὸς
κάμπτόμενος τηλοῦ δὲ μιῇ πήδησαν ὁρμῇ,
ὡς ἐπ' ἐμοὶ λὶς αὐτὸς ἀπὸ πρόθεν ἀθρόος ἆλτο,
μαιμὼν χρωὸς ἆσαι. ἐγὼ δ' ἑτέρωθι βέλεμνα
χειρὶ προεχεθόμην. καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην
τῇ δ' ἑτέρῃ ῥ' ὄπαλον κήρους ὑπερ αὖον ἀείρας,
ἤλασα κακκεφαλῆς. δίζὺξ δ' αὖδιχα ῥηχὼ ἔαξε,
αὐτῷ ὑπὸ λασίοιο κατ' ἀγκάτος ἀγριέλαιον
θηρὸς ἀμαιμακέτοιο. πέσεν δ' ὅγε πρὶν ἐμὶν ἑλέσθαι

οἳ ἔθεν ἀγχίμοροι ναῖον παθόντες ἄτλητα.
τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
βουϊαθύς. κτεῖναι δέ μ' ἐφίκετο θηρίον αὐνόν.
ἀλλ' ἐγὼ κέρας ὑψὸν ἐλὼν κοίλην τε φαρέτρην
ἰῶν ἐμπλείην, νεόμην ἐπέροισι δ' ὄπαζε
βουπαγὲς ἀλλόφλοιον ἐπιρρεφέος κορύνοιο
βῦμερον. τὸ μὲν ἀλλὸς ὑπὸ ζαθέῳ ἐλικῶνι
βώρων σὺν πικυνῆσιν ὁλοχερὲς ἔσσασα εἶξας.
ἀλλ' ἅτε τὸν χῶρον ὅππι λὶς ἦεν ἵκανον,
δὴ τότε τόξον ἐλὼν στρεπτὴν ἐπέλασσα κορώνην
νευρῇ περὶ δ' ἰὸν ἐχέσσατο εἰθαρ ἔβησα.
πάντη δ' ὄασε φέρων ὁλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον,
εἴμιν ἐσαθρήσαιμι. πάρος γ' ἐμὲ κεῖνος ἰδέσθαι
ἤματος ἠὼ τὸ μεσηγύ, καὶ οὐδ' ὅππη ἴχνια τοῖο
φραδθῶμαι δυσάμην. οὐδ' ὠρεσιθρῴοιο πυθέσθαι.
οὐδέ μιν ἀνθρώπων τὶς ἔην ἰδὼν βουσὶ καὶ ἔργοις
φαινόμενος σωρείμοιοιο αὔλακος, ὅντιν' ἐροίμην
ἀλλὰ κὴ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον.
οὐμὸς πρὶν πόδας ἔσχον ὄρος πανύφυλλον ἐρυναῖν,
πρὶν ἰδέειν ἀλκήν τε μετ' αὐτίκα πειρηθῶμαι.
ἤτοι ὁ μὲν σήραγγι πελώριος ἔστιχεν ὡς τὸ
βεβρωκὼς κρειῶντε καὶ αἵματος. ἀμφὶ δ' ἰαύτας
αὐχμηρὰς, πεπάλακτο φόνῳ χαλεπόν τε πρόσωπον
στήθεά τε. πλώσῃ δ' περὶ λιχμᾶτο γένειον.
ἀλλ' ἐγὼ θέμενοισιν ἅμα σκιεροῖσιν ἐκρύφθην
σὺν ἑῷ υἱέντι δεδεγμένος ὁππόθ' ἵκοιτο.
καὶ βάλον ἆσσον ἰόντος ἀειρομένου ἐς κενεῶνα
πυῶσας. οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλιθεν.

ἠὲ τὸ δέρμα ὑ θηρὸς ἀειφραδέως ἀγορεύει
χειρῶν καρτερὸν ἔργον ὅτι τοι πλευρὰ καλύπτει
εἰπὲ ἄγε νῦν μοι πρῶτον ἵνα γνώω κῆ θυμὸν
ἵμερος εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί.
ἁ σύγ' ἐκεῖνος ὃν ἤμμιν ἀκηδονέστατον ἔφεν,
οὐξ ἐλίκωπα ἀχαιός. ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς.
ἁπέ σ' ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον ἀμφὶς ἔπτυσε.
ὅππως τ' δύσορου νεμέης ἁσπάλυθε χῶρον.
ἁ μ. γὰρ κε τοσόνδε κατ' ἄπιδα κνώδαλον δύροις
ἰμείρων ἰδέειν. ἦτει δ' μάλα πολλὰ βόσκει,
ἀλλ' ἄρκτος τε σύας τε λύκον τ' ὀλοφώϊον ἔρνος.
τῶ, καὶ θαυμάζεσκον ἀκηδονέοντόν τότε μῦθον
οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεα δ' δυσπόρων αἰὲν ἔφαντο.
πλώσης μαψιδίοις χαριζόμενον παρεοῦσι.
ὣς ἁπὼν μέασης ὀξυρώνσε κελεύθου.
φυλεῦ. ὄφρα κιοῦσιν ἅμα σφίσιν ἄρκιος εἶη
καὶ ῥά τε ῥίπτερον φαμένου κλύοι ἠρακλῆς.
ὅς μιν ὁ μαρτήσας τοίω προσελέξατο μύθω.
ὦ αὐγειάδη, τὸ μὴ ὄπι μὲ πρῶτον ἀνῆρεν,
αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κῆ τάθμην εὑόντας.
ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τῆδε πελώρᾳ
ὅππως ἐκράανθεν, ἦτει λελίησαι ἀκηδέμ.
νόσφιν γ' ἦ ὅθεν ἦλθε. τὸ γὰρ πολέων περ ἐόντων
ἀργείων, οὐδείσισεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι,
οἷον σ' ἀθανάτων εἰσορόωμ' ἀνδράσι πᾶμα
ἱρὸν μνήσαιτο φορωνήεσιν ἐφῆναι
πάντας γὰρ πισῆας ὑπὸ κλύζων ποτιμὸς ὡς
λὶς ἄμοτον κεράϊζε. μάλιστα δ' βεμβινιαῖος

κλάσε βαρυώπερ ἐόντα. πέλιν δέ μιν ὦσεν ὀπίσω
ὤμω ὑδρηβείσας. ὁ δέ οἱ ὑδὶ νδῦρα τανυσθείς,
μυῶν ὄξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέσχε.
ξαύμαζον δ' ἄλλός τε καὶ ἆξ ὑός ὅτε σκίφρων
φυλδὺς οἴτ' ὑδρηβουσὶ κορωνίσι βουκόλοι ἦσαν.
ἀμφιρυωνιάσδαο βίλω ὑπέροπλον ἰσδόντες
τὼ δ' ὡς ἄσυ λιπόν τε καὶ αὐτόθι πίονας ἀρδοὺς,
ὄβεϊ χέτην φυλδύς τε βίη θ' ἡρακληείη.
λαοφόρχ δ' ἐπέβησαν ὅθι πρώτισα κελδύθου,
λεπτῷ καρπαλίμοισι ῥίβον ποσὶν ὄξα νύσαντδυ.
ἦρᾰ δὶ ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμοῦ πετάνυσσο,
οὔτι λίην ἀείσημος. σὺν ὕλῃ χλωρᾷ ἐούσα.
τῇ μὰν ἄρ' ἅ πρόσειπε διὸς γόνον ὑψίσοιο
αὐγείεω φίλος υἱὸς ἔθεν μετόπισθεν ἐόντα
ἦκα παρακλίνας κεφαλὰν κὴ δεξιὸν ὦμον.
ξεῖνε πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκούσας.
ὡσεί περ σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι αὖτε,
ἦλυθε γὰρ τείχων τὶς ἀπ' ἀργέος ὡς νέος ἀκμὰν
σὺν θάλλ' ἀχαιὸς ἀνὴρ, ἐλίκης ὄξ ἀγχιάλοιο.
ὃς δήτοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν ἐπειῶν
οὐκ ἔχεν ἀργείων τὶς ἔθεν παρεόντος, ὄλεσσεν
θηρίον αἰνολέοντα κακὸν τέρας ἀγριώπεσς
κοίλην αὐλιν ἔχοντα διὸς νεμέοιο παρ' ἄλσος.
τὸν δὴ ἀρεκῶς ἦ ἀργέος ὄξ ἰόβοιο.
ἀλλόθεν, ἦ πρωθα νέμων πόλιν ἠὲ μυκηνήν.
ὡς κεῖνος ἀγόρευε. γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν
ἑτεόν περ ἐγὼ μνήσομαι, ἐκ περσῆος
ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι ἀγχαλήων.

ἀφνειὸν μήλοις περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν.
καὶ ῥα οἱ αὐτὸς ὄφελε διαμπερὲς βοτὰ πάντα
ἐς τέλος. ὃ μὴ γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνοις
βουσὶν ἀϊτ' ἔργα καταφθείροισι νομῆος.
αἰεὶ ὃ πλέονος περᾶσι βόος. αἰεὶ ἀμείνους
ὄϊς ἔτιος γείνοντο μᾶλλον ἔτιος. ἦ γὰρ ἄπασαι
ζωοτόκοι τ' ἦσαν εὐειώσαι. θηλύτοκοί τε.
πολλοὶ δ' ἐκ κώμοισι ταῦροι συνάμ' ὄϊεσι χόωντο,
κνήμαργοί θ', ἕλικές τε. δικνῶσι τέμνειν ἄλλοι
φοίνικος. πάντες δ' ὠδὶν βύτορος οἵγ' ἔσαν ἠδὲ.
ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυώδεκα βουκολέοντο
ἱεροὶ ἠελίου. χροιὴν δ' ἔσαν ἠύτε κύκνοι.
ἀρτιγόνοι. πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσιν,
οἳ καὶ ἀπιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποίην
ἐν νομῷ. ὧδ' ἔκπλαγον ὠδὶ σφίσι μαντιόωντες,
καί ῥ' ὁ πύτ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγλῳσίατο θῆρες
ἐς πεδίον δρυμοῖο βοῶν εἵνεκ' ἀγελαίων.
πρῶτοι τοίγε. μάχην δ' ἧς χροὸς ἦσαν ὁρμώ.
δεινὸν δ' βροχῶντο φόνον λεύσσων τε προσώπῳ.
τῷ μὲν τε προφέρεσκε βίηφί τε καὶ θοσύνῃ, ὦ.
ἠδ' ὑπεροπλίης φαέθων μέγας οὖ ῥα βοτῆρες.
ἀστέρι πάντες ἔϊσκον, ὅθ' οὐρανῷ ἔνθα πολλὸν ἐν ἄλλοις
βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν. ἀρίζηλος δ' ἐπέπυκτο.
ὃς δήτοι σκύτος αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος
αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐϋσκόπῳ ἡρακλῆϊ.
χρίμψαθ' ποτὶ πλευρὰ καὶ ἵππιον. σιβαρόντε μέτωπον
τῷ μὲν ἄϋ' ἀξ προσόντος, ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ
σκαιῷ ἄφαρ κέρατος. κὴ δ' αὐχένα νέρθ' ὠδὶ γυίης

ἠὲ νότοιο. βίη ἠὲ θρηικὸς βορέαο
τῷ μὲ τ' οὔτις ἀριθμὸς εὖ ἠέρι μίνεϑ ὄντων
οὐδ' ἀΐνσις. τόσα γάρ τε μὴ πρώτοισι κυλίνδῃ
ἰς ἀϊέμου. τὰ ϑ' τ' ἄλλα κορύσσεϑ αὖϑις ἐπ' ἄλλας.
τόσσ' αἰεὶ μετόπισϑε βοῶν ὠδὶ βουκόλος ἵκει.
πᾶν δ' ἄρ' ἐπλήϑη πεδίον πᾶσαι ϑ' κέλϑυϑοι.
λιμένος ἐρχομένης· ξένοντο ϑ' ποιονδ' ἀλλοὶ
μυκηϑμῶ. σκηοὶ ϑ' βοῶν ῥεῖα πλήϑησαν
ἁλιπόδων. οἱ δὲ ϑ' κατ' αὐλὰς ἠυλίζοντο.
* εὖϑα μὲν οὔτις ἔκηλος ἀρυσσίπερ ἐόντων
ἐσκέδ παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργου.
ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφιπόδεσσιν ἐϋτμήτοισιν ἰμᾶσι
καλοπέδιλ' ἀράρισκε παεισάδην ἐγγὺς ἀμέλγων.
ἄλλος δ' αὖ φίλα τέκνα φίλας ὑπομητέρας ἵει
πινέμεναι λιαροῖο. πέπλητο ϑ' πάγχυ γάλακτος.
ἄλλος ἀμέλγιον εἶχ'. ἄλλος φέρε ποῖνα γέρον.
ἄλλος ἐσῆλϑε ἔσω ταύροις δίχα ϑηλάων.
αὐγείης δ' ὠδὶ πάντας ἰὼν ϑηεῖτο βοωλὺς
ὅππᾳ τινά οἱ κτεάνων μομφὴν ἐτίϑεντο νομῆϑν.
σύνδ' ἰὸς τε βίητε πολύφρονος ἡρακλῆος
ὡ μάρτεω βασιλῆϊ διδρχομένῳ μέγαν ὄλβον.
εὖϑα καὶ ἀρρήκτον περ ἔχων εὖ σήϑεσι ϑυμὸν
ἀμφιγυηϑάδης καίπερ ἀρηρότα νωλεμὲς αἰεὶ
σκήπτρῳ θαύμαζε βοῶν τόγε μυρίον ἔϑνος
ἀσπορέων. ἃ γὰρ μὲν ἔφασκέ τις ἀνδ' ἐώλπῃ
ἀνδρὸς λιπδ' εὖος τόσσην ἔμμεν οὐδὲ δέκ' ἄλλων,
οἵγε πολύρρηνον πάντων ἔσαν σκ βασιλήων.
ἠέλιος δ' ἀὼ παυδὶ τὸγ ἔξοχον ὤπασε δῶρον

ἄψ δ' ὄκνω ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα,
μήτοι οἱ ἂ κῆρ καιρὸν ἔπος ποτιμυθήσαιτο.
ὤρχομεν᾽ ὦ. χαλεπὸν δ' ἑτέρᾳ νόον ἴδμεναι αὐδρὸς
ἢ ὃ κωὐδὲ προσιόντας ἀπ' ὄσθεν αἶψ' ἐνόησαν
ἀμφοτέρων τ' ὀδμή τε χροὸς, δύπω τε ποδοῖιν.
θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος,
ἀμφιρυονιάδην ἡράκλεῖ· πὶν ὃ γέροντα
ἀχρεῖον κλάζοντες, περισαινόν γ' ἑτέρωθεν.
* τὸν μὲν ὄγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσσον ἀείρων,
φύγεμεν ἄψ ὀπίσω δείσαντες. ἐκ δ' ἐβόησεν
ἠπείλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ' ὑλαγμοῦ.
χαίρων δ' ὑφρεσὶν ἦσιν, ὅθ' οὐκέτι αὖλιν ἔρυτο
αὐτῷ γ' οὐ παρεόντος. ἔπος δ' ὅγε τοῖον ἔειπεν
ὦ πόποι. οἷον δὴ θεοὶ ποίησαν ἀνάκτες
θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι. ὡς ἀΐδηλος.
εἴ οἱ καὶ φρένας ὧδε νοήμονας ὔσθεν ἦσαν.
ἤδη δ' ὥστε χρὴ χαλεπαινέμεν· ὥστε καὶ οὐκί.
δὴ οὔτοι θηρῶντες ἐδηλήσαντο περὶ τιμῆς.
νῦν δ' λίην ζάκοτόν τε καὶ ἀρρηνὲς γένεθ' οὕτως.
ἦ ῥα, καὶ ἐσυμφώνως ποτὶ ταῦλιον ἴζον ἰόντες.

Ἐπιπόλησις.

Εἰέλιος μὲν ἔπαντα ποτὶ ζόφον ἔδραμεν ἵππους
δείελον ἦμαρ ἄγων. τὰ δ' ἐπήλυθε πῖονα μῆλα
σὺν βοτάνης αἰῶντα μετ' αὐλιά τε σηκούς τε.
αὐλαρὲ ἕπεσθε βόες μάλα μυρίαι ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
ἐρχόμεναι φαίνονθ', ὡσεὶ νέφη ὑδατόεντα
* ὅσσα τ' ἐν οὐρανῷ ἠὴν ἐλαυνόμενα πρωτέρωσε

δίζε οἵ ἄπιν. ἐγὼ ϗ κέ τοι σάφα ἴδλως,
πάντ' μάλ' ὄξειποιμ'. ἦπει οὐ σέγε φιμὶ κακιῶν ὄξ
ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φοίμεναι αὐτὸν,
οἷόν τοι μέγας εἶδος ὤδι πρέπει. ἡρᾶνυ παῖδες
ἀθανάτων τοιόδε μ[ὴ] θνητοῖσιν ἔασι.
τόνδ' ἀπαμειβόμενος προτέφη διὸς ἄλκιμος υἱός.
ναὶ γέρον αὐγείην ἐθέλοι μέκεν ἀρχὸν ἐπειών
ἴσον ἔμεν. τᾶς γάρμε κἀὴ μεγάλω σὺν ἀέθλω χρεώ.
ἦλθ' ὁ μὲν ἀρ κ[ὴ] ἄεθλα μετὰ δὲ οἱσι πολίτας
δήμου κοσμόμενος διά τε κείνοισι δέμιας,
δμώων δήπινα τῶν ϗ σύμοι φράσσον ἰγεμονῆσαι,
ὅστις ἐπ' ἀγρῶν ὧνδε γεραίτερος αἰσυμνήτης.
ὧκε τὸ μὲν εἶποιμι τὸ δ' ἐκφαμένοιο πυθοίμην.
ἄλλον δ' ἄλλα ἔθηκε θεὸς γ' ὤδι δαιτὸς φωτῶν
τόνδ' ὁ γέρων ὄξαῶτις ἀμείβετο δῖος ἀγρώτης.
ἀθανάτων ὦ ξεῖνε φραδῆτινος σὺ θαὸν ἱκάνεις.
ὥς τοι πᾶν ὅ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται
ὧ δὲ γὰρ αὐγείης υἱὸς φίλος ἠελίοιο
σφωΐτερῳ σὺν παισὶ βίη φυλῆος ἀγαυοῦ,
χθιζός γ' ἐλήλυθεν ἀπ' ἄξεος, ἵμασι πολλοῖς
κτῆσιν ἐποφόμενος ἣ οἱ νήεσσιν ἐπ' ἀγρῶν.
ὥς που καὶ βασιλῆσιν ἐείδεται ϗ φρεσὶν ἦεν
ἄλλοις κοσμοῦσιν σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
ἀλλ' ἴομεν μάλα πρόσμιν. ἐγὼ δέ τοι ἰγεμονήσω
αὖλιν ἐς ἡμετέρην. ἵνα κεν τέτμοιμεν ἀνάκτα.
ὥς φατο καὶ ἤγητο. νόῳ δ' ὅγε πολλὰ μενοίνα
δέρματε θηρὸς ὁρῶν, χειροπλεθῆ τε κορυφὴν,
ὁππόθεν ὁ ξεῖνος μέμακεν δέ μιν ὄξερέεσθαι.

ἀϕ' δ' ὅτ'

ἄλλαι μὲν ῥα νέοντος ἐπ' ὄχθας ἀμφ' ἑλισσῶτος.
αἱ δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον ἀλφειοῖο.
αἱ δ' ὠδὶ βουπρασίου πολυβότρυος. αἱ δ' ἄρα καὶ ὧδε.
χωρὶς δὴ σηκοί σφιν τετυγμένοι ἆσιν ἑκάστοις.
ἀλλαχῆ βουκολίοισι παρ' εὐπλήθουσι πρὸ ἔμπης.
πάντεσσιν νομοὶ, ὧδε πεπιλότριχες αἰὲν ἔασι,
μηνίου ἀγλαὸς μέγα τίφος. ἀτὰρ μελίη γε ποίην
λειμωνές τε φέροισιν ὑπόδροσοι, ἄκμονες αἵ τε
ἅς ἅλις ἤρα βόεσσι μυῶν κεραὸν σὺν ἔξω.
αὐλὶς δέ σφισιν ἥδε πιὴς ὠδὶ δεξιὰ χειρὸς
φαίνεται οὖ μάλα πᾶσα περὶν ποταμοῖο ῥέοντος,
κείνη ὅτι πλατάνιστοι ἐποίηνται καὶ πεφύκασι,
χλωρὴ ἀγριέλαιος ἀπόλλωνος νομίοιο
ἱερὸν ἄγνὸν ξεῖνε, τελοῖο τάτοιο θεοῖο
οὗθυς ἴσαθμοὶ πεπαμένοι ἀγριώταις
δέδμηνθ', οἱ βασιλῆι πολὺ κρατέσφατον ὄλβου
ῥυόμενοι δικέως ἑκατόμβοις ἠδὲ χορῶν σὺν φοῖσιν
ἠδ' ὅτε βάλλοιτον καὶ τεθρακότλοισιν ὁμοίως.
οὐρὸς μὲν ἴασιν φυτοσκάφοι. οἱ πολυεργοὶ
ἐς λήνους ἰκνοῦνται ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ.
πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδε εὔφρονος αὐγείαο.
πυροφόροι τε γύαι καὶ ἄλωαὶ δενδρήεσσαι,
μέχρι πρὸς ἑκατὰς πολυπίδακος ἀκρωρείης.
ἀς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἦμαρ
ἢ δόμον οἰκήων οἵσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀρθοῖς.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἶπε τόδε, τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ
ἔσεται οὔ τινος ὧδε κεχρημένος ἀλήλουθας,
ἔτι αὐγείην. ἢ καὶ δμώων τιὰ κείνου

κάτθει δ' οὔτις ὁμοῖος ἐν ἀμφιθέοις πολεμιστὰς
ἄλλος ἔην πρὶν γῆρας ἀποτρίψαι νεότητα.
ὧδε μιν Ἡρακλῆα φίλα τραφέοντα μάτηρ.
δίνᾳ δ' ἐν τῷ παιδὶ τετυγμένα ἀγχόθι παφός·
δέρμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ.
δαῖτόν τε κρειατ' ὀπτὰ καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος
δωρικὸς, ἀσφαλέως κε φυτοσπάφον ἄνδρα κορέσσαι.
* ἄλλαρ ἐπ' ἄματι τινὶ νὺξ ἦν πυρὸς αἴνυτο δόρπον
εἵματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ εἴνυτο κνήμας.

Λείπει τὸ τέλος τοῦ παρόντος εἰδυλλίου, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἑπομένου. ὅπερ ὀξαινέτω ἐπιγράφεσθαι, Ἡρακλῆς λεοντοφόνος.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λβ'.

Ἡρακλῆς λεοντοφόνος.

Τόνδ' ὁ γέρων προσέφη βοῶν ἐπὶ βουκόλος ἀνὴρ,
παυσάμενος ἔργοιο τό οἱ μὴ χερσὶν ἔκειτο,
κῆτοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ' ἐρεείνεις
ἑρμέω ἀζόμενος ξεινίῳ ὅττιν ἄνοδίοιο.
τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπ' οὐρείων κεχολῶσθαι,
εἶκεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνιηκοΐ τις ὁδίτᾳ.
τοίμιν μὲν βασιλῆος ὑπ' ἔκχυτα κοιλάδος
οὐ πᾶσαν βόσκονται ἴαν βόσιν οὐδ' ἐπὶ χῶρον

ἐρέφετ' ἀργείου κεκλημένος ἀμφιρύωνος.
γράμματα μὲν τ' παῖδας γέρων λίνος ὄξεδίδαξεν,
υἱὸς Ἀπόλλωνος μελεδωνὸς ἄκρυπνος ἥρως.
τόξον δ' εὐτανῦσαι καὶ ὠδίσκοπον εἶναι ὀϊστῶν,
δῶρον ἐκ πατέρος μεγάλοιο ἀφνειὸς ἀρούρης.
ἀλλ' ἀοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλαξε
πυξίνα σὺν φόρμιγγι φιλαμμονίδας δὲ μέλπος.
ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἑρροχρόφοι ἀργόθεν αἰὲν
ἀλλήλοις σφάλοντι παλαίσμασιν, ὅσσα τε πύκτοι
δεινοὶ σὺν ἱμάντεσσιν ἀτ' ἐς γαῖαν προπεσόντες
πυγμάχοι ὄξυρόοντο παλαίσματ' σύμφορα τέχνα,
πάντ' ἔμαθ' ἑρμείαο διδασκόμενος παρὰ παιδὶ
ἀρπαλύκῳ φαίνοπος. τὸν, οὐδ' ἀν' πλόθι λύσσων
θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' σὺν ἀγῶνι.
τοῖον ὠδισκωίον, βλοπρῷ ἐπέκαστο προσώπῳ.
ἵππους δ' ὄξελάσασθ' ὑφ' ἅρματι μὴ πειρύσασιν
ἀσφαλέως κάμπτοντα δρόχῳ σὺν ἐγγὺς φυλάξαι,
ἀμφιρύων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδαξεν
αὐτὸς. ἦ μάλα πολλὰ θοῶν ὄξήρατ' ἀγώνων
ἄρ' γεν σὺν ἵπποβότῳ κάμπλια. καὶ οἱ ἀγεῖς
δίφροι ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ δὲ λυάσαν ἱμάντας.
δούρατι δ' πλοκάμῳ ὑπ' ἀοιδίδι νῶτον ἔχοντα
ἀνδρὸς ὀρέξασθ', ξιφέων τ' ἀϊέχεσθ' ἀμυχμόν.
ἠσμῆσαί τε φάλαγγα. λόχον τ' ἀναμερίσασθ'
δυσμενέων ὠδίοντα, καὶ ἵππασι κελεῦσαι,
κάσωρ ἱππαλίδας ἔδαεν φυλὰς ἄρχεος ἐλθών.
ὣ πόκα κλάρον ἅπαντα μὴ οἰνόπιδον μέγα πυκτὺς
ναῦτε παρ' ἀδρήσιο λαβὼν ἵππιλατον ἄρχες.

πολλαὶ αἰὰ χαιῖάδων μαλακὴν πείγουσα τινεῖμαι
χεσὶ καταρίφοντι ἀκρέωτερον ἀείδοισαι
ἀλημιῶναι ὄνομα σίβας δ' ἔσκε ἀργείοισι.
τοῖος κἠηρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρα φέροντα
ἀμβαίνειν τιὸς υἱὸς ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἵρως.
οὗ καὶ θνεῖα πάντα καὶ ἀνέρου ἤπιος ὄλβος ἄλλοι.
δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένα εὐρυβίοιο
μόχθοις θνητὰ ἔοικε πάντα πυρὰ βραχίονος ἐξεῖ.
γαμβρὸς δ' ἀθανάτων κεκλήσεται, οἵ τά δ' ἐπῶρσαν
κνώδαλα φωλεύοντα, κρέφος δι' ἀδηλήσαντα.
ἔσκε δὴ τᾶτ' ἄμαρ, ὁπηνίκα νεβρὸν ἐν ὕλαι
καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσῃ,
ἀλλὰ γυάμι πῦρ μέτοι ὑπὸ στόμα δοῦπτον ἔσται.
κάγκανα δ' ἀσταλάθω ξύλα τοι μάσατ' ἢ παλιούρῳ,
ἢ βάτῳ, ἢ αἰέμφλεβον ἡμένον αὖον ἄχερδον.
καῖε δ' ἐπὶ σποδιὰν ὠδὶ φίζησι δράκοντες
νυκτὶ μέσᾳ, ὅκα παῖδα κατὰ κνέφας οὐκ ἐθέλοντα
ἦρι δ' ἐπὶ συλλέξαισα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις,
εἰ φάτο δοῦ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα
ῥωγάδας ἐς πέτρας ὑπὲρ οὔρεος. ἢ δ' ἐνέεσθαι
ἄστρεπος. καθαρὸν δ' ἐπὶ πυρώσατε σῶμα θείῳ
πάντον, ἔπειτα δ' ἄλεσι μεμιγμένῳ ὡς νενόμισται,
θάλλῳ ὐδρροαίνειν ἐσεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ.
ζωὴ δ' ὐδρρέξαι καθυπαρτέρω ἄρσενα χοῖρον,
δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὡς τελέθοιτε.
φὴ γὰρ ἐρωήσας ἐλεφαίρετον ὤχετο δίφρον
τειρεσίας, πολλοῖσι βαρὺς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.
ἡρακλέης δ' ὑπὸ μαζὸν ἐὸν φυτὸν ὡς ἐν ἀλωῇ

ἀμφιλαφὴς δ' ἀρ' ἃ πασὰς συνεπλήσθη πάλιν ὄρφνης
δμῶας δὴ τότ' ἄυσιν ὕπνον βαρυὼ ἐκφυσῶντας,
οἵσετε πῦρ. ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἔσχαρεώνος ἑλόντες
δμῶδν ἐμοί. σιβαροὺς ἢ θυρεὴ ἀπατόφατ' ὀχῆας.
αἴσατε δμῶδν παλασίφρονδν. αὐτὸς ἀϊτεῖ.
οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δμωμοίσι
δμῶδν. συνεπλήσθη ἢ δόμος ἀσβύστοιο ἑκάστου.
ἤτοι ἀρ' ὡς εἶδον τὰ δὴ τύτθιον ἡρακλῆα.
θῆρε δύω χείρεσσιν ἀπηλίξ ἀπαλοῖσιν ἔχοντα
συμπλήγδην ἰάχησαν. ὁ δ' ἐς πατέρ' ἀμφιφρύωνα
ἕρπετα δίκανάεσκεν. ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων
κωρυσύνα. γελάσας δὲ, πάρος καὶ τέθνηκε ποσὶν
παρὸς ἑοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
ἀλκιμάα μοι ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κήλτον
ξηρὸν ὑπαὶ δεινὸς ἀκρέχολον ἰφικλῆα
ἀμφιφρύων ἢ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμείλιον ἦτο χλαῖναι
παῖδα. πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτου.
ὄρνιθδν τρίτον αὖτι τὸν ἕκτον ὄρθρον ἄειδον.
τάφρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα
ἀλκιμάα καλέσασα, χρέως καὶ τέλεξε νεοχμόν.
καί νιν ὑποκίνεσθ' ὅπως τελέεσθ' ἔμελλεν
ἠνώγει, μὴ δ' εἶπε θεοὶ νοέοντι πονηρὸν
αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε. καὶ ὡς οἱ κέσσιν ἀλύξαι
ἀνθρώπους ὅ, τι μοῖρα κῆ κλωσπῆρος ἐπίγει,
μάντι δυκρείδᾳ μάλασι φρονέοντα διδάσκω
τὼς ἔλεγε βασίλεια. ὅδ' αὖ τὰ μείβετο τοίως.
θαρσεῖ ἀεισοτόκεια γυνὰ περσήιον αἷμα.
καὶ γὰρ ἐμὸν πλυνὸν φέγγος ἀπαυχόμῃ πάλαι ὅασαν

αἰμοβόρως ἐκύλιον ἐπ᾽ ὀφθαλμῶν ὃ κακὸν πῦρ
ἐρχομένοις λάμπισκε. βαρὺ δ᾽ ὄξος ἰόν.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦλθον
καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ ὄξεῖ θυντο. διὸς νοέοντος ἅπαντα,
ἀλκιμίδας φίλα τέκνα, φάος δ᾽ αὐτὰ εἶκον ἐτύχθη.
ἤτοι ὃ γ᾽ οὐθὺς ἄϋσεν ὅπως κακὰ θηρὶ ἀέξω
ἠείλου ὑπὲρ σάκεος, καὶ αἰσυλέας εἶδεν ὀδόντας
ἰφικλέης. οὔλαν δ᾽ ποσὶν ἐλάκτισε χλαῖναν,
φθὰς ἐμὲ ὁρμαίνων. ὁ δ᾽ ἐναντίος εἶχετο χερσὶν
ἡρακλέης. ἄμφω δὲ βαρεῖ συνεδήσατο δεσμῷ
δρακοπάμῃ φάρυγος τόθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται,
ὅλομένοις ἐφίεσι τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίρουσι.
τόσσ᾽ αὖτε σπείρησιν ἐλισσόμενον περὶ παῖδε
ὀλίγον γαλαθηνὸν ὑπὸ φοφῷ ἀεὶ ἄδακρυ.
ἂψ δὲ πάλιν δίελυον· ἐπεὶ μογέοισιν ἀκάνθας
δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἔκλυσιν εὗρεῖν.
ἀλκιμίδαν δ᾽ ἐσάκουσε βοᾶς, καὶ ἐπέγρετο πρόπας
αὔσταθ᾽ ἀμφιρύων, ἐμὲ γὰρ δέος ἴαχε δηναιόν.
αὖσα μὲν ἐν πόδεσσι πέσις ὑπὸ σάν δαλα θείης.
οὐκ ἀΐεις παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον ἀϋτεῖ;
οὐ νοέεις ὅπ᾽ νυκτὸς ἀωρί που οἱ δέτε τοῖχοι
πάντες ἀειφραδέως καθαρᾶς ἄπερ ἠείγενείης;
ἔστι τί μοι κἠμὸν νεώτερον, ἔστι φίλ᾽ ἀδρῶν.
ὣς φάθ᾽ ὁ δ᾽ ὄξυνᾶς ἀλόχω καὶ τέβαινε πιθήσας.
δαιδάλεον δ᾽ ὦρμησε μὴ ξίφος, ὅρρ᾽ οἱ ὑπερθε
κλιντῆρος κεδρείνω περὶ παντάλφ αὐχὴν ἄωρτο.
ἤτοι ὃ γ᾽ ὠείγω ἄτο νεοκλώστου τελαμῶνος
κυφίζων ἑτέρα κηλεὸν μέγα λώπινον ἔργον.

κλωποπάτορ ἀπάτορ
λαρνακήγιε χάροις
ἀδὺ μελίσδοις
ἔλοπι κηρύκᾳ
καλλιόπᾳ
νηλεύς ω.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λα'.

Ηρακλίσκος,

Ηρακλέα δεκάμηνον ἐόντα πόχ' ἅμα δίδυμα τέκνα
ἀλκιμάα καὶ νύκτι νεώτερον ἰφικλῆα
ἀμφοτέροις λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
χαλκείαν κατέθηκεν ἐπ' ἀσπίδα τὰν, περιμήκη
ἀμφιβρότην καλὸν ὅπλον ἀπεσκόλυσε πεσόντος.
ἀπομύα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς. μυθήσατο παίδων.
δῦδετ' ἐμὰ βρέφεα πλύκερον κὴ ἐγέρσιμον ὕπνον
δῦδετ' ἐμᾶ ψυχᾶ δύ' ἀδελφεὼ δύσσα τέκνα.
ὄλβιοι δυνάξοισθε καὶ ὄλβιοι ἀὼ ἴκοισθε.
ὡς φαμένα κλίνασε σάκος μέγα. τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος
ἅμος ὃ ἁρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος
ὠρίωνα κατ' αὐτὸν, ὅς τ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον,
πᾶμος ἄρ' αἰναὶ πέλωρα δύω πολυμήχανος ἥρη
κυανέαις φείσασα τὰς ὑπὸ σειράσι δράκοντας
ὦρσεν, ἰὼ πλατιὼ οὐδὸν ὅθι σταθμὰ κοίλα θυράων
οἴκου, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.
τὼ δ' ὀξειλυθέντε ἰὼ χθονὶ μαστέρας ἄμφω

καὶ ταῦτ' ἐμοῦ τὰ χείλη.
τὴν δ' ἤλεησε κύπρις.
εἰπέν τε τοῖς ἔρωσι
τὰ δεσμά οἱ ἀθλῦσαι.
ἐκ τῶ δ' ἐπικλούθει
καὶ ὕλαν ὃν ἐβαινεν.
καί τε πυκὶ πωτελθὼν
ἔκαμε τὰς ἔρωτας.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λ'.

Σύριγξ, ἢ Πάν.

Σύριγξ οὔνομ' ἔχω. ἄδει δέ με μέγα σοφίης
οὐδενὸς ὑπάτειρα, μακροπολέμοιο μάτηρ
μαίης αἰπυπάροιο θεὸν τέκος ἰθυντῆρα.
οὐχὶ κράσσαν ὅν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ.
ἀλλ' ἀπέλειπες οὖ αἴθε πάρος φρενὸς ἔρμα σάκησις
οὔ νομὸν ὅλον διίζων ὃς τᾶς μέρετος πόθον,
κωμάζοις νύμφαν ἄθεε τὰν τᾶς αἰεμώδεος.
ὃς, μοῖσα λιγὺ πάξαν ἰοστεφάνω,
ἕλκος ἄλαλμα πόθοιο πυρισφαράγου
ὃς σβέσεν αὐτορέαν ἰσανδέα
παπποφόνᾳ τυρίας τε ἀφείλετο
ὦ πόδε τυφλοφόρων ἐρατὸν
πᾶμα πάρις ἄγετο σιμιχίδας
ψυχάν. ὦ βροτοβάμων,
σίτας, οἷσρε δέπας

δῆσόν τε καὶ πέδησον.
χὠ μὲν βρόχῳ καθάψας,
ἔσυρεν αἰχμάλωτον.
ὁ δ' ὄξ ὄπιθ' ἑλαύνων,
ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.
ὁ θὴρ δ' ἔβαινε δῆλως.
φοβᾶτο γὰρ κυθήρην.
τῷ δ' εἶπεν ἀφροδίτα.
πάντων κάκιστε θηρῶν.
σὺν τόνδε μηρῶν ἵψω;
σύμμαχον αὖθ' ἑτύφας;
ὁ θὴρ δ' ἔλεξεν ὧδε.
ὄμνυμί σοι κυθήρη
ἁλῶ σε καὶ τὸν ἄνδρα
καὶ ταῦτά μοι τὰ δεσμὰ,
καὶ τώσδε τὼς κυναγώς,
τὸν ἄνδρα τὸν κελόντευ
ὃν οὐκ ἤθελον πατάξαι.
ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐσεῖδον
καὶ μὴ φέρων τὸ κᾶμα,
συμὸν τὸν εἶχε μηρὸν,
ἐμαινόμαν φιλᾶσαι
καὶ μὰν κατεπίναζε.
τόδ' ἴσχε λαβοῦσα κύπρι
τόδ' ἴσχε κόλαζε, πέμνε.
τί γὰρ φέρω θεοτοὺς
ἐρωτικοὺς ὀδόντας.
ἃ δ' οὐχ ἑσοι τὰ δ' ἁρκεῖ.

ἄχρι μέσων οὐδῶν φοβερὸν λίθον ἤπετ' ἀΰτᾷ
πὰν λεπαὶ ἀοινίδα βρόχον δ' ἐνέβαλε κραχίλῳ·
τὰν ἔδρακεν δ' ἐκύλισεν. ὑπεκπόδιος, ἦν δ' ἔκρεμάθη.
νεκρὸς ὁ δ' αὐτόξει θύρας. καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
αὐλᾶς ὀξ ἰδίας ἠρτημένον, οὐδ' ἐτυλίχθη
τὰν ψυχάν. οὐ κλαῖσε νέον φόνον. ἀλλ' ὠδὶ νεκρῷ
εἵματα πάντ' ἐμάρανεν ἐφαβικά. βαῖνε δ' ἐπ' ἄθλον
γυμνασῶν. καὶ πᾶλε φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν.
καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἰὼν θε τὸν ὕβρεισε. λαῖνέας ἦ
ἴσατ' ἐγὼ κρηπῖδος. ἔρως ὑδέτων ἐφύπερθεν,
ἄλλαστο καὶ τὼ χαλμα. καὶ ὃν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον. χαλὸν
αἷμα δ' ἐφοινίχθη. παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά.
χαίρετε τοὶ φιλέοντες. ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
σπεύγετε δ' ὔμμιν αἴτας. ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κδ'.

Εἰς νεκρὸν ἄδωνιν.

Ἄδωνιν ἤκουθήρη
ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη
συγγαὶ ἔχοντα χαίταν
ὠχραί τε τὼ δειρὼ
ἄγειν τὸν ὠὸν πρὸς ἄλλω
ἔταξε τὼς ἔρωτας.
οἱ δ' ὀϊδέως ποταῖοι
πᾶσαν δραμόντες ὕλαν,
συγὸν τὸν ὠὸν αὖρον.

κῶρ' ἐθέλω λύπης μὲ χολωμένος ἀλλὰ βαθίζω.
εὖθα τύμβ κατέκεινας ὅπη μόρος ἦμβε ἀταρπὸν
ξωὸν τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φχρόμαην εὖθα τὸ λᾶθος
ἀλλὰ νὴ ἰὼ ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χᾶλος ἀμέλξω,
οὐδέκε τὼς, σβέσω τὸν ἐμὸν πόθον, ἀρτι ἢ χαίρειν
τοῖσι τεοῖς προθύροις ὑδιβάλλομαι. οἶδε τὸ μέλλον
καὶ τὸ ῥόδον καλόν ὄσσ νὴ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει.
καὶ τὸ ἴον καλόν ὄσσιν εὖ εἴαρι. καὶ τάχ' ὐγρᾶ.
λευκὸν τὸ κρίνον ἐσσὶ, μαραίνεται ἀνίκα πίπτει.
ἀ ἢ χιὼν λευκὰ καὶ τάκεται ἀνίκα πάχθῃ
καὶ κάλλος καλόν ὄσσ τὸ παιδικὸν ἀλλ' ὀλίγον ξῆ.
ἤξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὁ πανίκα καὶ τὺ φιλάσεις
ἀνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος, ἀλμυρὰ κλαύσεις.
ἀλλ' ἀ τὺ παῖ καὶ τοῦτ' πανύσατον ἀσύτι ῥέξον.
ὁπόταν ὄξυθὼν ἠρτιμένον ὑπ' προθύροισι
τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς, τὸν πλάνητα, μὴ με παρέλθῃς.
στᾶθι δὲ νὴ βραχὺ κλαῦσον. ὑδὶ ὡς εἰσας ἢ τὸ δάκρυ,
λῦσον τῶ χείνω με. καὶ ἀμφίθου ἑκ ῥεθέων σῶν.
εἶμμ' ἢ νὴ κρύψον με. τὸ δ' αὖ πύματον με φίλησον
καὶ νεκρῶ χάρισαι τὰ σὰ χείλεα. μή με φοβαθῇς.
οὐ δοκέω μαι ζῶ εἴγε διαλλάξας με φιλάσεις.
χῶμα δέ μοι κοίλαινον ὄμβ κρύψαι τὸν ἔρωτα.
καθὼς ἀπίνω. τὸ δέ μοι ῥὶς ἐπ' ἄὔσον ὦ φίλε κεῖσαι.
ἰὼ δή γε λῆς καὶ τοῦτ', καλὸς δέ μοι ὧλεθ' ἑταῖρος,
γράψον νὴ τόδε γράμμα, τὸ, σοι σίχοισι χαράξω.
τῆτον ἔρως ἔκτεινεν ὁδοιπόρε. μὴ παροδεύσῃς.
ἀλλὰ σὰς τόδε λέξον. ἀπηνέα εἶχεν ἑταῖρον. εἶχε
ὦδ' ἄπων, λίθον εἶλεν. ἐρεισάμενος δ' ὑδὶ τοίχῳ,

οἱ ἄυλοὰ παρέχοισι καὰ ὡς ἐμὸς οἶνος ὑπάρχει,
τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς, καάλλιστον ἀοιδή.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κη'.

Ερασὴς, Δωείδη, διηγηματικόν.

Ἀνήρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἤρατ' ἐφάβου.
τὰν μορφὰν ἀγαθῶν· τὸν δὲ τρόπον οὐκ ἐθὸ μοίω
μίσει τὸν φιλέοντα καὰ οὐδὲ σὶ ἄμερον εἶχεν,
καὰ νῦν ἤδη τὸν ἔρωτα, τίς ἰῶ θεὸς, ἤλικα τόξα
χερσὶ κρατεῖ. πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παιδὶ κ βάλλει
πάντα δὲ καὰ μύθοισι καὰ σὶ πρὸς δόσιν ἀπιρής.
οὐδέπι τῶν πυρσῶν παραμύθιον. οὐκ ἀμάρυγμα
χείλεος. οὐκ ὄσσον λιπαρὸν σέλας οὐ ῥόδον μᾶλον.
οὐ μέλος. οὐχὶ φίλαμα, τὸ κευφίζον τὸν ἔρωτα.
οἷα δ' ὑλήρ ὑλαῖος ὑποβύσι κωαγὸς,
οὕτω πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν. ἄγρια δ' αὐτῷ
χείλεα. καὰ κῶρος δεινὸν βλέπον εἶχεν ἀνάγναν.
τᾷ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο. φοῦγε δ' ἀπὸ χρὼς
ὕβριν τᾶς ὀργᾶς. ὠδιακείμενος ἄλλα καὰ οὕτως.
ἦ καλὸς ὀξόρπαξ ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐρασάς.
λοίσθιον ὄκ ἀνέηκε τὰ δάκρυα τᾶς κυθερείας.
ἀλλ' ἐλθὼν ἔκλαυε ποτὶ συγοῖσι μελάθροις,
καὰ κύσε τὰν φλοιάν· οὕτω δ' ἀΐσυεικε τὸ φωνάν.
ἄγριε παῖ καὰ συγέ. καὰ κᾶς ἀνάβρεμμα λεαίνας
λάϊνε παῖ κἠ ἔρωτος ἀνάξιε. δῶρα τοι ἦλθον
λοίσθια ζωᾶς φέρων. τ' ἐμὸν βρόχον. ὄκ ἔτι πὰρ σὲ

κάσαρ. πολλὰ δ' ἔνυξεν ἀκειβὴς ὄμμασι λυγκὸς
τοῖο φάνης. φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκή.
τῷ μὲν ἄκραν ἐνόλουσεν ὑπὸ σκαιὸν γόνυ χεῖρα,
φάσγανον ὀξὺ φέροντος ὑπεξανέβας ποδὶ κάσαρ
σκαιῷ. ὁ δ' ὃ πλαγὶς ξίφος ἔκβαλεν. αὐτὰρ ὄφρα φύγειν
ὥρμαθεν ποτὶ σῆμα πατρὸς, τόθι κάρτερος ἵδας
κεκλιμένος θάκειτο μάχην ἐμφύλιον αἰδρῶν.
ἀλλὰ μεταίξας πλατὺ φάσγανον ὥστε διαπρὸ
τυνδαρίδας λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ ἔγκατα δ' εἴσω
χαλκὸς ἄφαρ διέχυσεν. ὁ δ' ἀς χθόνα κεῖτο νεμεσσητὸς
λυγκός. κασσιάνειρα δὲ βλεφάρων ἐδράμετ' ὑπὸ μὲν οὐδὲ τ' ἄλλον ἐφ' ἑσπέριον δὲ πατρῶον,
παίδων λαχοῦσα, φίλον γάμον ἐκτελέσασα.
ἦ γὰρ ὅγε στάλαν ἀφαρπέος ὀξὺ ἔχουσαν
τύμβῳ ἐπαρρήξας ταχέως μεσσάτιος ἵδας,
μέλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα.
ἀλλὰ ζόβησε πάμπαν. χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὴν
μάρμαρον. αὐτὸν δὲ φλογέῳ συνέφλεξε κεραυνῷ.
οὕτω τυνδαρίδας πολεμίζομεν, οὐκ ἐπ' ἐλαφρῷ
ἀθλοί τε κρατέοντες, καὶ ἐν κρατέοντος ἔφυσαν.
χαίρετε λήδας τέκνα. καὶ ἀμετέροις κλέος ὕμνοις
ἐσθλὸν ἀεὶ πέμποιτε. φίλοι δέ τε πάντες ἀοιδοὶ
τυνδαρίδας ἐλεήσατε, καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν.
ἴλιον οἱ διέπερσαν. ἀρήγοντες μενελάῳ.
ὑμῖν κῦδος ἄνακτες ἐμήσατο χῖος ἀοιδός.
ὑμνήσας πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας ἀχαιῶν,
ἰλιάδας τε μάχας, ἀχιλῆά τε πύργον ἀϋτῆς.
ὑμῖν αὖ καὶ ἐγὼ λιγαῖ μελίγματα μουσῶν.

νῶϊ, μέμον. σφῶ δ' ἄλλον ὠδὶ φραζώμεθα πάντες.
ἴσκον τι ἀδὲ πολλὰ τά δ' ὑπὲρ ὤμου ἔχετο κῦμα
πνοιὴ ἐχιοδαὲς ἐμεῖο. χάρις δ' οὐχ ἕστετο μύθοις.
σφὼ γὰρ ἀκιλήτω καὶ ἀπηνέε θην. ἀλλ' ἔτι νῶϊ
πείθεσθ'. ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιὼ ἐκ πατρὸς ἐόντε.
ἦ δ' ὑμῖν κραδίη πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δ' ἦρι
νεῖκος ἀναρρίζαντας ὁμοῖον ἔχθεα λῦσαι,
ἴδρις μὲν καὶ ὅμαιμος ἐμὸς κρατερὸς πολυδεύκης
χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένας ὑσμίνης.
νῶϊ δ' ἐγὼ λυγκῆς καίσωρ τε διακεινώμεθ' ἄριστοι
ὁπλοτέρω γεγαῶτε. γονῆσι δ' ἦ μὲν πολὺ πένθος
ἀμετέροις λείπωμεν. ἄλις νέκυς ὄξ ἑνὸς οἴκου
εἷς. ἀτὰρ ὦ ἄλλοι πάντας ἐϋφρανέοισιν ἑταίρους.
νυμφίοι αὐτὶ νεκρῶν ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας
τάς δ', ὀλίγω τοι ἔοικε κακῶ μέγα νεῖκος ἀμαρτεῖν.
εἶπε. τάδ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμώνια θήσειν
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων πύξ ἔθεντο,
τοὶ δὲ μιᾷ προφέρεσκον, ὅδ' ἐς μέσον ἦλυθε λυγκεὺς
σείων καρτερὸν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος αἰὲν ὀρούσας.
ὣς δ' αὖτως καίσωρ ἐπινάξατο δουράτος ἀκμὰς
καρτερός. ἀμφοτέροις δὲ λόφον ἐπένδυον ἔθειραι
ἔγχεσι μὲν πρώτισα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον
ἀλλάλων εἶπόν τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν
ἀλλ' ἤτοι τὰ μὲν ἄκρα, πάρος τινὰ δηλήσασθαι,
δοῦρ' ἔάγη. σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα.
τὼ δ' ἄορ ἐκ κολεοῖσιν ἐρυσαμένω φόνον αὖθις
πεῦχον ἐπ' ἀλλήλοισι. μάχης δ' οὐ μίνυθε ῥωή.
πολλὰ μὲν ἀς σάκος ὑρὺ καὶ ἱππόκομον κυφάλαιον

δυιὰς λευκίππιοι κόραι· δυιὼ δ' ἅρ' ἄτω γε
ἐασυμένους ἐθέωσιν ἀδελφεώ, ὑὸ ἀφαρῆυ
γαμβρὼ μελοιγάμω, λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς Ἴδας
ἀλλ' ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένου ἀφαρῆος,
ἐκ δίφρων ἅρ' ἅπαντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
ἔγχεσι καὶ ξίφεσι βαρυνόμενοι σακέεσσι.
λυγκεὺς δ' αὖ μετέειπεν ὑπ' ἐκ κόρυθος μεγ' αὐσάς.
δαιμόνιοι τί μάχης ἱμείρετε. πῶς δ' ἐθέλητε
ἀλλοθρίοις χαλεποὶ γυμναί δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι
ἡμῖν τοι λεύκιππος ἐὰς ἔδνωσε θυγατρὰς.
τοῖς δὲ πολὺ πρότεροις ἁμῖν γάμος ἄτος ἐν ὄρκῳ.
ὑμεῖς δ' ἄ κ' ἔμοιγε ἐπ' ἀλλοθρίοις λεχέεσσι
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἀλλοθρίοις κτεάτεσσιν;
αὖθι μάρε παρεβάλεσθε. γάμον δ' ἐκλέξατε δώροις.
ἢ μὰν πολλάκις ὔμμιν ἐνώπιος ἀμφοτέροισιν,
αὐτὸς ἐγὼ τὰ δ' ἔειπα. καὶ οὐ πολύμυθον ἐόντα περ.
οὐχ ὅτω φίλοι αὖθι μένεσκέ ἐοικε
μνησθῆναι ἀλόχοις, οἷς νυμφίοι ἔνδοθι ἔασι.
πολλά τοι ὠκύπτα· πολλὰ δ' ἱππήλατος ἅλις
ἀρηρόατ' ἀνὰ μάλος. ἀχαιῶν τε πολίεθρα.
μεσσαύλια τε καὶ ἄρηγος. ἅπασά τε σισυφὶς ἀκτή.
σῦθα κέραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφουσαι
μυελαί· οὔτε φυὴν ἀθετεῦσιν οὔτε νόοιο.
πάντων δ' ὑμαρὲς ὔμμιν ὀπίεσθαι ἅς κ' ἐθέλητε.
ὡς ἀγαθοῖς πολέεσσι βούλοιτο πατρὸς εἶναι.
ὔμμασι δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἠρώεσσι.
καὶ πατέρες, καὶ αὖ ὦθεν ἅμα πατρώϊον αἷμα.
ἀλλὰ φίλοι τῶτον μὴ ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν·

ἀλλ' ὁ μὲν ἐς σῆθός τε καὶ ἔξω χεῖρας ἰὼν μὲν
αὐχένος ἀρχαγὸς βεβρύκων. ὃς δ' ἀπαμέσι πλαγαῖς
παῦε συνέφυρε πρόσωπον ἀϊδείματος πολυβούκης.
σάρκας δ' αἱ μὲν ἴσαν τι συνίζανον. ἐκ μεγάλας δ'
αἶψ' ὀλίγος γίνετ' αἰδρός. ὃς δ' αἰεὶ μάσσονα γῦρα
ἀπτόμενος φορέεσκε πόνᾳ. καὶ χροιῆ ἀμείνων.
πῶς γὰρ δὴ διὸς υἱὸς ἀδηφάγων ἄνδρα καθεῖλεν
ἢ πὲ θεά. σὺ γὰρ οἶσθα. ἐγὼ δ' ἑτέρων ὑποφήτης
φθέγξομαι ὡς ἐθέλεις σύ νύ ὄππως τοι φίλον αὐτῷ
ἦτοι ὅγε ῥέξαι τὰ λιλαιόμενος μέγα ἔργον.
σκαιῇ μὲν σκαιὼ πολυβούκεος ἔλαβε χεῖρα.
δόχμως ἀπὸ πρόβολῆς κλινθείς ἑτέρα δ' ἀνὰ βαίνων
δεξιρῆς ἰὼ ἔμεν ἀπαὶ λαγόνος πλατὺ γῦον.
ἀλλ' ὅγ' ὑπεξανέδυ κεφαλῇ. σιβαρᾷ δ' ἄρα χειρὶ,
πλᾶξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον. καὶ ἐπέμπεσεν ὤμῳ
ἐκ δὲ χύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος.
λαιῇ δὲ σόμα τύφε. πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες.
αἰεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δαλεῖτο πρόσωπον,
μέχρι συνηλοίησε παρήια. πᾶς δ' ἀνὰ γαῖαν
κεῖτ' ἄλοφρονέων. καὶ ἀνέχεθε νεῖκος ἀπαυδῶν
ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου ἀχεδὸν ἦεν
τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάθαλον οὐδὲν ἔρεξας
ὦ πύκτα πολύβουκες. ὄμοσσε δέ τοι μέγαν ὅρκον
ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο ποσιδάωνα κικλήσκων,
μήποτέ τοι ξείνοισιν ἐκὼν ἀνὴρ ἔσεσθαι.
καὶ σὺ μὲν ὔμνησαί με ἄναξ. σὲ δ' ἂν κάσορ ἀείσω
πυγδαρείδα. παχύπωλε δορυσσόε, χαλκεοθώρηξ.
τὼ μὲν, ἁρπάξαντε δύω φρέτρω διὸς υἱὼ,

δοιχς

οἵσι πεὶ τὸν πειρῆσιν ἐκαρτύναντο βοείας
χεῖρας. καὶ πεὶ γῦα μακρὸς εἵλιξαν ἱμάντας,
ἐς μέσον σύαγον φόνον ἀλλήλοισι πνέοντες.
ἔνθα πολὺς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
ὁππότερος κῦδος νῶτα λάβη φάος ἠελίοιο.
ἴδρείη μέγαν αὖθρα παρήλυθεν ὠκὺ πολύδευκες.
βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἄπαν ἀμίνητον πρόσωπον.
ἀλλ' ὅ γ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἴετο πρόσω.
χερὶ πιπτόμενος. τὸ δ' ἄκρον γένυν
τυνδαρείδης ὠδόντος. ὀρίνθη δὲ πλέον ἢ πρὶν
σὺν δὲ μάχαν ἐτίναξε, πολὺς δ' ἐπέκειτο νευδυκὼς
ἐς γαῖαν. βέβεικεν δ' ἄντεον. ἐκ δ' ἔρρωθεν
ἤωσεν κρατερὸν πολυδεύκεα θαρσύνεσκον.
ἀλλότε μὴ πρὶν μιν ὑπεβείσας δαμάσειε,
χώρῳ ἐνὶ σεινῷ. πιτυῷ ἐναλίγκιος αὐήρ.
ἤτοι ὅ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα παρισάμενος διὸς υἱὸς,
ἀμφοτέρωσιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδίς. ἔσχεθε δ' ὁρμῆς
παῖδα ποσιδάωνος ὑπερφιάλον περέοντα.
ἔστη δ' πληγεῖς μεθύων. ἐκ δ' ἔπυσεν αἷμα
φοίνιον οἵσι ἅμα πάντες ἀρείσσονες κελάδησαν,
ὡς ἴδον ἐλκεα λυγρὰ περὶ σῶμα τε πεφραδμός τε,
ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεσείνωτο πρόσωπον.
τὸν μὲν ἄναξ ἐπίεσσεν ἐπώσια χερσὶ πεδείκνυς
πάντοθεν. ἀλλ' ὅτε δή μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησε,
μέσσης εἰνὸς ἔρυθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πημανίῃ.
πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον. ἀλλὰ ὅ πλαγεὶς
ἔππιος ἐν φυλλοισι τεαλλόσιν ὄξεπανύδη.
ἔνθα μάχη δεμιῆα πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος.
ἀλλήλους δ' ὄλεκον σφετέοις θείνοντες ἱμᾶ-

ἱππῆδυ. κιθαριστά. ἀεθλητῆρδυ. ἀοιδοί.
κάσορος ἢ πρώτου πολυσθύκεος ἀρξομ' ἀείδειν
ἀμφοτέρους ὑμνέων, πολυσθύκεα πρῶτον ἀείσω.
ἢ μὴ ἀρ' ἅ πεφυγοῦσα πέρας ἐς εὐξωιούσας.
ἀρχῶ, καὶ νιφόεντος ἀπαρτηρὸν σόμα πόντου,
βέβρυκας ἀσαφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φέροισα.
εὐθαμίας πολλοὶ κὴ κλίμακος ἀμφοτέρων ἔξ
τοίχων αὔσρδυ ἔβαινον. ἰησονίης ἀπὸ νηός.
ἐκβαίντες δ' ὦδὶ θῖνα βαθὺ, καὶ ὑπήνεμον ἀκτὴν,
δῦνάς τ' ἐσόρνυτο, πυρῆά τε χερσὶν εὐώμων.
κάσωρ δ' αὖ πολόλος, ὅτ' οἰνωπὸς πολυδεύκης,
ἄμφω ἐριμάζεσκον ἀπὸ πλαγχθέντες ἑταίρων.
παντοίην δ' εὐ ὄρει θηδύμενοι ἄρσιον ὕλλω,
δοῦρον ἀσίναον κραίαν, ὑπὸ λυασάδι πέρμῃ
ὕδατι πεπλησθῆναι ἀκηράτῳ, αἴδ' ὑπένερθεν
ἀλλαὶ, κρυσάλφῳ, ἠδ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
ἐκ βυθοῦ. ὑψηλαὶ δὲ πεφύκασιν ἀγχόθι πᾶσαι.
λεῦκαί τε. πλάτανοί τε. καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι
αἳ θεᾶς τὸ δῶδεκα λασίους φίλα ἔργα μελίσσας,
ὅας ἔαρος λήγοντος ὠδὴ βρύει δῖα λειμῶνας.
εὖθα δ' αὖ ἥρ ὑπέροπλος ξυνημένος εὐδιάασκε
δεινὸς ἰδεῖν. σκληραῖσι τεθλασμένος οὔατα πυγμαῖς
σῆθεα δ' ἐσφαίρωτο πλώρειχ. καὶ πλατὺ νῶτον.
σαρκὶ σιδαρείη. σφυρήλατος εἴκε κολοσσός.
εὖ δ' ὄρεος σφρεῖσι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ' ὤμου,
ἔσασαν ἧυτε πέτροι ὀλοόφρονες. οὔς τε κυλίνδων
χειμάρροις ποταμὸς μεγάλοις ὑπεξέσσε δίναις.
ἀλλ' ἀρ' ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ἤερέτο

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κζ'.

Διόσκουροι. ἐπιθαλάμιον.

Ὑμνέομεν λήδας τε καὶ αἰγλόχω διὸς υἱώ.
καί σφωε καὶ φοβερὸν πολυδεύκεα πυξ ἐρεθίζειν,
χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσοις βοέοισιν ἱμᾶσιν.
ὑμνέομεν καὶ λῖς, καὶ τὸ τρίτον ἀρσενα τέκνα
κούρης θεσταόδης, λακεδαιμονίους διὸ ἀδελφούς.
ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὴ ξυροῦ ἤδη ἐόντων,
ἵππων θ' αἱματόεντα παρασομένων καθ' ὅμιλον.
ναῶν θ' ἁλιόεντα καὶ οὐρανοῦ ὄξαν ἱκάνει
ἄσχετα βιαζόμενοι. χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήτοις.
οἳ δὴ σφέων κῦμα πρίμναν ἀείραντες μέγα κῦμα.
ἠὲ καὶ ἐν πρώραθεν. ἢ ὄπιθε θυμὸς ἑκάστου,
ἐς νηίλαν ἔρειψαν. ἀὲ ῥῆξαν δ' ἀρα τοίχους
ἀμφοτέρους. κρέματοι δὲ σὺν ἱστία πάντα
ἐπὴ ἀστυκλυσθέντα. πολὺς δ' ὄξ οὐρανοῦ ὄμβρος
νυκτὸς ἐφόρτισας. πατάγει δ' ὑπὲρ θάλασσα,
ἠϑομένη πνοιῇς τε. καὶ ἀῤῥήκτοιπ χαλάζαις.
ἀλλ' ἔμπης ὑμεῖς τε νέ ἐκ βυθοῦ ἕλκετε νᾶας
ἀλλοῖσιν ναύτῃσιν ὀϊομένοις θανέεσθαι.
αἶψα δ' ἀστλήγοντ' ἀὲ μοι. λιπαρὰ δὲ γαλήνη
ἀμπέλαχος. νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι
ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησα, ὅτων τ' αὐὰ μέσον ἀμφὶ
φάτνη. σιμαίνουσα τὰ πρὸς πλόον δῦ δια πάντα.
ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηζόοι ὦ φίλοι ἄμφω,

πάπαινεν μή σ' ἴμμιν ὠδιφλέξῃ δύϊον πῦρ.
τῷ μὲν ἀοσσήσαι λελιημένος ὥς μοι ἔϊκτο
ἰφικλέης μεγάθυμος ἐπ' οὔδεϊ κάππεσ' ὀλισθών.
πρίν γ' ἐλθεῖν. οὐδ' ὀρθὸς ἀνασχέμεν ἀλλὰ τὸν αὖτις.
ἀλλ' ἀσεμφὲς ἔκραγε. γέρων ὡσεὶ τ' ἀμενηνός,
ὅν τε κατὰ δὴ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀπρπὲς
κάππεισεν, κεῖται δ' ὅγ' ἄδην χθονὸς ἔμπεδον αὖτε,
ἁσσόν τις χειρός μιν ἀειρύσῃ ἐθέλοντων.
ἀϊδρεθεὶς ὄπιθε πλοτέρῳ πολιοῖο γήρεος,
ὡς σὺ γῇ λελίασο σακέεσσ' ἄλος ἰφικλείης.
ἀλλ' ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντας ὁρῶσα
παῖδας ἐμούς. μέχρι δή μοι ἀπέσυτο νήδυμος ὕπνος.
ὀφθαλμῶν. ἠὼς δ' ὑπαυτίκα φαίδιμος ἦλθεν.
τοῖα φίλη μοι ὄνειρα διὰ φρενὸς ἐπτοίησαν.
πανυχίη. τά δὲ πάντα πρὸς βρισηΐδα φέροιτο.
οἴκοθεν ἀφ' ἡμετέροιο. γένοιτο δ' ἀμάντις ἐκείνῳ
θυμὸς ἐμός. μή ἄλλο τι ῥεκτελέσειέ τι δαίμων.

ἀμφὶ πόσει σφετέρῳ πλέον ἄχθεται ἰφικλῆι
σῷ ἠΰῳ. πάντων γὰρ ὁῖζυρώτατα τέκνα
γείνατ' ἐς θεῶν τε καὶ ἀνέρι θνητῷ ἔολπα.
ὣς ἄρ' ἔφη. τὰ δέ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μήλων,
ἤλπετο ἐς ἱμερόεντα κατ' βλεφάρων ἐχέοντο.
μνησαμένη τέκνων τε καὶ ὧν μετέπιστα τοκήων,
ὡς δ' αὔτως δακρύοισι παρήϊα λοιὴ ἐδίευεν
ἀλκμήνη. βαρὺ δ' ἦγε καὶ ἐκ θυμοῦ σινάχουσα.
μύθοισιν πυκινοῖσι φίλην νυὸν ὧδε μετηύδα
δαιμονίη παίδων. τί νύτοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο,
πολυκλαύτη. πῶς ἄμμ' ἐθέλεις ὀροθωέμεν ἄμφω.
κηδὲ ἄλαστα λέγουσα. τὰ δ' ἄνω πρῶτα κέκλαυται
οὐχ ἅλις οἱ ἐχόμεσθα τὸ δεύτατον αἰεὶ ἐπ' ἦμαρ
γιγνομένοις. μάλα μέν γε φιλοθρηνὺς κέπις εἶη.
ὅστις ἀεθμήσειεν ἐφ' ἡμετέροις ἀχέεσσιν.
θαρσεῖ. οὐ τοιῆς δ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἴσης.
καί δ' ἀλλιῶ ὀρόωσε φίλον τέκος ἀρφὶ τοισιν
ἄλγεσι μοχθίζουσαν. ὑπηνώμων δέ τοι ἁμὶ,
ἀχαλκέων ὅτε δήγε καὶ ὐφροσύνης κήρος ἐσί.
καί σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι. ἦδ' ἐλεαίρω.
οὐδ' ἔκιεν ἡμετέροιο λυγροῦ μὴ δαίμονος ἔχθυ.
ὅσθ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰορεῖται.
ἴσως γὰρ κούρη τε καὶ ὐέανος ἀκμήτηρ.
ἄς κε μέλας βλάφθείς τις ἑκὼν ἀϊδρίηισι ὁμάσσῃ
δυσμενέων. μηδέν σε χερειότερον φρεσὶν ἧσι
δρήγειν, ἤ εἴπερ μοι ὑπ' ἐκυδυόωιν ἤλθου.
καί μοι πηλυγέτη σὺν δώμασι παρθένος ἦσθα.
οὐδ' ἀλλιῶ γέιν πάμπαν ἔολπά σε τῶτό γε λήθειν.

οὐδ' ἄρ' ὄχ' τέκνοισιν ἐπαρκέσαι. ἦ γάρ οἱ αὐτῇ
ἆσον ἴμμ μέγα τόρβος ἀμαλίκτοιο πελώρου,
ὥς ἐγὼ αὐτοτόκεια φίλον τέκος αὐάζουσα,
μαινομένοισι πόδεσσι, δόμων κὴ πολλῶν ἐφοῖτον
ὥς γ' ὤφελον μὴ παισὶν ἅμα θυσιοῦσα καὶ αὐλῇ,
κεἶδες φαρμακίδων τὰ δ' ἵππιος ἶον ἔχοισα.
ἀρτεμι θηλυτέρῃσι μέγα κρείουσα γυναιξί.
τῷ χ' ἡμᾶς κλαύσαντε φίλαις ἐνὶ χερσὶ τοκῆος,
πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῇ ἐπέβησαν ὁμοίης.
καίκεν ξύα χρύσειον ἐς ὀστέα κρωσσὸν ἁπάντων
λέξαντες κατέθαψαν ὅθι πρῶτον γενόμεσθα.
νῦν δ' οἱ μὲν θήβην κουροφόφον εἰναίοισιν
ἀονίου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀρόωντες.
αὐλαρὲ ἐγὼ τίρυνθα κὴ κρανααὼ πόλιν ἦρας
πολλοῖσιν δύσκηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἦτορ,
αἰεὶ ὁμῶς δακρύων δὲ πάρεστί μοι ὄσσε ἐρωή.
ἀλλὰ πόσιν μὲν ὁρῶ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ. πολέων γὰρ οἱ ἔργον ἔτιμον
μόχθων. τὴν, ἐνὶ γαῖαν ἁλώμενος ἠδὲ θάλασσαν.
μοχθίζει, πέρην οὔ γ' ἔχων νόον. ἠὲ σιδήρου.
καρτερὸν ἐν στήθεσσι σὺ δ' ἦνύτε λείβεσκε ὕδωρ
νύκτας τε κλαίουσα καὶ ἐκ δίος ἦμαθ' ὁ πόσσα.
ἄλλος μὰν οὐκ ἔστι γ' ὀφρῶσαί με παρασὰς,
κηδεμόνων. οὐ γάρ σφε δόμων κὴ τοῖχος ἐέργει.
καὶ λίαν πάντες γε πέρην πιτυώδεος ἰθμοῦ
ναίουσ'. οἰδέ μοι ἐστὶ πρὸς ὅν τινά κε βλέψασα
εἶα γυνὴ πανάποτμος ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ.
νόσφιγε δὴ πύρρης συνωμαίμονος. ἡ δὲ καὶ αὐτή.

Μεγάρα γυνὴ Ἡρακλέους. Δωρίδι.

Μᾶτερ ἐμὰ τίφθ' ὧδε φίλον κῆρ θυμὸν ἰάπτεις
ἐκπάγλως ἀχέουσα. τὸ πρὶν δέτοι οὐκ ἔτ' ἐρεύθους
σώζετ' ὠὴρ ῥειδέεσσι. τίμοι τόσον ἠνίησαι
ἦρ ὅτι ἄλγεα πάσχει ἀπείρατα φαίδιμος υἱὸς
ἀνδρὸς ὑπ' οὐτιδανοῖο λεόντων ὠμοβίων ὑπὸ νεβρούς;
ὤμοι ἐγὼ τίνυμ' ὧδε θεοὶ τόσον ἠτίμασαν
ἀθάνατοι. τίνυμ' ὧδε κακὴ γονέων τέκος αἴσῃ
δύσμορος. ἦτ' ἦμεν ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον
τὸν μοῦνον ἐγὼ πίσυρον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν.
ἦδ' ἔτι νῦν σέβομαί τε καὶ αἰδέομαι κῆρ θυμόν.
τῷ δ' οὔτις γένετ' ἄλλος ἀνὴρ τοιόσδε βροτῶν ζωόντων.
οὐδὲ τόσον σφετέρῃσιν ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων
ἀέτλιος. ὃς τόξοισιν ἅ οἱ πόρεν αὐτὸς Ἀπόλλων,
ἠέπιος χειρῶν. ἢ ἐρεμνύος αἰνὰ βέλεμνα
παῖδας ἑοὺς κατέπεφνε. κῆ ἐκ φίλων εἵλετο θυμὸν
μαινόμενος κῆ οἶκον. ὃδ' ἔμπλεος ἔσκε φόνοιο.
τοὺ μοῦ ἐγὼ δύσηνος ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
βαλλομένους ὑπὸ πατρί. τὸ δ' ἄλλο ναρ ἦλυθεν ἄλλα
οὐδέ σφιν δυνάμην ἀδινὸν καλέοισιν ἀρῆξαι.
μητέρ' ἐμὼ ἦμεν ἐγγὺς ἀίσσετον καλὸν ἦσαν.
ὡς δέτ' ὀλόφρων ὄρνις ἀμφὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
ὀλλυμένοις, οὓς τ' αἰνὸς ὄφις ἐπὶ νηπιάχοντας
θάμνοις εἰν πυκινοῖσι κατεσθίει. ἡ δ' ἐπ' αὐτῇ
πωπάζει κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ.

μήεινθοι, κῶάς τε. γέρων δ' ἐπ' ἐρίσμαπ λέμβος
νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχὺς εἴματα πῖλοι.
οὗτος τοι ἰς ἁλιεῦσιν ὁ πᾶς πόνος, οὗτος ὁ πλοῦτος
ὄφελεν δ' οὐ χύφραν εἶχ' ὄχ' ἵνα. πάντα ῥᾳδιαστὰ,
πάντ' ἐδόκει τήνας ἄγρα πενία. σφὰς ἑταίρους.
οὐδεὶς δ' ἐν μέσῳ γείτων. πενία ὃ παρ' ἀλλιώ.
θλιβομέναν καλύβαν ῥυφδὸν προσένασε θάλασσα
οὔπω τὰ μέσα τὸν δρόμον ἄϋπνον ἁρμα σελαίας
ἦν δ' ἁλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος ἐκ βλεφάρων δὲ
ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεφον ὠδὰν
ψιθύσδοντας φίλε πάντες ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον.
πῶ θέρεος μιν ὕθλ. ὅτε τ' ἄματα μακρὰ φέρεζοὺς.
ἤδη μυεῖ ἐσεῖδον ὀνείρατα, κοὐδέπω ἀὼς
μὴ λαθόμην; τὶ τὸ χρῆμα χρόνον δ' αἱ νύκτες ἔχοντι
ἀσφαλίων μέμφη τὸ καλὸν θέρος. οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
ἄλλο μάτως παρέβα τ' νεὸν δρόμον, ἀλλὰ τ' ὕπνον
ἁ φρονὶς κήπ[ο]ισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῦντι.
ἆρ' ἔμαθον κείνω πὰκ σὺ πνία, χρηστὰ γὰρ εἶδον.
οὔτε θέλω τῶ μῶ φαντάσματος ἦμιν ἄμοιρον
ὡς καὶ τὰν ἄγραν τὠνείρατα πάντα μερίζειν.
οὐ γὰρ νικάξη κἠν τὸν νόον, οὗτος ἄεισος
ἔσσιν ἀνδροκλείτας ὁ διδάσκαλός ὄσσι, παρ' ὧν νοὺς
ἄλλως καὶ χολή ὄσσι. τὶ γὰρ ποεῖν δῆς ἔχοι τὶς
κείμενος σὺν φύλλοις ποτὶ κύμαπι μὴ δὲ καθεύδων
ἄσμενος σὺν ῥέμφῳ. τὸ ὃ λύχνειον σὺν πρυτανείῳ.
φαντὶ γὰρ ἐσὺ ἄκραν τόδ' ὄχθην λέγεμοι ποτὲ νυκτὸς
ὄφιν πάντα πεῷ ὃ λέγων μιῶνσον ἑταίρῳ.
δειλινόν. ὡς κατέδαρθον σὺν ἁναλίοισι πόνοισιν.

οὐκ ἔγνω δ' ὅτι νύμφις ἐπ' αἰόλοι μιλάτο βούτα.
καὶ φρυγίης σὲ ὁμοῦσεν σὺν ὤρεσιν αὐτὸν ἄδωνιν.
σὺ δρυμοῖς πόλασε. καὶ σὺ δρυμοῖσιν ἔπλαυσεν
σὺ δυμίων δέ τις ἰὼ οὐ βωκόλος. ὄντε σελαίω
βωκολέοντα φίλασεν. ἀπ' ὀλύμπω δὲ μολοῖσα
κάτμορ δὴς νάπος ἦλθε· τίς ἅδε ἐμὰ παιδὶ καθεύδει.
καὶ τὺ ῥέα κλαίοις τὸν βωκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τὺ
ὦ κρονίδα. δίχα παῖδα βοηνόμον αὐτὸς ἐπλάγχθης
σὺνίκα δὲ μόνα τὸν βωκόλον οὐκ ἐφίλασεν.
ἀκυβέλας κρέασων καὶ κύπριδος ἄπτε σελαίας,
μηκέτι μὴ δὲ κύπρι τὸν ἀδέα. μήτε κατ' ἄντυ
μήτ' σὺν ὄρει φιλέοις. μοῦνη δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοις.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κε'.

Αλιεῖς.

Ἀρχία δόφαντες μόνα τὰς πέτρας ἐγείρει.
αὐτὰ τῶ μόχθοιο διδάσκαλος. οὐδὲ γὰρ ὕπνον
αἰδράσιν ἐργατίναισι κακὰ παρέχοντι μέριμναι
καὶ ὀλίγον νυκτὸς τὶς ἀδιψαύσησι τὸν ὕπνον,
ἐφνίδιον θορυβοῦσιν ἀϋτεόμεναι μελεδῶναι.
ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὅμως δύο κεἵνω γέροντες,
σχοινίοις ἐρύοντ' αὖον ὑπὸ πλεκτοῖς καλύβαις
κεκλιμένοι τοίχω τῷ φυλλίνῳ. ἐγγύθι δ' ἄλλοι,
κεῖτο τὰ ταῦν χειρῶν ἀθλήματα. τοὶ καλαθίσκοι
τοὶ κάλαμοι. τῶν γισσα, τὰ φυκιόεντά τε λῖδα
ὁρμειαὶ κύρτοι. καὶ ἐκ χοίνων λαβύεινθοι.

οἷα βλέπεις, ὁποῖα λαλέεις. ὡς ἄγρικα παίσδεις.
ὡς ῥυφερὸν λαλέεις. ὡς κοτίλα ῥήματα φράσδεις.
ὡς μαλακὸς τὸ γένειον ἔχις, ὡς ἁδέα χεὔταν
χείλεά τοι νοσέοντι. χέρσυ δέ τι ἔσι μέλαινδυ.
καὶ κακὸν ὀξόσδεις. ἀπ' ἐμοῦ φύγε μή με μολύνῃς
τοιάδε μυθίξοισα, ῥὶς ὡς ἐὸν ἔπνυσε κήλπον.
κἠ μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὼ πόδε συνεχὲς εἶδεν.
χείλεσι μυθίζοισα, καὶ ὄμμασι λοξοβλέποισα.
καὶ πολὺ τᾷ μορφᾷ θηλύτερος. καίτι σεσαρὼς
κἠ σβαρὸν μέγ' ἔλεξεν, ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔζεσεν αἷμα.
καὶ χρὼς φοινίχθην, ὑπὸ τῶ λύκος ὡς ῥόδον ἔρσαι.
χἀ μὲ ἔβα με λυποῖσα. φέρω δ' ὑπὸ καρδίον ὀργάν.
ὅτι με τὸν χαρίεντα καὶ καὶ μωμήσαθ' ἑταίρα.
ποιμένδυ εἴπατέ μοι τὸ κρήνιον. οὐ καλὸς ἐμμὶ,
ἀρά τις ὀξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔπυξεν.
καὶ γὰρ ἐμοὶ τοπάροιθεν ἐπάιθεν ἁδὺ πρὶν κάλλος
ὡς μᾶσος ποτὶ πτέμνον. ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπήνᾳ.
χαὔτᾳ δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυται.
κἠ λύκνον τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις.
ὄμματά μοι χαροπώτερα πολλὸν ἀξαίας.
τὸ σόμα καὶ πάκτας γλυκερώτερον. ἐκ σομάτων ἦν,
ἔρρε μοι φωνὰ γλυκερωτέρα, ἢ μελικήρω.
ἁδὺ δέ μοι τὸ μέλισδμα, καὶ ἰὼ σύριγγι μελίσδω.
κἠὼ αὐλῷ λαλέφ. κἠὼ δώνακι κἠὼ πανναύλῳ.
καὶ πᾶσαι καλόν με κατ' ὤρεα φαντὶ γυναῖκες.
κἠ πᾶσαί με φιλεῦντι τὰ δ' ἀσυκά μ' οὐκ ἐφίλασεν.
ἀλλ' ὅτι βωκόλος ἐμμὶ δρέδραμε κ' ὄπποτ' ἀκούει.
χὠ καλὸς διόνυσος ἐπ' ἄγγεσι πόρτιν ἐλαύνει.

ζώω. καὶ θεὸς ἐμμὶ καὶ ὁ διώκειν.
λάμβανε περσιφόνα τὸν ἐμὸν πόσιν. ἐσὶ γὰρ ἀλλὰ
πολλὸν ἐμοῦ κρείσσων. τὸ δ' ὄγκαλον. ἐσὲ μὴ ἄρη.
ἁμὶ δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεσον κύντερον.
καὶ κλαίω τὸν ἄδωνιν, ὁμοιθνὲ καὶ σὲ φοβοῦμαι
θνάσκεις ὦ Ϝα πόθατε, πόθος δέμνιά σ' ὅναρ ἔπη.
χὴρη δ' ἀ κυθέρεια, κενοὶ δ' αἰὰ δώματ' ἔρωτες.
σοὶ δ' ἅμα κεσὸς ὄλαλε. τί γὰρ τολμηρὲ κυνάγεις
καλὸς ἐὼν τοσοῦτον ἔμεινας θηρὶ παλαίειν;
ὠδ' ὀλοφύρατο κύπρις ἐπαιάζοισιν ἔρωτες
αἰ αἰ τὸν κυθέρειαν. ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
δάκρυον ἀπαφίη τόσιν ἐγχέει, ὅσσον ἄδωνις,
αἷμα χέει. τὰ δ' πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεθ' αἵθη.
αἷμα ῥόδον τίκτει. τὰ δ' δάκρυα τὰν αἰεμώναν.
αἰάζω τὸν ἄδωνιν. ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
μηκέτ' ὄρεσσι δρυμοῖσι τὸν αὐέρα μήρετο κύπρι.
ἔς' ἀγαθὰ σιβύς. ἔσσιν ἀδώνιδι σιβὰς ἑτοίμα
λέκτρον ὄχ' κυθέρεια τὸ σὸν. νεκρὸς ἄδωνις
καὶ νέκυς ὢν καλὸς ὅτι καλὸς νέκυς οἷα καθεύδων,
κάτθεο καὶ μαλακοῖς εἰὶ φαρέεσσιν οἱ εἰναίεν
τοῖς μὴ σεῦ αἰὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμόχθει,
παγχρύσῳ κεντῆει. πόθει καὶ συγνὸν ἄδωνιν.
βάλλε δ' εἰὶ σεφάνοισι καὶ ἄνθεσι πάντα σὺν αὐτῷ
ὡς τῆνος τέθνακε καὶ ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
ῥαῖνε δέμνι μύροισιν ἀλείφατα ῥαῖνε μύροισιν,
ὀλλύεθω μύρα πάντα. τὸ σὸν μύρον ὤλετ' ἄδωνις.
κέκλιται ἄβρὸς ἄδωνις εἰὶ εἴμασι πορφυρέοισιν.
ἀμφὶ δέ μιν κλαίοντες αἰάζουσιν ἔρωτες,

χήρη

κλιντῆρι

ἀμφὶ δέ μιν μέλαν αἷμα παρ' ὀμφαλὸν ἤωρητο.
πήθεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίασετο. οἱ δ' ὑπομαξοὶ
χόνεοι τὸ πέροιθεν ἀδώνιδι πορφύροντο.
αἰ αἰ τὰν κυθέρειαν ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
ἄλεσε τὸν καλὸν αὖθρα. συνώλεσεν ἶδὸν εἶδος.
κύπρι δὶ μὰν καλὸν εἶδος ὅτε ζώεσκεν ἄδωνις.
καὶ θανε δ' ἀμορφὰ σὺν ἀδώνιδι κύπριδος αἰεί.
ὦρεα πάντα λέγοντι καὶ αἰ δρύες αἰ τὸν ἄδωνιν.
καὶ ποταμοὶ κλαίουσι τὰ πένθεα τᾶς ἀφροδίτας
καὶ παγαὶ τὸν ἄδωνιν ἐν οὔρεσι δακρυόεντι,
αἵ θεα δ' ὀξ ὀδμὰς ἐρυθραίνεται. ἃ δ' ἔκυθήρη,
πάντας αὐὰ κναμοὺς καὶ αὐὰ πόλιν οἰκτρὸν ἀείδει.
αἰ αἰ τὰν κυθέρειαν, ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
ἀχὼ δ' αὐτιβόασεν, ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
κύπριδος αὐτὸν ἔρωτά τις ἄκλαυσεν θνατός; αἰ αἰ.
ὡς ἴδεν, ὡς ἐνόησεν ἀδώνιδος ἄχετον ἕλκος,
ὡς ἴδε φοίνιον αἷμα μαραινομένω περὶ μηρῷ,
πήχεας ἀμπετάσασα κινύρετο. μεῖνον ἄδωνι
δύσωτμε. μεῖνον ἄδωνι πανύστατον ὥς γε μιχείω. ὥστε
ὡς σε θέλω πύξω, καὶ χείλεα χείλεσι μίξω.
ἔγρεο τυτθὸν ἄδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον.
τοσσοῦτόν με φίλασον. ὅσον ζώει τὸ φίλαμα.
ἄχρις ἀπὸ ψυχᾶς ἐς ἐμὸν στόμα, κἄς ἐμὸν ἦπαρ
πνεῦμα τὸν ῥοῦσεαι. τὸ γὰρ εὐφιλὲς ἄμελξω
ἐκ δέ πιὼ τὸν ἔρωτα. φίλαμα γὰρ τοῦτ' φυλάξω
ὡς αὐτὸν τὸν ἄδωνιν, ἅτε σύμε δύσμορε φεύγεις.
*ἄδ' φεύγεις μακρὸν ἄδωνι καὶ ἔρχεαι ἄς ἀχέροντα.
καὶ σὺγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγγελον. *ἃ δ' τάλαινα
ζώω. καὶ

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κγ'.

Επιτάφιος ἀδώνιδος.

Αἰάζω τὸν ἄδωνιν. ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
ὤλετο καλὸς ἄδωνις. ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
μηκέτι πορφυρέοις εὐὶ φάρεσι κύπρι καθεύδε.
ἔγρεο δειλαία κναμοστόλε, καὶ πλατάγησον
στήθεα, καὶ λέγε πᾶσιν ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
αἰάζω τὸν ἄδωνιν, ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
κεῖται καλὸς ἄδωνις ἐπ' ὤρεσι, μηρὸν ὀδόντι
λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπείς. καὶ κύπριν αὐδᾷ,
λειπὸν ἀποψύχων. τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα
χονέας κᾆτα σαρκός. ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκεῖ,
καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῶν χείλεος. ἀμφὶ δὲ τήνω
θνάσκει, καὶ τὸ φίλημα, τό μήποτε κύπρις ἀφήσει.
κύπριδι μὲν τὸ φίλαμα καὶ οὐ ζώοντος ἀρέσκει.
ἀλλ' οὐκ οἶδεν ἄδωνις ὅ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν.
αἰάζω τὸν ἄδωνιν, ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
ἄγριον ἄγριον ἕλκος ἔχει μηρὸν ἄδωνις.
μείζον δ' ἀκυδέρεια φέρει ποτικάρδιον ἕλκος.
κεῖνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠρύσαντο
τᾶς νύμφας κλαίουσιν ὀρειάδες ἀδ' ἀφροδίτα,
λυσαμένᾳ χλαμύδας αἱ δ' ἀρυμοὺς ἀλάλητοι
πιθαλέαν ἰάπλεκτος ἀσαίσδαλος αἰὲ βάτοισιν,
ἔρχομένᾳ τείροντι, καὶ ἱερὸν αἷμα σδρέπουσαν.
ὀξὺ δὲ κωκύουσα δι' ἄγκεα μακρὰ φορεῖται·
ἀσύνετον βοόωσα πόθον, καὶ παῖδα καλοῦσα.

μὴ πεφόβῃς ὅσον ὄρνις ἐφίπταται. ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλας
αἰέρας ὑδὲ γυναῖκας ὑδὲ παλαγχναις δὲ κάθηται.
τύξον ἔχᾳ μάλα βαιόν. ὑπὲρ τύξω ἢ βέλεμνον.
τυτθὸν ἐοῖ τὸ βέλεμνον. ἐς αὐθέρα δ' ἄχει φορεῖτ'
καὶ χρύσεον περὶ νώτα φαρέτρεον. εὖ δυθι δ' εὐπὶ
τοὶ πικροὶ καλαμοι. τοῖς, πολλάκι καὶ μὲ πρώσκει
πάντα μᾶ ἄγριε πάντα. πολὺ πλέον δ' ἢ αὐτῷ οἱ
βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα, τὸν ἄλιον αὖτον αἰάθη.
ὦ τύγ' ἐλᾷς τῆνον, δέσας ἄγε. μήδ' ἐλεήσῃς.
κἤν ποτ' ἴδῃς κλέοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ.
κλῶ γελάᾳ, πύκα ἔλκει. καὶ ὦ ἐθέλησε φιλᾶσαι,
φεῦγε καχ' τὸ φίλαμα. τὰ χείλεα φάρμακον εὐτί.
ὦ ἢ λέγῃς λάβε τοῦτο, χαείζομαι ὅσσά μοι ὅπλα,
μὴ θίγῃς. πλεκτὰ δῶρα. τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβακε
(παῖ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κβ'.

Κηριοκλέπτης.

ΤΟν κλέπταν ποτ' ἔρωτα καὶ κὼ κύτασε μέλισσα,
κηρίον ἐκ σμίλων συλλυμένον. ἄκρα δὲ χειρῶν
δάκτυλα πάντ' ὑπένυξεν. ὁ δ' ἄλγεε καὶ χέρ' ἐφύσα.
καὶ τὰν μᾶν ἐπέταξε. καὶ ἄλατο. τᾷ δ' ἀφροδίτᾳ
δᾶξεν τὰν ὀδύνα. καὶ μέμφετο ὅττι τυτθὸν
θηρίον εὐτὶ μέλισσα, καὶ ἀλίκα φαύματα ποιεῖ.
χἀ μάτηρ γελάσασα, τί δ' οὐκ ἴσον ἐσσὶ μελίσσαις;
χὠ τυτθὸς μᾶν ἦς, τὰ δὲ φαύματα ἀλίκα ποιεῖς.

ἦμ' ἔθρεψε καὶ αὐτὸν, ὅπα νυμφίον σεῖο
ἔασ' ἐξ ὄρεος δὲ κλεινοὺς φύσεται υἱας.
οἳ σκηπτοῦχοι ἅπαπν ὑπ' ἠχθονίοισιν ἔσονται.
ὡς φάτο καὶ πετάνεσθε τά πρ' φάτο. φαίνετο μὴ δὴ
κρήτη. ζβὺς ὃ πάλιν ἑτέρην αἰελάζετο μορφώ.
λῦσαι δέ οἱ μίτρην, καί οἱ λέχος εὖ τυπον ὦραι
ἦ ὃ πάρος κούρη, ξεινὸς γένετ' ἀμφὶ νύμφη.
καὶ κρονίδη τέκνα τίκτε, καὶ ἀμφὶ γένετο μήτηρ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κα'.

Μόχου, ἔρως Δραπέτης.

Ἀκύπρις τὸν ἔρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώξρει.
εἴπις ἐνὶ Σιόδοισι πλανώμενον εἶδεν ἔρωτα.
δραπετίδας ἐμός ὄϐιν. ὁ μανυτὰς γέρας ἐξᾶ.
μαθόστοι τὸ φίλαμα τὸ κύπριδος. ἦν δ' ἀγάγης νιν
οὐ τυμνὸν τὸ φίλαμά τι δ' ὦ ξένε. καὶ πλέον ἐξεῖς.
ἔστι δ' ὁ πᾶς πείσαμος. σὺ δ' ἀκούσῃ πᾶσι μάθοις νίν.
χρῶτα μὲν, ἁ λιβυκός. πυρὶ δ' ἔμπελος. ὄμματα δ' αὖτε
δειμύλα καὶ φλογόεντα. καὶ μὴ φρενός ἐσθλὰ λάλημα
ἁ χρὴ ἴσον νοέειν καὶ φθέγγεϑ' ὡς μέλι φωνά.
ἰὼ ὃ χολᾶ, νόος ἐστὶν ἀνάμβρος. ἠπεροπευτάς.
οὐδὲν ἀλαθεύων. δόλιον βρέφος, ἄγρια παίσδει.
διπλόκαμον τὸ κάρανον. ὄχ' δ' ἰταμὸν τὸ πρόσωπον
μηκύλα μὴν πίνω τὰ χείδεα. μακρὰ δὲ βάλλει.
βάλλει κἀς ἀχέροντα, καὶ ἐς ἀΐδεω βαθμῆα.
γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα νόος δ' οὐ ἐμπεπύκασται.

ἦδ' ὅτε δὴ γαίης ἀπὸ πατρίδος ἦεν ἀοιδὸν
φαίνετο δ' οὔτ' ἀκτή τις ἀλίρροος οὔτ' ὄρος αἰπύ.
ἀλλ' ἀὴρ μὲν ὕπερθεν, ἔνερθε δὲ πόντος ἀπείρων
ἀμφὶ ἑπαπλώασα τόσην αὐσυείκατο φωνώ.
πῆμε φέρεις θεόπαυρε; τίς ἔπλεο; πῶς δὲ κέλευθον
ἀμφαλέοισι πόδεσσι διέρχεαι; οὐδὲ θάλασσαν
δίφαίνεις. νῆνσι γὰρ ὑδρομόοις ἔνι θάλασσα
ὠκυάλοις; ταῦροι δ' ἀλίην τρομέουσιν ἄταρπον.
ποῖόν σοι ποτὸν ἦδυ; τίς ὄξ ἁλὸς ἔασε τὲ δωδήν;
ἢ ῥά τις ἐσσι θεὸς, τὶ θεοῖς ἀπεοικότα ῥέξᾳς.
οὔθ' ἅλιοι δελφῖνες ὑδὶ χθονὸς, οὔτέ τι ταῦροι
ζὺ πόντῳ σείχουσι. σὺ δὲ χθόνα καὶ κὴ πόντον
ἄβροχος αἴασεις. χιλαὶ δέ τοι ἔσσιν ἑρετμά.
ἢ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἠέρος ὑψόσ' ἀερθεὶς
ἵκελος αἰφηρεῖσι ποτήσεαι οἰωνοῖσιν,
οἴμοι ἐγὼ μέγα δὴ τι δυσάμμορος ἦ ῥάπε * δῶμα
παρὸς ἄπο πολιποῦσα καὶ ἐσομένη βοὶ τῷδε.
ξείνιω ναυτιλίην ἐφέπω καὶ πλάζομαι οἴη.
ἀλλὰ σύμοι μεδέων πολιῆς ἁλὸς ζυνοσίγαιε
ἵλαος αἰπάσειας, ἐέλπομαι ἔσορά σθαι
τόνδε καπιθώοντα πλόον προκέλευθον ἐμεῖο
ὃς κ' ἀθεὶ γὰρ ζοῦ διέρχομαι ὑγρὰ κέλευθα.
ὣς φάτο. τὼ δ' ὧδε προσεφώνεον βυρύκοδως βοῦς.
θαῤῥεῖ παρθενική. μὴ δείδιθι πόντιον οἶδμα.
ἄλλος τοι ζεὺς ἅμὲ καὶ ἐγγύθεν εἴδομαι εἶναι
ταῦρος, ἅτε δυώαμαί γε φανήμεναι ὅττ' ἐθέλοιμι.
σὸς δὲ πόθος μ' ἐνέηκε τόσην ἅλα μερμήσασθ'
ταῦρον ἀειδόμενον. κρίτη δέ σε δέξεται ὕδη,

* σῶ μα

ὤκλαγε δ' πρὸ ποδῶν. ἐδέρκετε δ' ὀφρώπεια
αὐχέν' ὠδηχρέψας, καί οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον.
ἡ δὲ βάθυ μηλοκάμοιο μετέπνεπε παρθενικῆσι.
δλῦθ' ἑταῖραι φίλιαι καὶ ὁμήλικοι ὄφρ' ὠδὶ τῷδε
ἑζόμεναι ταύρῳ τερπώμεθα. δὴ γὰρ ἁπάσας
νῶτον ὑποδρέσας κἀκδέξατο οἷά τε νηῦς
πρηὺς ὅτ' ἀσιδέειν καὶ μέλιχος οὐδέ τι ταύροις
ἄλλοισι προσέοικε. νόος δέ οἱ ἠύτε φωτὸς
αἴσιμος ἀμφιέπει. μοῦνος δ' ὠδὶ δλύεται αὐδῆς.
ὣς φαμένη νώτοισιν ἐφίζανε μειδιόωσαι.
αἱ δ' ἄλλαι μέλεσιον. ἄφαρ δ' ἀνεπίλνατο ταῦρος
ὧν θέλεν ἀμπάξας. ὠκὺς δ' ὠδὶ πόντον ἵκανεν.
ἡ δὲ μεταδραφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἑταίρας
χεῖρας ὀρεγνυμένη. ταὶ δ' ὀχηδὸν ἀμφαγάγοντο.
ἀκταίων δ' ὠδὶ βὰς πρόσω ἔσαν ἥντε δελφίς.
νηρείδες δ' ἀνέδυσαν ὑπ' ὄξ ἁλός, αἱ δ' ἀρ' ἅπασαι
κητείοις νώτοισιν ἐφήμεναι ἀντοχέωντο.
καὶ δ' αὐτὸς βαρύδουπος ὑπὲρ ἁλὸς εὐνοσίγαιος
κῦμα κατθωύων ἁλίης ἡγεῖτο κελεύθου.
ἄλλοκα σιγήτῳ, τοὶ δ' ἀμφί μιν ἠγερέθοντο
ῥίπτοντες πόντοιο βαθυρρόου εὐαετῆρες
κώχλοισιν ταναοῖς μάλα μιθον μέλος ἠπύοντες.
ἠδ' ἀρ' ἐφιζομένη ζηνὸς βοέοις ὠδὶ νώτοις,
τῇ μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρας. εὖ χερὶ δ' ἄλλῃ
εἴρυε πορφυρέας κάλπου πτύχας. ὄφρα κε νηῶν
εὐδελέα ἑλκόμενον πολιῆς ἁλὸς ἄσετον ὕδωρ.
κἀλπώθη δ' ὤμοισι πέπλος βαθὺς ὀφρωπείης,
ἶσον οἷά τε νηός. ἐλαφείζεσκε δ' ἀύρην

λάμων ἐαροφόφεων πίπτεσκε πέπλα.
αἵδ' αὖτε ξανθοῖο χρόνου θυόεσσαν ἐθείρην
ῥέπτον ἐειδομένουσαι, ἀτὰρ μέση ἔσκε κασσα
ἀγλαΐην πυρσοῖο ῥόδου χέρεσι λέγουσα.
οἷά περ εὐχαίτεσσι διέπρεπεν ἀφρογένεια.
οὐ μὰν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ' ἀνθεσι θυμὸν ἰαίνειν.
οὐδ' ἄρα παρθενίην μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι.
ἦ γὰρ δὴ προνοίδης ὡς μὲν φράσαθ' ὡς ἐβέβλητο
θυμὸν ἀϊωιξοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι
κύπριδος ἢ μαιῶν δολίαισι καὶ ζωὸς δαμάασκε.
δὴ γὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ζηλήμονος ἤρης,
ὡς θυνικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ὄξα πατῆσαι.
κρύψε θεὸν καὶ φέψε δέμας. καὶ γίγνετο ταῦρος.
οὐχ οἷος σαθμοῖς συνφέρβεται, οὐδὲ μ. οἷος
ὅς τις ὑποδμηθεὶς ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην.
τῶδ' ἤτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθὸν χροὸν ἔσκεν.
ἴσατ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα αἰέτελλε καρηοῦ.
ἀλλὰ κραίνην ἡμιτόμου ἄτε κύκλα σελήνης.
ἤλυθε δ' ἐς λειμῶνα. καὶ οὐκ ἐφόβησε φανεῖσα
παρθενικάς. πάσησι δ' ἔρως γένετ' ἐγγὺς ἰκέσθαι,
φαῦσαι θ' ἱμερτοῖο βοὸς τῶ ἄμβροτος ὀδμή.
τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λευρὸν ἀΰτμῳ
ᾗ ὅ ποδῶν πεδοπάροιθεν ἀμύμονος εὐρωπείης
καί οἱ λικμάζεσκε δέρην κατέθελγε δὲ κούρην.
ἡ δέ μιν ἀμφαφάασκε καὶ ἡρέμα χείρεσιν ἀφρὸν
πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἄσσοτε μόργνυτο κηὐε ταῦρον.
αὐλαρὸ ὃ μαλίχιον μυκήσατο φαίης κ' αὐλοῦ
μυγδονίου λιγυὸν ἤχον αἰπύοντος ἀησύδν.

ὃν λιβύη πόρε δῶρον ὅτ' ἐς λέχος εὐνοσιγαίου
ἤιεν, ἡδὲ πόρε Θρῃκὶ καλλείψαι τηλεφαέσσῃ.
ἤτοι οἱ αἵματος ἔσκεν. ἀνύμφῳ δ' ὀδυρωπείῃ
μήτηρ τηλεφάεσσα Θρῃκλυτὸν ὤπασε δῶρον.
τῷ ῥ' ἁβρὰ παίδεσσι πολλὰ τετεύχατο μαρμαίροντα
τῷ μὲν ἔλω χρυσοῖο τετυγμένη ἰνάχου ἰὼ
ἥστο πόρτις ἐοῦσα, φυλὼ δ' ὀκ εἶχε γυναικός.
φοίτα δ' ἤδε πέδοιο. ἐφ' ἁλμυρὰ βαῖνε κέλευθα
νηχομένη ἰχέλῃ κυανῇ δ' ἐτέτυκτο θάλασσα.
δυσὶ δ' ἔστασαν ὕψοῦ ἐπ' ὀφρύος αἰγιάλοιο
φῶτες ἀολλίδην. ἐβόων δ' ὁ πὸν τὸ πόρον βοῶν.
ὣ δ' ἰὼ ζβὺς ἐπαφώμενος ἤρεμα χείρεϊ θείη
εἶναι πόρτις ἐς καλλίσην δ' ἐπαπόρφ παρὰ νείλῳ
λλίσην ἐκ βοὸς βυκεράοιο πάλιν μετάμειβε γυναῖκα.
ἀργύρεος μὲν ἔην νείλῳ ῥόος ἠδ' ἀρ' ἅπασα πόρτις
χαλκείη. χρυσοῦν δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔην ζβύς.
ἀμφὶ δὲ δινήσας ὑπὸ ζεφύην ταλάροιο
ἐρμείης ἤσκητο πέλας. πέλας δ' οἱ ἐκτετάνυστο
ἀργὸς ἀηδιμήτοισι κεκλασμένος ὀφθαλμοῖσι.
τοῖο δὲ φωνήσαντος ἀφ' αἵματος ὀξὺ πτερύξας
ὄρνις ἀγαλλόμενος περύγων πολυκύθεϊ χροιῇ
παρσὸν ἀναπλώσας ὡς εἴτέ τις ὠκύαλος νηῦς
χρυσοῖο ταλαύροιο πείσηι πτερύγεσσι παρσοῖς.
τοῖος ἔην τάλαυρος θεὶ καλλέος δυρωπείης.
αἶ δ' ἅτε δὴ τὸν λειμῶνας ἐπήλυθον ἀνθεμόεντας,
ἄλλη ἐπ' ἄλλήλαισι τότ' αἴθοπα θυμὸν ἔτερπον.
τῇσι μὲν ἁρμάσσων δύπτυχον. ἦδ' ὑάκινθον
ἤδιον, ἦδ' ἰρπύλλον ἀπαίνυτο, πολλὰ δ' ἔραζε

εὐδ' ἀάς καὶ μᾶλλον, ἐπεὶ πεὶ ἴαχε κούρης.
φάσκεν δ' ὡς μιν ἔπικτε καὶ ὡς ἀτίτηλέ μιν αὐλή.
ἡ δ' ἑτέρη κρατερῇπι βιαζομέν' ἀλάμησιν
εἴρηκεν δὲκ ἀέκουσαν· ἐπεὶ φάτο μάσιμον εἶναι
ἐκ διὸς αὐγόχου γέρας ἔμμεναι βὐρώπειαν.
ἡ δ' ἀτὸ μὲν σφωτῆῦ λεχέων θόρε δ' μαίνουσα
παλλομέν' κραδίην. τὸ γὰρ ὡς ὑπὲρ εἶδεν ὄνειρον.
ἑζομέν' δ' ὠδῖ δικρὸν ἀκὶω ἔχεν ἀμφοτέρας δὲ
ἀσέπι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας.
ὀφὲ δὴ μᾶλλ' ἔπειτ' αὐτεικάτο παρθένος αὐδὴν
τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων πρὸ ἴηλε
ποῖοί με σφωτῆῦ λεχέων ὕπερ εὐθαλάμοισιν
ἀδὺ μάλα κνώσουσαν ἀνεπτοίοισαν ὄνειροι.
τίς δ' ἰὼ ἡ ξείνη, ἰὼ εἰσιδὸν ὑπνώουσα.
ὡς μ' ἔβαλε κραδίλιω κείνης πόθος, ὡς με νὴ αὐλὴ
ἀπροφάτως ὑπέδεκτο, καὶ ὡς σφετέρην ἴδε παῖδα.
ἀλλά μοι ἐς ἀγαθὸν μάκαρδυ κείνειαν ὄνειρον.
ὡς ἄπουσ' αὐόρουσε. φίλας δ' ἐπελίζεθ' ἑταίρας
ἥλικας ἠϊτέας θυμήρεας ἠὲ πατρείας.
τῇσιν ἀεὶ συνάθυρεν ὅτ' ἐς χορὸν αὐτύναυτο
ἡ ὅτε φαιδρώοιτο χρόα προχοῇσιν αὐαύρω
ἡ ὁ πότ' ἐκλάμενος εὐπνοα λείεκε κέρσοι.
ταὶ δέ οἱ αἶψα φάανθεν, ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἑκάστη
αὐθόδυνον τάλαρον, ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
ἀγχιάλους, ὅθι τ' αὐτὸ ὁ μελασδὸν ἠρέθοντο
περπόμεναι ῥοδέῃ πεφυῇ καὶ κύματος ἠχῇ.
αὐλὴ δὲ χρύσεον τάλαρον φέρεν εὐρώπειαν
θηητὸν, μέγα θαῦμα, μέγαν πόνον ἠφαίστοιο,

μήεινθοι, κῶός τε. γέρων δ' ἐπ' ἐριόμαπι λέμβος
νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχὺς εἵματα πίλοι.
οὗτος τοῖς ἁλιεῦσιν ὁ πᾶς πόνος, οὗτος ὁ πλοῦτος
ἀθλεῖς δ' οὐ χύδραν εἰχ' ἄχ' ἵνα. πάντα θάμαχε,
πάντ' ἐσθύει τήνας ἄγρα πενίκ. σφὰς ἑταίρους.
οὐδεὶς δ' ἐν μέσῳ κείτων. πενίκ ἢ παρ' ὤλλω.
θλιβομέναν κελύβαν ῥυφδὸν προσένακε θάλασσα
οὔπω τὰ μέσα τὸν δρόμον ἄνυεν ἁμέρα σελκίαι
ἦς δ' ἁλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος ἐκ βλεφάρων δὲ
ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον ὠδὰν
ψδύδνται φίλε πάντες ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον.
τῷ θέρεος μιύθαν. ὅτι τ' ἄματα μακρὰ φέρεζδυς.
ἤδη μυελίεσσαν ὀνείρατα, κοὐδέπω ἀὼς
μὴ λαθόμην; τὸ χρῆμα χρόνον δ' αἰ νύκτες ἔχοντι
ἀσφαλίων μέμφη τὸ καλὸν θέρος. οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
ἀλλομάτως παρέβα τ' νεὸν δρόμον, ἀλλὰ τ' ὕπνον
ἀ φρονῖς κόπτοισα μακρὰ τὰν νύκτα ποιδύνει.
ἆρ' ἔμαθλν κείνᾶν πόκ' εὐπνία, χρησὰ γὰρ εἶδον
οὔσε θέλω τῷ μῶ φαντάσματος ἦλθμ ἄμοιρον
ὡς κὰ τὰν ἄγραν τὠνείρατα πάντα μερίζειν.
οὐ γὰρ νικάξη κ' τὸν νόον, οὗτος ἄειρος
ἔστιν ὀνδροκλείτας ὁ διδάσκαλος ὄβι, παρ' ὧ νοῦς
ἄλλως καὶ χολή ὄβι. τὶ γὰρ ποεῖν ἄλις ἔχοι τὶς
κείμενος κὰ φύλλοις ποτὶ κύμαπι μὴ δὲ καθύσδων
ἄσμενος κὰ ῥάμφ. τὸ ἢ λύχνειον κὰ πρυτανείφ.
φαντὶ γὰρ αἰκὰ ἄγραν τόδ' ὄχλον λέγεμοι ποτὲ νυκτὸς
ὅφιν πάντα πῷ ἢ λέγων μιώνσον ἑταίρῳ.
δειλινόν. ὡς κατέδαρθον κὰ ἁλιεῦσι πόνοισιν.

οὐκ ἴγνω δ' ὅτι νύμφις ἐπ' αἰγέῳ μιώατο βούτᾳ.
καὶ φρυγίης σὺ ὄμβυσεν σὺ ὤρεσιν αὐτὸν ἄδωνιν.
σὺ δρυμοῖσι φύλαασε. καὶ σὺ δρυμοῖσιν ὄλαωσεν
σὺ δυμίων δέ τις ὦν οὐ βωκόλος. ὄντε σελαίᾳ
βωκολέοντα φίλασιν. ἀπ' ὀλύμπω δὲ μολοῖσα
κάτμορ δὴν νάπος ἦλθε νύμφα ἐς ἐμὰ παιδὶ καθεύδε.
καὶ τὺ ῥέα κλαίᾳς τὸν βωκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τὺ
ὦ κρονίδα. δίᾳ παῖδα βοηνόμον αὐτὸς ἐπλάγχθης
δυνίκα δὲ μόνα τὸν βωκόλον οὐκ ἐφίλασεν.
ἀ κυβέλας κρέασων καὶ νύμφειδος ἄτε σελαίας,
μηκέτι μὴ δὲ νύμφι τὸν ἀδέα. μήτε κατ' ἄσυ
μήτ' σὺ ὄρει φιλέοις. μόνη δ' αἰὲ νύκτα καθεύδοις.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κε'.

Αλιεῖς.

Ἀρχία δὸ φαντες μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει.
αὐτὰ τῷ μόχθοιο διδάσκαλος οὐδὲ γὰρ ὕδλειν
αἰδράσιν ἐργατίναισι καὶ καὶ παρέχοι τι μέλειμναι
καὶ ὀλίγον νυκτὸς τῆς ὠθιφαύσησι τὸν ὕπνον,
ἐφνίδιον θορυβοῦσιν ὠθισμοὶ μελεδῶιαι.
ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὅμως δύο κεῖντο γέροντες,
ῥωσάμενοι βρύον αὖον ὑπὸ πλεκτοῖς καλύβαις
κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ φυλλίνῳ. ἐγγύθι δ' ἀλλοῖν,
κεῖτο τὰ τοῖν χειροῖν ἀθλήματα. τοὶ καλαθίσκοι
τοὶ κάλαμοι. τὼ γκιῤῥα, τὰ φυκιόεντά τε λῆδα
ὁρμειαὶ κύρτοι. καὶ ἐκ χοίνων λαβύεινθοι.

οἷα βλέπεις, ὁποῖα λαλέεις. ὡς ἄγρικα παίσδεις.
ὡς ῥυφερὸν λαλέεις. ὡς κοπίλα ῥήματα φράσδεις.
ὡς μαλακὸς τὸ γένειον ἔχᾳς, ὡς ἁδέα χαῖταν
χείλεά τοι νοσέοντι. χέρδιν δέ τι ἔσσι μέλαινδιν.
καὶ κακὸν ὀξόσδεις. ἀπ' ἐμοῦ φδύγε μή με μολώῃς
τοιάδε μυθίξοισα, ῥὶς ὡς ἐὸν ἔπνυσε κάλπον.
μὴ μ' ἀχὼ τὰς κεφαλὰς ποτὶ τὼ πόδε συνεχὲς εἶδεν.
χείλεσι μυθίζοισα, καὶ ὄμμασι λοξοβλέποισα.
καὶ πολὺ τᾷ μορφᾷ θηλώτερο. κεἰ τι σεσαρὸς
μὴ σβαρὸν μέγ' ἔλεξεν, ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔζεσεν αἷμα.
καὶ χρόα φοινίχθην, ὑπὸ τῶ λγεος ὡς ῥόδον ἔρσαν.
χἀ μὲ ἔβαν με λυποῖσα. φέρω δ' ὑποκάρδιον ὀργάν.
ὅππι μὲ τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταίρα.
ποιμένδιν εἴπατέ μοι τὸ κρήγυον. οὐ καλὸς ἐμμὶ,
ἀρά τις ὀξαπίνας με θεὸς βρωτὸν ἄλλον ἔπνυξεν.
καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεσεν ἁδὺ κάλλος
ὡς μᾶσος ποτὶ πτέμνον. ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπήνην.
χαὶ τᾷ δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυτο.
μὴ λδυνὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις.
ὄμματά μοι χαροπώτερα πολλὸν ἀξαίας.
τὸ σόμα καὶ πάντας γλυκερώτερον. ἐκ στομάτων ἦϊ,
ἔρρεί μοι φωνὰ γλυκιερωτέρα, ἢ μελικήρω.
ἁδὺ δέμοι τὸ μέλισδμα, καὶ ἰῶ σύεγγι μελίσδω.
κἰὼ αὐλῷ λαλέῳ. κἰὼ δίωνασι κἰὼ πανναύλῳ.
καὶ πᾶσαι κακλόν με κατ' ὤρεα φαντὶ γυναῖκδν.
μὴ πᾶσαί με φιλδῦντι τὰ δ' ἀσυκά μ' οὐκ ἐφίλασεν.
ἀλλ' ὅτι βωκόλος ἐμμὶ τὸ δέδραμε κἄποτ' ἀκηύει.
χὠ καλὸς διόνυσος ἐπ' ἄγγεσι πόρτιν ἐλαύνει.

ζώω. καὶ θεὸς ἐμμὶ καὶ ὃ διώξαμαί σε διώκειν.
λάμβανε περισφόνα τὸν ἐμὸν πόσιν. ἐσὶ γὰρ ἀλλὰ
πολλὸν ἐμοῦ χρείασων. τὸ δ' ὄμμα λον. ἐσὲ μὴ ἄρη.
ἄμμὶ δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεσον κύντερον.
καὶ κλαίω τὸν ἄδωνιν, ὃ μοι θανέτε καὶ σὲ φοβοῦμαι
θνάσκειν ὦ Κύπριδος πόθε, πόθος δέμνιά σ' ἔπλη.
χόρη δ' ἀνυθέρεια, καὶ οἱ δ' αὐτὰ δώματ' ἔρωτες.
σοὶ δ' ἄμα κεῖσθ' ὄλωλε. τί γὰρ τολμηρὲ κυνάγεις
καλὸς ἐὼν τοσσοῦτον ἔμεινας θηρὶ παλαίειν;
ὣδ' ὀλοφύρατο κύπρις ἐπ' αἰζοισιν ἔρωτις
αἰαῖ τὸν ἀνυθέρειαν. ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
δάκρυον ἀπαφίη τόσον ἐγχέει, ὅσσον ἄδωνις,
αἷμα χέει. τὰ δ' πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνετ' ἀύθη.
αἷμα ῥόδον πίκτει. τὰ δ' δάκρυα τὰν αἰεμώναν.
αἰάζω τὸν ἄδωνιν. ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
μηκέτ' ἐν ὀρεσσιβόαις. ἔσσιν ἀδώνιδι σιβάς ἑτοίμα
λέκτρον ἔχ' ἀνυθέρεια τὸ σὸν. νεκρὸς δὲ νεκρὸς ἄδωνις
καὶ νέκυς ὢν καλὸς ὅτι καλὸς νέκυς οἷα καθεύδων,
κάτθεο καὶ μαλακοῖς εἰν φαρέεσσιν οἱ εἰν ἰακύνθοις
τοῖς μὴ σεῦ ἀπάνευθε τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμόχθει,
παγχρύσῳ κέντρῳ. πόθεν καὶ συγνὸν ἄδωνιν.
βάλλε δ' εἰν στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι πάντα σὺν αὐτῷ
ὡς τῆνος τέθνακε καὶ ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
ῥαῖνε δέμνι μύροισιν ἀλείφατι ῥαῖνε μύροισιν,
ὀλλύεται μύρα πάντα. τὸ σὸν μύρον ὤλετ' ἄδωνις.
κέκλιται ἄβρὸς ἄδωνις εἰν εἴμασι πορφυρέοισιν.
ἀμφὶ δέ μιν κλαίουτες ἀσταχύεσσιν ἔρωτες,

χείρι

κλιντῆρι

ἀμφὶ δέ μιν μέλαν αἷμα παρ' ὀμφαλὸν ἤωρεῖτο.
πένθεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίασετο. οἱ δ' ὑπομαξοὶ ὑπομαξοί
χόνεοι τὸ πάροιθεν ἀδώνιδι πορφύροντο.
αἰ αἰ τὰν κυδέρειαν ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.
ἔλλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα. συνώλεσεν ἰδὸν εἶδος.
κύπρι δι μῶ καλὸν εἶδος ὅτε ζώεσκεν ἄδωνις.
καὶ τθανε δ' ἀμορφὰ σὺν ἀδώνιδι κύπριδος αἰαῖ.
ὤρεα πάντα λέγουτι καὶ αἰ δρύδες αἰ τὸν ἄδωνιν.
καὶ ποταμοὶ κλαίουσι τὰ πένθεα τᾶς ἀφροδίτας
καὶ παγαὶ τὸν ἄδωνιν ἐν οὔρεσι δακρύοντι,
αἵματα δ' ὀξ ὀδνύας ἐρυθραίνουσιν ἀνθήρη,
πάντας ἀνὰ νάματος καὶ ἀνὰ πόλιν οἰκτρὸν ἀείδει.
αἰ αἰ τὰν κυδέρειαν, ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
ἀχὼ δ' ἀντιβόασεν, ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
κύπριδος ἀνὸν ἔρωτά τις ὄκ ἔκλαυσεν ὀφθείς; αἰ αἰ.
ὡς ἴδεν, ὡς ἐνόησεν ἀδώνιδος ἄχετον ἕλκος,
ὡς ἴδε φοίνιον αἷμα μαραινομένω περὶ μηρῶ,
πήχεας ἀμπετάσασα κινύρετο. μεῖνον ἄδωνι
δύσωτμε. μεῖνον ἄδωνι πανύστατον ὡς γε μιχείω. ὥστε
ὡς σε θέλω πύξω, καὶ χείλεα χείλεσι μίξω.
ἔγρεο τυτθὸν ἄδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλησον.
τοσσῦτόν με φίλησον. ὅσον ζώει τὸ φίλημα.
ἄχρις ἀπὸ ψυχᾶς ἐς ἐμὸν στόμα, κἀς ἐμὸν ἧπαρ
πνεῦμα τὸν ῥεῦσεν. τὸ γὰρ εὐπλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω
ἐν δὲ πίω τὸν ἔρωτα. φίλημα γὰρ τοῦτ' φυλάξω
ὡς αὐτὸν τὸν ἄδωνιν, ἅτις σύμε δύσμορε φεύγεις.
*ἀδὺ φεύγεις μακρὸν ἄδωνι καὶ ἔρχεαι ἐς ἀχέροντα.
καὶ σύ καὶ σύγνον βασιλῆα καὶ ἄγριον. *ἃ γὰ πάλαι νας
ζώω. καὶ

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κγ'.

Επιτάφιος ἀδώνιδος.

Αἰάζω τὸν ἄδωνιν. ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
ὤλετο καλὸς ἄδωνις. ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
μηκέτι πορφυρέοις εὐὶ φάρεσι κύπρι καθεύδε.
ἔγρεο δειλαία κυανοστόλε, καὶ πλατάγησον
στήθεα, καὶ λέγε πᾶσιν ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
αἰάζω τὸν ἄδωνιν, ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
κεῖται καλὸς ἄδωνις ἐπ' ὤρεσι, μηρὸν ὀδόντι
λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπείς. καὶ κύπριν αἰνίᾳ,
λειπὸν ἀεσφύχων. τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα
χονέας κῆ σαρκός. ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκεῖ,
καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῶ χείλεος. ἀμφὶ δὲ τήνω
θνάσκει, καὶ τὸ φίλημα, τὸ μήποτε κύπρις ἀφήσει.
κύπριδι μὲν τὸ φίλαμα καὶ οὐζώοντος ἀρέσκει.
ἀλλ' οὐκ οἶδεν ἄδωνις ὅ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν.
αἰάζω τὸν ἄδωνιν, ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
ἄγριον ἄγριον ἕλκος ἔχει κῆ μηρὸν ἄδωνις.
μᾶλλον δ' ἀκυτέρεια φέρει ποτικάρδιον ἕλκος.
κεῖνον μὲν περὶ παῖδες φίλοι κωκύσαντο
τῆς νύμφαι κλαίουσιν ὀρειάδες ἀδ' ἀφροδίτα,
λυσαμένᾳ χλοκαμίδας αἰὲ δ' ἁμμιὺς ἀλάλητος
πεθαλέα νήπλεκτος ἀσαὶ δάκος αἰὲ βάτοιν,
ἐρχομένᾳ πείρονθ', καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπουσα.
ὀξὺ δὲ κωκύουσα δι' ἄγκεα μακρὰ φορεῖται·
ἀσύριον βοόωσα πόθιν, καὶ παῖδα καλοῦσα.

μὴ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται. ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλας
αὐέρας ἅδε γυναῖκας ὑπὸ τραλάγχνοις δὲ καθῆται.
τόξον ὄχ' μάλα βαιόν. ὑπὲρ τόξφ ὃ βέλεμνον.
τυτθὸν ἐοῖ τὸ βέλεμνον. ἐς αἰθέρα δ' ἄχει φορεῦσα
καὶ χρύσεον πτερύγων τι φαρέεσσιν. ἐν δὲ οἱ ἐντὶ
τοὶ πικροὶ καὶ λαμεροὶ. τοῖς, πολλάκι καὶ μὲ τιτρώσκει
πάντα μᾶς ἄγριε πάντα. πολὺ πλάον δ' ἢ αὐτῷ οἱ
βραχὺ λαμπὰς ἐοῖσα, τὸν ἄλιον αὖτον ἀναίθει.
ὦ τύ γ' ἔλης τῆνον, δάσας ἄγε. μήδ' ἐλεήσῃς.
κἤν ποτ' ἴδῃς κλέοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ.
κλαῖε γελάσσα, τύνιν ἔλκει. καὶ ὦ ἐθέλῃσι φιλᾶσαι,
φεῦγε καὶ τὸ φίλαμα. τὰ χείλεα φαρμακὸν ἐντί.
ὦ ὃ λέγῃς λάβε δεῦρο, χαείζομαι ὅσσά μοι ὅπλα,
μήτι θίγῃς. πλατέα δῶρα. τὰ γὰρ πτερὰ πάντα βέβακε
(παῦε.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κβ'.

Κηριοκλέπτης.

Τὸν κλέπταν ποτ' ἔρωτα καὶ κὰ κεύτασε μέλισσα,
κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον. ἄκρα δὲ χειρῶν
δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὁ δ' ἄλγεε κἠχέρ' ἐφύσα.
καὶ τὰν χεῖρ' ἐπάταξε. καὶ ἄλατο. τὰ δ' ἀφροδίτα
δεῖξεν τὰν ὀδύνα. καὶ μέμφετο ὅττιν' ἐοῖ τυτθὸν
θηρίον αὐτὰ μέλισσα, καὶ ἀλίκα τραύματα ποιεῖ.
χὰ μάτηρ γελάσασα, τί δ' ὦκ ἴσον ἐσσὶ μελίσσαις
χὠ τυτθὸς μᾶς ἔνης, τὰ δὲ τραύματα ἀλίκα ποιεῖς.

ἦμ' ἔθρεψε καὶ αὐτὸν, ὅπα νυμφίε σεῖο
ἔασ' ἐμέθεν δὲ κλεινοὺς φύσεαι υἷας.
οἱ σκηπτοῦχοι ἅπαπν ὑπὸ χθονίοισιν ἔσονται.
ὡς φάτο καὶ πετένεσο τά πῦ φάτο. φαίνετο μὲν δὴ
κρήτη. ζοὺς ὃ πάλιν ἑτέρην ἀνελάζετο μορφώ.
λῦσαι δέ οἱ μίτρην, καί οἱ λέχος εὖ τυνον ὦρσε
ἣ ὃ πάρος κούρη, ξεινὸς γένετ' ἀλλίκα νύμφη.
καὶ κρονίδῃ τέκνα τίκτε, καὶ ἀλλίκα γένετο μήτηρ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κα'.

Μόχου, ἔρως Δραπέτης.

Ἀκύπρις τὸν ἔρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώσρει.
εἴπις ἐνὶ Τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν ἔρωτα.
δραπετίδας ἐμός ὄστιν. ὁ μανυτὰς γέρας ἐξᾶ.
μαθόστοι τὸ φίλαμα τὸ κύπριδος. ἦν δ' ἀγάγῃς νιν
οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμά τι δ' ὦ ξένε. καὶ πλέον ἐξεῖς.
ἔστι δ' ὁ πῶς πείσαμος. εὐ ἴσθι πᾶσι μάθοισιν.
χρῶτα μὲν, ὐ λευκός. πυρὶ δ' ἴκελος. ὄμματα δ' αὐγᾷ
δριμύλα κῆ φλογόεντα. καὶ ἢ φρονέῃ δόλον ἄλλο
ὐ γὰρ ἴσον νοέει κῆ φθέγγεῃ ὡς μέλι φωνά.
ἰὼ ὃ χολᾶ, νόος ἐστὶν ἀνάμορος. ἠπεροπευτάς.
οὐδὲν ἀλαθεύων. δόλιον βρέφος, ἄγρια παίσδει.
δὐπλόκαμον τὸ κάρηνον. ὄχ' δ' ἴταμ" τὸ πρόσωπον
μικκύλα μὲν πίνω τὰ χείσεια. μακρὰ δὲ βάλλει.
βάλλει κἄς ἀχέροντα, καὶ ἄς αἴδεω βαπλῆχ.
γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα νόος δὲ οἱ ἐμπεπύκασται.

ἦσ' ὅτε δὴ χαίης ἀπὸ παρίδος ἦεν ἀὴδών
φαίνετο δ' οὔτ' ἀκτὴ τις ἁλίρροος οὔτ' ὄρος αἰπύ.
ἀλλ' ἠὴρ μὲν ὕπερθεν, ἔνερθε δὲ πόντος ἀπείρων
ἀμφὶ ἑπαπλώασα πόσιν αὐδυείκατο φωνᾷ.
πῆμε φέρεις θεόπαυρε; τίς ἔπλεο; πῶς δὲ κέλευθον
ἀμβαλέοισι πόδεσσι διέρχεαι; οὐδὲ θάλασσαν
δέδμαίνεις. νῆνσι γὰρ ὁδὸς ὁμῶς ἠδὲ θάλασσα
ὠκυάλοις· ταῦροι δ' ἀλίνηα τρομέουσιν ἀταρπόν.
ποῖόν σοι πότον ἦλυθ; τίς ὄφλ ἄλλος ἔασε τὸ σὸν δόλῳ ἦτορ;
ἦ ῥά τις ἐσσι θεός, τί θεοῖς ἀπεοικότα ῥέξᾳς.
οὔθ' ἅλιοι δελφῖνες ἐπὶ χθονός, οὔτέ τι ταῦροι
ἐς πόντῳ σείχουσι. σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
ἄβροχος εἶσσεις. χηλαὶ δέ τοι ἔσσιν ἐρετμά.
ἦ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἠέρος ὑψόσ' ἀερθεὶς
ἵκελος αἰθυρῆσι ποτήσεαι οἰωνοῖσιν,
οἴμοι ἐγὼ μέγα δῆτα δυσάμμορος ἦ ῥάτε σῶμα
παρθὸς ἄπο πολιοῦσα καὶ ἐσσομένη βοὶ τῷδε.
ξείνιον αὐτιλίην ἐφέπω καὶ πλάζομαι οἴη.
ἀλλὰ σύμβολε μηδέν· πολιῆς ἁλὸς ἐννοσίγαιε
ἵλαος αἰτιάσειας, ἐέλπομαι ἴσορά σεθεν
τόνδε καταιθύοντα πλόον προκέλευθον ἐμεῖο
οὐκ ἀθεεὶ γὰρ ἔοικε διέρχομαι ὑγρὰ κέλευθα.
ὣς φάτο. τὴν δ' ὧδε προσεφώνεεν εὐρύοπα Ζεὺς·
θάρσει παρθενική. μὴ δείδιθι πόντιον οἶδμα.
ἀλλός τοι ζυγὸς ἁμὶ καὶ ἐγγύθεν εἶδομαι εἶναι
ταῦρος, ἐπεὶ δὴ ὤπασαί γε φαινόμενα ὅππῃ ἐθέλοιμι.
σὸς δὲ πόθος μ' ἐνέηκε τόσην ἅλα μερμήσαθ'
ταῦρον ἀεισάμενον. κρήτη δέ σε δέξεται ἤδη,

ὤκλαγε δ' ἐπὶ ποσσὶν· ἐδέρκετο δ' εὐρώπειαν
αὐχένι ὠθήσσεσθαι, καὶ οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον.
ἡ δὲ βάθυ πλοκάμοισι μετέπνεπε παρθενικῆσι.
δλῦθε τάραι φίλιαι καὶ ὁμήλικες ὄφρ' ὑπὸ τῷδε
ἔζόμεναι ταύρῳ τερπώμεθα. δὴ γὰρ ἁπάσας
νῶτον ὑποστρέσας ἀνεδέξετο· οἷά τε νηῦς
πρηὺς ὁδοιδύειν καὶ μέλιχος οὐδέ τι ταύραις
ἄλλοισι προσέοικε. νόος δέ οἱ ἦύτε φωτὸς
αἴσιμος ἀμφιδέαται. μετὰ δ' ὑδὶ δλύετο καὶ δῆς.
ὡς φαμένη νώτοισιν ἐφίζανε μειδιόωσαι.
αἱ δ' ἄλλαι μέλεσιον. ἄφαρ δ' ἀνεπίλνατο ταῦρος
ὣ θέλεν ἀρχὰ πάσας· ὠκὺς δ' ὑδὶ πόντον ἵκανεν.
ἡ δὲ μετασχαφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἑταίρας
χεῖρας ὀρεγνυμένη· ταὶ δ' ὀχνήσασαι μεχάνδρ.
ἀκταίων δ' ὑδὶ βὰς πρόσω ἔσαν ἦύτε δελφίς.
νηρεΐδες δ' ἀνέδυσαν ὑπ' ὄξεα κλύδα, πᾶσαι
κητείοις νώτοισιν ἐφήμεναι ἀντοχέωντο.
καὶ δ' αὐτὸς βαρύδουπος ὑπὲρ ἁλὸς εὐρυσίγαιος
κῦμα κατηφιόων ἀλίης ἠγεῖτο κελεύθου.
ἄλλοκα σιγήτῳ, τοὶ δ' ἀμφί μιν ἠγερέθοντο
φρίπτοντες πόντοιο βαθυρρόου εὐναετῆρες
κέλλοισιν παναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες.
ἦδ' χρὴ ἐφιζομένην ζηνὸς βοέοις ὑδὶ νώτοις,
τῇ μὴ ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρας· εὖ χερὶ δ' ἄλλῃ
εἶρυε πορφυρέας κάλπου πτύχας· ὄφρα νεῶν
εὐδμήτων ἐλκόμενον πολιῆς ἁλὸς ἄσσετον ὕδωρ.
κεκλῶθη δ' ὤμοισι πέπλος βαθὺς εὐρωπίης,
ἶσον οἷά τε νηὸς· ἐλαφρίζεσκε δ' ἀήτης

*θασφ λειμώνων ἐαροφοίτεων *πίπτεσκε πέτηλα.
λήθες αὖδ' αὖτε ξανθὸν ἀπὸ χρόα θυόεσσαν ἐθείρην
σκε δρέπτον ἐερσήεσσαι, ἀτὰρ μέση ἔσκε καθᾶσα
ἀλλαίνην πυρσοῖο ῥόδου χέρεσι λέγουσα.
οἷά περ εὖ χαρίτεσσι διέπρεπεν ἀφρογένεια.
οὐ μὰν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ' ἀνθεσι θυμὸν ἰάνειν.
οὐδ' ἀρ' ἄτερ παρθενίην μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι.
ἦ γὰρ δὴ κρονίδης ὡς μὲν φράσατ' ὡς ἐβέβλητο
θυμὸν ἀϊωσιστιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι
κύπριδος ἠμοιῶν δολίαττεν καὶ ζωὸν ἀκαμάτην.
δὴ γὰρ ἀλυσκόμενός τε χόλον ζηλήμονος ἥρης,
ὥθεν ἵκηται ἑλὼν ἀταλὸν νόον ὄξα πάσσαι.
κρύψε θεὸν καὶ ῥέψε δέμας. καὶ γίγνετο ταῦρος.
οὐχ οἷος σαθμοῖς συμφέρεται, οὐδὲ μέγιστος
ὃς τις ὑποδμηθεὶς ἐρύει πολύφορτον ἄπηνιν.
τοῖος δ' ἦτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθὸν χρόον ἔσκεν.
ἴσατ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα αἰετέλλετ' ἀρηρώς.
ἀλλὰ κραναὴν ἡμιτόμου ἄτε κύκλα σελήνης.
ἦλυθε δ' ἐς λειμῶνα. καὶ οὐκ ἐφόβησε φανεῖσα
παρθενικάς. πάσησι δ' ἔρως γένετ' ἐγγὺς ἰδέσθαι,
θαυμάσαι θ' ἱμερτοῖο βοός. τοῦ ἄμβροτος ὀδμή.
πηλόθι καὶ λειμῶνος ἐναίνυτο λαρὸν ἀΰτμῳ
ἧκε δ' ὑποδρῶν πεπάρηθεν ἀμύμονος εὐρωπείης
καί οἱ λικμάζεσκε δέρην κατέθελγε δὲ κούρην.
ἡ δέ μιν ἀμφαφάασκε καὶ ἱμερόεν χέρεσιν ἀφρὸν
πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἄπτε μόργνυτο. νὴ κύε ταῦρον
ἀλλὰ τὸ μὲν λίχνον μυκήσατο φαίης κ' αὐλοῦ
μυγδονίου λιγυὸν ἦχον ἀϊπνόοντος ἀκοῦσαι.

ὃν λιβύη πόρε δῶρον ὅτ' ἐς λέχος εὐνοπαίου
ἤιεν, ἡδὲ πόρε θρῃκὶ καλλείτιλεφαείῃ.
ἥτε οἱ αἵματος ἔσκεν. ἀνύμφῳ δ' ὀδυρωπείῃ
μήτηρ τιλεφάεσσα θρῃκλυτὸν ὤπασε δῶρον.
εὖ δ' ὃ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο μαρμαίροντα
εὖ μὴν ἔλω χρυσοῖο τετυγμένη ἐν ἀέχουι ἰὼ
ἑσέτι πόρτις ἐοῦσα, φυλὼ δ' ὀδὸκ εἶχε γυναικός.
φοίτα δ' ἤδε πέδοσιν. ἐφ' ἁλμυρὰ βαῖνε κέλευθα
νηχομένη ἰκέλη κυανῇ δ' ἐτέτυκτο θάλασσα.
δυοὶ δ' ἔστασαν ὑψοῦ ἐπ' ὀφρύος αἰγιάλοιο
φῶτες ἀολλήδην. ἠθέων τὸ πουτοπόρον βοῶν.
ζεὺς δ' ὁ μὲν ζβὺς ἐπαφώμενος ἡρέμα χειρὶ θεείη
εἶναι πόρτις ἐς καλλίσην δ' ἐπαπόρφ παρὰ νείλῳ
λισίην ἐκ βοὸς βυκεράοιο πάλιν μετάμειβε γυναῖκα.
ἀργύρεος μὲν ἔην νείλῳ ῥόος· ἦδ' ἀρ' ἄπορτις
χαλκεία. χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔην ζβύς.
ἀμφὶ δὲ δινήεντος ὑπὸ ζεφύην παλαίροιο
ἐρμείης ἤσκητο πέλας. πέλας δ' οἱ ἐκπετάνυσθο
ἀργος ἀκοιμήτοισι κεκλασμένος ὀφθαλμοῖσι.
τοῖο δὲ φωνήεντος ἀφ' αἵματος ὀξυτέλλων
ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυκύθεϊ χροιῇ
ταρσὸν ἀναπλώσας ὡς εἴτέ τις ὠκύαλος νηῦς
χρυσοῖο παλαίροιο πέλασκε πεχείλεα ταρσοῖς.
τοῖος ἔην πάλαιρος πελασγικὸς βυρωπείης.
αἵ δ' ἅπερ ὃν λειμῶνας ἐσήλυθον αἰθιόπηας,
ἄλλη ἐπ' ἄλλήλῃσι τότ' αὖθι θυμὸν ἔτερπον.
τῇσι μὲν ἁρμαλέον βύπνοον. ἦδ' ὑάκινθον
ἥδιον, ἦδ' ἰρπύλον ἀπαύνυτο, πολλὰ δ' ἔραζε

εὐδ' ἀάσε καὶ μᾶλλον, ἐπεὶ πεὶ ἴαχε κούρης.
φάσκεν δ' ὡς μὲν ἔπικτε καὶ ὡς ἀτίτηλέ μιν αὐλή.
ἡ δ' ἑτέρη κατερῆπι βιαζομένα παλάμῃσιν
εἴρηκεν τὸκ ἀείκυσαν ἧπερ φάτο μόσιμον εἶναι
ἐκ διὸς αἰγιόχου γέρας ἔμμεναι εὐρώπειαν.
ἡ δ' ἀάσθη μὴ τρωτὰ λεχέων θόρε δ' ἁμαίνουσα
παλλομένη κραδίην. τὸ γὰρ ὡς ὑπὲρ εἶδεν ὄνειρον.
ἐζομένη δ' αὖθι δηρὸν ἀκὴν ἔχεν ἀμφοτέρας δὲ
ἕσσατο πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας.
ὀφὲ ὃ δὴ μάλ' ἔπειτ' αὐτείκατο παρθένος αὐδήν
τίς μοι τοιάδε φάσμαθ' ἑπουρανίων πρὸς ἶκηλε
ποῖοί με τρωτὰ λεχέων ὑπὲρ ἐν θαλάμοισιν
ἠδὺ μάλα κατώασουσαν αἰὲν ποίοισαν ὄνειροι.
τίς δ' ἰὼ ἠξείνη, ἰὼ εἰσίδον ὑπνώουσα.
ὡς μ' ἔβαλε κραδίλιν κείνης πόθος, ὡς με νῦ αὐλὴ
ἀθανάτως ὑπέδεκτο, καὶ ὡς σφετέρην ἴδε παῖδα.
ἀλλά μοι ἆς ἀγαθὸν μάκαρος κείνειαν ὄνειρον.
ὡς ἄρα σὺν αὐόρουσε. φίλας δ' ἐπελίζετ' ἑταίρας
ἥλικας ἠϊθέας θυμήρεας ἠδὲ πατρείας.
τῇσιν ἀεὶ συναέρσυν ὅτ' ἐς χορὸν αὐτύναυτο
ἢ ὅτε φαιδρώοιτο χρόα πρὸς χαρίεσσιν αὐαύρῳ
ἢ ὁπότ' ἐκλαμπῶνος ἐύπτυκα λείετο κέρσοι.
ταὶ δέ οἱ αἶψα φάανθεν, ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἑκάστη
αὐθόδυνον πάλαρον, ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
ἀγχιάλους, ὅθι τ' αὐτὸ μαλακὸν ἠρέθοντο
τερπόμεναι ῥοδέῃ πεφυῇ καὶ κύματος ἠχῇ.
αὐλὴ δὲ χρύσεον πάλαρον φέρεν εὐρώπειαν
θηητὸν, μέγα θαῦμα, μέγαν πόνον ἠφαίστοιο,

Ἄρχετε σικελικᾶς τῶ πέθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
ἄρχετε· δίκας πίχε πάντας· ἐγὼ δ' ἐμὶ πένθεῖ τῶδε,
δάκρυα καὶ τὸν οἶτον ὀδύρομαι. ἁ δ' ὠδὰ μὴν δὲ
ὡς ὀρφεὺς ἔβας ποτὶ πάρταρον, ὡς ποκ' ὀδυσεὺς
ὡς πάρος ἀλκείδας κἠγὼ τάχ' ἴμις ἐς δόμον ἦλθον
πλουτέος, ὥσκεν ἴσδιμι καὶ ἁ πλουτῆι μελίσδεις.
ὡς αὖ ἀκουσαίμην τὶ μελίσδεε, ἀλλὰ ἐμὶ κώρᾳ
σικελικὸν τι λίγαινε, καὶ ἀδύπα βουκολιάσδω,
καὶ κείνᾳ σικελᾶι συ αὐτᾶι αἰσιν ἔπαιξον
αἰόσι καὶ μέλος ἦδε τὸ δώριον, ὄφρ' ἀγέρασος
ἔασεῖ ἁμετέρᾳ, χὠς ὀρφεὶ πεδόθεν ἔδωκεν.
ἀδέα φορμίζοντι παλίσυντον δυρσίκλαν.
καὶ σε βίον πέμψει τοῖς ὤρεσιν. ἁδέπι κἠγὼν
συείσδειν δυνάμαν ὄφρα πλουτεῖ κἀμὸς ἄεσδε.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κ'.

Εὐρώπη.

Εὐρώπη ποτ' ἐκύπρις ἐμὶ γλυκὺ ἦκεν ὄνειρον,
νυκτὸς ὅτε ῥίπτατον λάχος ἴσατε, ἐγγύθι δ' ἠώς.
ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλοφαροῖσιν ἐφίζων
λυσιμελὴς, πεδόθεν μαλακῶι κ' φάεα δεσμῶι·
δύ' τε καὶ ἀφρεκέων πεμαίνεται ἔθνος ὀνείρων,
τᾶμος ὑπωροφοίησιν εἰ κνώσασα δόμοισι
φοίσικος θυγάτηρ, ἐπὶ δ' ἔνος δύρωπεια
ὤισατ' ὑπείρους δοιὰς πεῖ εἶο μάχεσθ.
ἀσπάδ'. αὐτιπέρην τε. φυλὼ β' ἔχον οἷα γυναῖκδν.

Μαρίκης ὁ μυσοῦρος, ἔλεγε τοιαῦτά τινα λείπειν.

* πάντες ὅσοις καὶ πυρὸν τελέθει σόμα βωκολιασταὶ
ἐκ μισσῶν σέο πύτμον ἀναλκίοισιν θανόντος.
κλαίει σικελίδας τὸ πάμυ κλέος αἰὲν ὑκύδωσιν,
ὁππὶ μεσσόωντι σαῷ ὄμματι φαῦρος ἰδέσθαι
δάκρυα νιφὰς λυκίδες κλαίων χέει· αἴτε πολίτας
θεσπίδας ποταμῶ θρηνεῖ παρ' ἄλσεντι φιλητᾶς. *
αἰ δὲ συρακοσίοισι θεόκειτος· ἀμὶ χρὲ ἐγώ τοι
αὐσονικᾶς ὀδμὰς μέλπω μέλος· οὐ ξένιος ὠδᾶς
βωκολικᾶς· ἀλλ' ἴντ' ἐδίδαξεο σεῖο μαθητὰς
κλαρονόμως μώσας τᾶς σᾶς ἰδρείδος, ἄμμε γεραίρων
ἄλλοις μὲν τιὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειφας ἀοιδάν·
Ἄρχετε σικελικᾶς τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
αἰαῖ αἰαῖ τοὶ μαλάχαι μὲν ἐπὰν κὴ κᾶπον ὄλωντοι
ἢ, τὰ χλωρὰ σέλινα τό τ' εὐθαλὲς οὖλον ἀνηθον
ὕστερον αὖ ζώοντι, καὶ ἐς ἔτος ἄλλο φύοντι.
ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροὶ ἢ σοφοὶ ἄνδρες,
ὁππότε κεν θάνωμες ἀείκοοι εὖ χθονὶ κοίλᾳ
εὕδομες δὴν μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον.
καὶ σὺ μὲν εὖ σιγᾷ πιπυκασμένος ἔασεαι εὖ γᾷ
τοὺς νύμφαισι δ' ἔδοξεν ἀεὶ τὸν βάρβιτον ἄδειν.
τῷ δ', ἐγὼ οὐ φθονέοιμι, τὸ γὰρ μέλος ὃ καλὸν ἄδεις·
Ἄρχετε σικελικᾶς τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
φάρμακον, ἦλθε βίων ποτὶ σὸν σόμα φάρμακος ἥδες·
τίς τόν τοι χείλεσσι ποτ' ἔδραμε κοὐκ ἐφλυκάνθη;
τίς δὲ βροτὸς τοσσοῦτον ἀνάμερος ἢ κορέωντι;
ἢ δοιὼ σε καλέοντι φαρμάκων, σκῆφυγε ὠδάν.

τὸ, πρώαν τὸν ἄεθλον ἀποθνάσκοντα φίλασε.
τῦτό τοι ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε δεύτερον ἄλγος.
τοῦτ μελτίνεον ἄλγος, ἀπώλεσε πρηΰ τοι ὄμπος.
πῶνο τὸ καλλιόπας γλυκερὸν σόμα, καὶ σὲ λέγοντι
μύρεαδ καλὸν ὕιαι πολυκλαύστοισι ῥεέθροις,
πᾶσαν δ' ἔπλησας φωνᾶς ἄλαε. νῦν πάλιν ἄλλον
ὑέα δακρύεις. αὖτῶ δ' ὦδὶ πένθει τάκη.
ἄμφότεροι παγαῖς περιλαμπόμενοι. ὃς μὲν ἔπινε
παγασίδος κρήνας. ὅδ' ἔχεν πόμα τᾶς ἀρεθούσας.
χὠ μὲν τυνδαρέοιο κελαὶ ἄεισε θύγατρα,
καὶ Θέτιδος μέγαν ὕιαι, νἱ ἀρείδαν μενέλαον.
κεῖνος δ' οὐ πολέμοις οὐ δάκρυα πᾶνα δ' ἔμελπε
καὶ βώτας ἐλίγαινε, καὶ ἀτίδων εὐόμβε,
καὶ σύριγγας ἔπυχε, καὶ ἁδέα πόρτιν ἄμελγε.
καὶ παίδων ἐδίδαξε φιλάματα, καὶ τὸν ἔρωτα
κἠρέ ἔβρεφεν εὐηλύποισι καὶ ἤρισε τλὼ ἀφροδίτην.
πῖζε Ἄρχετε σικελικὰ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
πᾶσα βίων θρηνεῖσε κλυτὴ πόλις, ἄστεα πάντα.
ἄσκρη μὲν γοάεισε πολὺ πλέον ἢ σόδυο.
πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον βοιωτίδες ὕλαι.
οὐ τόσον ἀλκαίφ πέρι μύρατο λέσβος ἐρυμνά,
οὐδὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν ἐμύρατο κτήιον ἄεσυ.
σὲ πλέον ὀρχηστὸν χοιρο ποθεῖ πάρος, αἰπὺ ὄ σακφθὲς
ἅπτι σεῦ τὸ μέλισμα μύρεται ἀμπυλίνα.

οὐδὲ τόσον γλαυκῆς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ἄδει.
οὐ τόσον ἡδύσιν σὶ ἄγκεπ παῖδα τὸν ἀοῦς
ἵππάμενος περὶ σᾶμα καὶ ὑράτο μέμνονος ὄρνις,
ὅσσον ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο βίωνος.
Ἄρχετε σικελικᾶς τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι,
ἀδυνίδες πᾶσαί τε χελιδόνος ἃς πὰκ ἔτερπεν,
ἃς λαλέειν ἐδίδαξε, καθεζόμεναι δ' ἐπὶ πρέμνοις
ἀντίον ἀλλήλαισιν ἐκώκυον αἳ δ' ὑπ' ἐφώνευν
*πεν ὄρνιθες, λυπεῦνθε *πελειάδες, ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς.
θάδες Ἄρχετε σικελικᾶς ὦ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
τὶς ποτὶ σὰν σύριγγι μελίσδεται ὦ Ζεῦ πόθατε;
τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θάσατο τόμα τὶς θρασὺς ἔπτως;
ἅδεται γὰρ πνειᾷ τὰ σὰ χείλεα καὶ τὸ σὸν ἆθμα
ἀχε *ἀχὼ δ' ἐν δονάκεσσι τεᾶς ἰὰν βόσκετ' ἀοιδᾶς.
δονὴ παρὶ φέρω τὸ μέλισμα πάχ' ἁμῖν καὶ κεῖνος ἐρεῖσαι
τὸ τόμα δειμαίνοι μὴ δεύτερα σεῖο φέρηται.
Ἄρχετε σικελικᾶς τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
κλαίει καὶ γαλάτεια τὸ σὸν μέλος αἴ ποκ' ἔτερπες
ἑζομέναν περὶ σεῖο παρ' ἠιόνεσσι θαλάσσης.
οὐ γὰρ ἴσον κύκλωπι μελίσδεο. τὸν μὲν ἔφυ μὲν
ἃ καλὰ γαλάτεια, σέθεν δ' ἀπέβλεπεν ἄλμας.
καὶ νῦν λασαμένη τῶ κύματος, οὐ φαμάθοισιν
ἔξετ' ἐρημαίαισιν. βόας δ' ἔπι σεῖο νομεύει.
Ἄρχετε σικελικᾶς τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
πάντα τοι βούτα ξυνάκτεται ὥρα τὰ μοισᾶν.
παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα χείλεα παίδων.
καὶ συνὸν πρὶν σῶμα τὸν κλαίουσιν ἔρωτες.
α κύπρις φιλέεισε πολὺ πλέον ἢ τὸ φίλαμα

σχυμῶνιοι μύριοθε παρ' ὕδασιν αἰλίνα κύκνοι,
καὶ γοδοῖς σομάτεσι μελίσδετε πένθιμον ᾠδὰν
ὅσαν νμετέροις ποτὶ χείλεσι γῆρυν ἄεισεν.
εἴπατε δ' αὖ κούραις οἰαγρίσιν, εἴπετε πίσσαις
βισσονίαις νύμφαισιν ἀπώλετο δῖος ὀρφεύς.
Αρχετε σικελικὰ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει.
οὐκέτ' ἐρημαίοισιν ὑπὸ σρυσὶν ἥμενος ἄδῃ.
ἀλλὰ παρὰ πλουτῆϊ μέλον λήθαιον ἀείδῃ.
ὤρεα δ' ἐσὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόδυ αἱ ποτὶ ταύροις
πλαζόμεναι γοάοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι.
Αρχετε σικελικὰ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
σεῖο βίωι ἔκλαυσε ταχὺ μόρον αὐτὸς ἀπόλλων.
καὶ σάτυροι μύροντο μελάγχλαινοί τε πίπτι.
καὶ πᾶνδυ σοναχοῦντι τὸ σὸν μέλος. αἵ τε καθ' ὕλαν
κρανίδες ὠδύραντο καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.
ἀχὼ δ' αὖ πέτρησιν ὀδύρεται. ὅπι σιωπῇ,
κοὐκέτι μιμεῖται τὰ σὰ χείλια σῷ δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
δένδρεα καρπὸν ἔεικε τὰ δ' αἴθεα πάντ' ἐμαράνθη
μάλων οὐκ ἔρρυσε καλὸν πλάγος. ἃ μέλι σίμβλων
κάτθανεν ἐν κηρῷ λυπούμενον. οὐκέτι γὰρ δεῖ
τῶ μέλιτος τῶ σῶ τεθνακότος ἄλλο ῥυῆναι.
Αρχετε σικελικὰ ὦ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
οὐ τόσον ἀνθρώπων παρὰ νόσοι μύρατο θέλξιν.
οὐδὲ τόσον πὶξ ἄεισεν σὺν σκοπέλοισιν ἀηδών.
οὐδὲ τόσον θρώισκεν ἀν' ὤρεα μακρὰ χελιδών.
ἀλκύονος δ' οὐ τόσον ἐπ' ἄλγεσιν ἴαχε κήυξ.
Αρχετε σικελικὰ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.

χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις δ' ὑπένερθε γαμβρέ.
λατὼ μὲν σοὶ, λατὼ κουροτρόφος ὔμμιν
δῶτειρα, κύπρις δὲ θεὰ κύπρις ἶσον ἔραζε
ἀλλάλων. ζοὶς δὲ κρονίδας, ζοὶς ἄφθιτον ὄλβον,
ὡς ὅκ' ὑπαὶ δαῶν ἐς ὑπαρχίδας πάλιν ἔλθη
δῶρ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πλέοντες
καὶ πόθον. ἔρχεσθε δ' πρὸς αὖ, μὴ λάθησθε.
νύμφα καὶ μὲν ἐς ὄρθρον, ἐπὴν ἁ πρᾶτος ἀοιδὸς
ὅκ' ὀρνὰς κελαδήσῃ, ἀναχὼν δ' ὔριχα δειρῶ.
ὑμὰν ὦ ὑμέναε γάμφ' ὦδε χαρείης.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιθ'.

Ἐπιθάλαμος βίωνος βουκόλου ἐρωτικός.

Αἰλινά μοι σοναχεῖτε νάπαι καὶ δώριον ὕδωρ.
καὶ ποταμοὶ κλαίοιτε τὸν ἱμερόεντα βίωνα.
νῶϊ φοιτᾶτε μοι μύρεσθε, νἱ ἄλσεα νῶϊ γοάοισθε.
αἴθεα νῶϊ συγνοῖσιν ἀποπνείοιτε κορύμβοις.
νῶϊ ῥόδα φοινίασεσθε τὰ πένθιμα. νῶϊ ἀνεμῶνα,
νῶϊ ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματ' ἢ πλέον αἰ αἰ.
λάμβανε τοῖς πετάλοισι, κακὸς τέθνηκε μελικτάς.
Ἄρχετε σικελικὰ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
ἀσθενέοντι αἱ πυκνοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις
νάμαπι τοῖς σικελοῖς ἀγγείλατε τᾶς ἀρεθούσας,
ὅππι βίων τέθνηκεν ὁ βουκόλος, ὅππι σὺν αὐτῷ
καὶ τὸ μέλος πεφύακε, καὶ ὤλετο σῶρις ἀοιδᾶ.
Ἄρχετε σικελικὰ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι,

ἦ μέγα πίκε τέκνοιτ' ἐς μητέρ' πίκτεν ὅμοῖον.
ἄμμιν γὰρ πᾶσαι συνομάλικες, ἦς σρόμος ὠυτὸς,
χρισαμένας αὐδερὶ παρ' ὐράπαο λοετροῖς,
πεῤάμες ἐξήκοντα κόραι, θῆλις νεολαία.
τᾶν, οὐδ' αἴτις ἄμωμος, ἐπίχ' ἑλένα παεισωθεῖ
ἀὼς αὐτέλοισα καλὸν σέφανε πρόσωπον,
πότνια νὺξ ἄτε, λευκὸν ἔαρ χαμῶνος ἀνύτος,
ὧδε καὶ ἀ χρυσέα ἑλένα σεφανέτ' ἐν ἡμῖν.
*ἠόσ μος πίερα, μεγάλη, ἄτ' ἀνέσρακεν *ὄλυμος ἀρούρας,
ἢ καὶ πῷ κυπάειρος, ἢ ἄρματι θεσσαλὸς ἵππος.
ὧδε καὶ ἀ ῥόδος χρως ἑλένα λακεδαίμονι κόσμος.
οὔτέ τις ἐν ταλάρῳ πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα,
οὔτ' ἐν ὀαισάλεῳ πυκινότερον ἢ θέον ἰσῷ
κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔπαμ' ἐκ καλεόντων.
οὐ μὰν οὐ κιθάραν τις ἀδὺ σάσαται ὧδε κροτῆσαι,
ἀρτεμὲς ἀείσασα καὶ ὐρύσθρονον ἀθάναν
ὡς ἑλένα. τᾶς, πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἵμεροι εὐτί.
ὦ καλὰ, ὦ χαρίεσσα κόρα, τὺ μὲν οἰκέτις ἦσθα.
ἄμμιν δ' ἐς σρόμον ἦει καὶ ἐς λειμώνια φύλλα
ἐρσοῦμεν, σεφάνως σρεψοῦμεναι ἁδὺ πνέοντας,
πολλά τευ ὦ ἑλένα μεμνωμένα. ὡς γὰ λαθῆναι
ἄρνυσ' γεινάμενος ὅῖος μεσὸν ποθέοισαι.
πρᾶτ' τοι σέφανον λωτῷ χαμαὶ αὐξομένοιο
πλέξασαι, σιερὰν καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον.
πρᾶτοι δ' ἀργυρέας ὄξ' ὄλπισθε ὑρὸν ἄλειφαρ
λαζόμεναι, σαξοῦμεν ὑπὸ σιερὰν πλατάνιστον.
γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται, ὡς παρεόντες
ταῦτ' *ἀνθρώπων σωρεῖσι, σέβονται ἑλένας φυτὸν ἁμέ.

χαῖρ' ὦ ναξ Πολεμαῖε. σέθεν γ' ἐγὼ ἴσα νῆ ἄλλων
μυάσομαι ἡμιθέων. δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
*ἔξοις φθέγξομαι ἐσομένοις, αἰεῖτε μὲ ἐκ διὸς *αὐτῦ,

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιη.

Ελένης ὑμεναλάμιος.

ΕΝποκ' ἄρα ωαρτα ζανθὰ Ἐλένα πὰρ μενελάφ,
*ὐα παρθενικῆ θάλαμον *ὑάκινθον ἡμαις ἔχισαι.
κίνθω πρόσθε νεογράπτω θαλάμω χορὸν ἐστάσαντο,
ησμ' δώδεκα ταὶ πρατί πόλιος μέγα χρῆμα λακαιναῖ
*τυν ἀνίκα *τυνδαρέω κατελέξατο τὰν ἀγαπητὰν
δαρεί μναστῆσαις ἑλένᾳ ὁ νεώτερος ἀρέος υἱός.
δα ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς σὺ μέλος ἐμπροτέοισαι
ποσὶ τὸ δεξιπλέκτοις, περὶ δ' ἴαχε δῶμ' ὑμεναίῳ.
οὕτω δὴ πρώιζα κατέδραθον ὦ φίλε γαμβρέ.
*φίλ ἦ ῥᾴπις ἐσσὶ *λίαν βαρυγοώατος, ἦ ῥα φίλυπνος;
λος ἦ ῥά πολλὼ πὺν ἔπινον, ὅτ' ἐς δύναι κατεβάλλον;
δῦσαν μὰν χρήζοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῶ τυ.
παῖδα δ' ἐκεῖ σὺν παισὶ φιλοσόργῳ παρὰ μᾶτρὶ
παίσδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον. ἔπει καὶ σὺ ἄν νῆ ἐς ἀὼ,
κἄς ἔτος ὄξ ἔπος μενέλαε τεὰ νυὸς ἥδε,
ὄλβιε γάμβρ' ἀγαθός τις ἐπέπαρσι ἐρχομένῳ τοι
ἐς ωάρταν, ὅποι ὦλλοι ἀειστέον, ὡς ἀΰσαιο.
μωῶος σὺ ἀμιθέοις κρονίδαν δία πενθερὸν ἐξῆς
ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἔχθρο χλαῖναν,
ἅια ἀχαιίδων γαῖαν πατεῖ οὐδεμί' ἄλλα.

ἦ μέγα

μυρμήκων ἅ τε πλῆθος ἀεὶ κέχυται μογεόντων.
ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέα οἶκον,
αἰεὶ ἀπαρχομένοισι, σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι
πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι.
πολλὸν δὲ πολίεσσι. πολὺ δ' ἀγαθοῖσιν ἑταίροις.
οὐδὲ διωνύσας τις ἀνὴρ ἴδοις κε γῶνας
ἵκετ' ἀθησάμενος λιγυρὴν ἀναμέλψαι ἀοιδὴν,
ὧ οὐ δοτῆναι ἀπάξιον ὥπασε τέχνας.
μουσάων δ' ὑποφῆται ἀείδοντι πολεμαῖον
αὐτὸ βρυχησῖνς, τί δὲ κάλλιον ἄλλο λείκειν εἴη.
ὀλβίῳ, ᾧ κλέος ἆθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι.
τοῦτο καὶ ἀθανάτοισι μένει. τὰ δὲ μυρία κεῖνα
ὅσσα μέγαν περιάμπυκα δόμον κτεάτισσαν ἐλόντες,
ἀΐδι πάντα κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος
μερόπων ὅδε πρόσθεν τοκέων ἐπὶ δῖαν ἰκνεῖται.
σεβόμενος καθύπερθε, πολλῶν σκιάσεται ἴχνη.
μητρὶ φίλα καὶ πατρὶ θυώδεας εἴσατο νηούς.
σὺν δ' αὐτοῖς χρυσῷ θεὸς καὶ πέας ἠδ' ἐλέφαντι
ἵδρυσεν, πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς.
πολλοὶ δὲ πιχθέντες βοῶν ἐπὶ μηρία καίει,
μασὶ πεπλομένοισιν, ἑρυθομένων ἐπὶ βωμῶν,
ἄλλοτε ἰφθίματος ἄλλος. τὰς, οὔτις ἀρείω
νυμφίον σὺν μεγάροισι γυνὴ περιβάλλεται ἄλγος ὧν
ἐκ θυμοῦ στέργοισα καὶ σίγυνόν τε πόσιν τε.
ὧδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ὄξεπελέθη,
οὓς τέκετο κρείουσα. ῥέα βασιλῆας ὀλύμπου.
σὺν δὲ λέχος στόρνυσιν ἰαύειν ζυνὴ καὶ ἥρη,
χεῖρας φοιβήσασα μυροις ἔτι παρθένος οὖσα.

νεῖλος ἀναβλύζων στερεὴ, ὅτε βώλακας θρύπτει.
οὐδέπις ἄστεα τόσσα βροτῶν ὅλα ἔργα δαεύντων.
τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες εἰσὶ δεδμήνται,
τρεῖς δ' ἀρ' ἅλα χιλιάδες ἔασαις ὑπὸ μυριάδεσσι.
δυσσὶ δὲ χιλιάδες. μετὰ δ' ὄγδοον εἴδεν ἑκάδες τρεῖς
τῶν πάντων πολεμαῖος ἀγὰν ὡρ' ἐμβασιλεύει.
καὶ μὲν φοινίκας ἀστυτέμενος, ἀρραβίας τε,
καὶ συρίης, λιβύης τε κελαινῶν τ' αἰθιοπήων.
παμφυλίοισί τε πᾶσι, καὶ αἰχμητῇς κελέεσσι
σημαίνει, λυκίοις τε, φιλοπολέμοις τε καρεσσι
καὶ νάσοις λυκάδεσσιν, ἐπὶ οἱ νάδυ ἄερσοι
πόντον ὑπὸ πλώοντι. θάλασσα ὃ πᾶσα, καὶ αἶα,
καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται πολεμάρῳ.
πολλοὶ δ' ἵπποι, πολλοὶ δέ οἱ ἁρματα δῶται
χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀσφαραγεῦντι.
ὅλβῳ μὲν πάντας καταβεβρίθει βασιλῆας.
τόσσον ἐπ' ἦμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνειὸν ἔρχεται οἶκον
πάντοθεν. λαοὶ δ' ἔργα θοῇσι μόλοισιν ἔκηλοι,
ἢ γάρ τις δήιον πολυκήτεα νῆα λοετρὸν
πεζὸς ὑπ' ἀλλοφύλοισι βοὴ ἐτάρασσε κώμαις,
οὐδέ τις αἰγιαλὸν δεθοᾶς ὀβάλλετο ναός.
θωρηχθεὶς ὑπὸ βουσὶν ἀνὴρ ἄροσις αἰγυπίῃσιν.
τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ὑπὸ ῥυτοῖσι πεδίοισι
ξανθοκόμος πολεμαῖος, ὑπὸ σφέας δόρυ πάλλειν,
ᾧ ἔπι, πάγχυ μέλει παρῴῃσι πάντα φυλάσσειν,
οἷ' ἀγαθῷ βασιλῆϊ, τὰ ὄπιτα τίζεσθαι αὐτός.
οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ σὺν πίονι χυσοῦ,

ἀργείᾳ κυανόφρυ, σὺ λαοφόνον διομήδεα,
μισγομένᾳ τυδῆϊ, τέκες καλυδώνιον ἄνδρα.
ἀλλὰ δέπις βαθύκολπος ἀκηδιστὸν ἀχιλῆα,
αἰακίδᾳ πηλῆϊ. σέθ' αἰχμητὰ πολεμᾶε
αἰχμητᾷ πολεμίῳ ἀρίζηλος βορείκαε.
καί σε κύων ἀπίταλλε, βρέφος νεογιλὸν ἐόντα
δεξαμένᾳ παρὰ μαζὸς ὅτε πρώταν ἴδες ἀώ.
εἴθαρ γὰρ ἀλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον
αὐτιγόνας θυγάτηρ βεβαρυμένᾳ ὠδίνεσσι,
ἣ δέ οἱ εὐμενέουσα παείσατο. καὶ σθ' ἀρίστων
νωδυίαν καὶ τέκεσσι μελῶν. ὁ δ', παρὶ ἐοικὰς
παῖς ἀγαπητὸς ἔγυτο, κύων σ' ὀλόλυξεν ἰδοῦσα
φᾶ δ' καὶ ταπομένᾳ βρέφεος χείρεσσι φίλησιν,
ὄλβιε κῶρε γένοιο, τοῖος δέ με τόσσον, ὅσον περ
σῆλον ἐτίμασεν κυανάμπυκα φοῖβος ἀπόλλων.
εἰ δέ μιᾷ τιμῇ ῥίπτον καὶ τάθεο κολώναν,
ἶσον δωρείεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῦσιν.
ἶσον καὶ ῥωμαίοις ἄνδρ' ἐφίλασεν ἀπόλλων.
ὣς ἄρα νάσος ἔειπεν, ὅθ' ὑψόθε κλαγξεν φωνᾷ
ἐς ῥῖς ὑπαὶ νεφέων διὸς αἴσιος αἰετὸς ὄρνις.
ξεινός πον τόδε σῆμα, διὶ κρονίωνι μέλητε
αἰδλίᾳ βασιλῆος. ὅθ' ἔξοχος, ὅν κε φίλασεῖ
γεινόμενον παπρῶτα. πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπηδεῖ.
πολλᾶς δὲ κρατέει γαίης, πολλᾶς ὑθαλάσσης.
μυρία δ' ἄπειροί τε, καὶ ἄθρεα μυρία φωτῶν.
λήϊον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμενον διὸς ὄμβρῳ.
ἀλλ' οὔτις τόσα φύλ', ὅσα χθαμαλὸς αἰγυπιός,

ἀθάνατοι ἢ καλέονται, θεοὶ νέποδες μεγάωτες
ἀμφοῖν γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερὸς Ἡρακλέΐδας.
ἀμφότεροι δ' ἀείθμβυνται ἐς ἕκατον. Ἡρακλῆϊ.
τῷ καὶ τεῖ δαίτηθεν * ἴοι κεκορημένος ἥδη
νέκταρος βὐόδμοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
τῷ μ', τόξον ἔδωκεν, ὑπωλενίόν τε φαρέτραν,
ᾧ ἔϊ, σιδάρεον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις.
οἷσ' ἐς ἀμβρόσιον θάλαμον λβυκοσφύρου Ἥβας
ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσιν ἰδυίην διὸς υἱόν.
οἷα δ' ἐν πυκτεῦσι θοὴ κλέπτ' Ἠβερσίνα
ἔπρεπε θηλυτέρης, ὅ φέλος μέγα γειναμένοισι.
τᾶς μὲν κοῦρον ἔχοισα διώνας πότνια κούρα
κόλπον ἐς βὐώδη ῥαδινὰς ἐπεμάξατο χεῖρας.
τῷ, ἄπο τινὰ φαντὶ ἀδεῖν τόγον αὐδεὶ γυναικῶν,
ὅσσον περ Πτολεμαῖος ἐμὼ ἐφίλασεν ἄκοι τιν.
ἢ μὰν αὐτεφιλεῖτο πολὺ πλέον. ᾧ δέκε παυτὶ
ἀκροσίσας σφετέροισιν ἀδιρέπει οἶκον ἅπαντα,
ὁππότεκεν φιλέων βαΐνει λέχος ἐς φιλεούσης.
ἀσόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοφίῳ νόος αἰεί.
ῥηίδεαι δὲ γοναί. τέκνα δ' οὔ ποτ' ἐοικότα πατρεῖ,
κάλλει ἀειθύουσα θεάων πότνι' Ἀφροδίτα,
σοὶ τήνα μεμέλητο. σέθεν δ' ἕνεκεν Βερενίκα
βὐσσοδίης ἀχέροντα πολύσονον οὐκ ἐπέρασεν,
ἀλλά μιν ἁρπάξασα πάροιθ' ἀδὶ νᾶμα κατενθεῖν
κυανέον, καὶ σὺγὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων
ἐς ναὸν κατέθηκας, πεᾶς δ' ἀπεδέξαο πομπᾶς.
πᾶσιν δ' ἵππος ἥδε βροτοῖς. μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
πωτᾶται, κούφας ἢ δίδυσι ποδέοντι μεέμνας

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιξ'.

Ερωμόν ἢς πτολεμαῖον.

Ἐκ διὸς ἀρχώμεθα, καὶ ἢς διαλήγετε μοῖσαι
ἀθανάτων τὸν ἄριστον, ἐπὴν ἀείδωμεν ἀοιδαῖς.
ἀνδρῶν δ' αὖ πτολεμαῖος, οὗ ἐγὼ πρώτοισι λεγέσθω,
καὶ πάντας, ἢ μέσσους, ὅ γὰρ περφρέστατος ἀνδρῶν.
ἤρωσιν, τοὶ, πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο.
ῥέξαντες καλὰ ἔργα, σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν.
ἀλλ' ἐγὼ πτολεμαῖον ἰδὼν σέμνος καλὰ ἔπεῖν,
ὑμνήσαιμ' ὕμνοι δ' καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν,
ἴδεν ἐς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλοτόμος ἐλθὼν,
παπαίνοντος ἀοιδοῦ ἄδην πόθεν ἄρξεται ἔργου;
τὶ πρῶτον καταλέξω; πεὶ πάρα μυρία ἄπτῆν,
οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλήων.
ἐκ πατέρων μὲν δῖος ἔβλω, πλέσσαι μέγα ἔργον,
ὁ λαγίδας πτολεμαῖος, ὅς καὶ φρεσὶν ἐγκατάθοιτο
βουλὰς, αἳ κ' ἄλλος ἀνὴρ δῖός τε νοῆσαι.
πῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
ἀθανάτοις, καί οἱ χρύσεος δόμος ἐν διὸς οἴκῳ
δέδμηται, παρὰ δ' αὐτὸν ἀλέξανδρος φίλα ἕδρη
ἐδρηάει, πέρσασι βαρὺς θεὸς αἰολομίτας.
αὐτίκα δ' ἡρακλῆος ἔδρασεν ταυροφόνοιο
ἵδρυται σφετέοιο πεπυμένα δῶ ἀδάμαντος.
ἔνθα σφὼ ἄλλοισιν θαλίας ἔχα οὐρανίδῃσι,
χαίρων ἡωτῶν ἐφιώσιον υἱωνοῖσιν,
ὅτι σφέων προνίδας μελέων ἔξειλε γῆρας.

νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ ὥρον, ἵνίκα τέτλιξ
ποιμένας εὖδειος πεφυλαγμένος, εὕδοθι δένδρων
ἀχεῖ εὐ ἀκρεμόνεσσιν. ἀράχνια δ' ἅσσ' ὅπλ' ἀράχναι
λεπτὰ διασκώσαντο. βοᾶς δ' ἔτι μήδ' ὀνομεῖν.
ὑψηλὸν δ' ἱέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοί.
καὶ πίντου σκυθικῆο πέραν, ἢ ὅππι πλατὺ τεῖχος
ἀσφάλτῳ δμήσασα σεμίραμις ἐμβασίλευσεν.
εἰς ἐμὲ ἐγώ. πολλοὺς ὁ διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
θυγατέρου. τοῖς πᾶσιν ἴκηι σκελλὼ ἀρέθοισαν
ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι, καὶ ἀὐχμητὰν ἱέρωνα.
* θυγα ὥ ἐτεόκλειοι * χάριτες θεαὶ, αἳ μενύειον
ρὲς ὀρχόμενον φιλέοισαι ἀπιχθόμενόν ποτε θήβαις
ἄκλητος μὲν ἐγὼ μίμνοι μίκων. ἐς δὲ καλιὴν τῶν,
θαρσήσας μοίσαισι σὺν ἀμετέρῃσιν ἴκοίμαν.
καλλείψω δ' οὐδ' ὔμμε. τὶ γὰρ χαρίτων ἀγαπητὸν
ἀνθρώποις ἀπάνευθεν, ἀεὶ χαρίτεσσιν ἄμ' εἶμεν.

Υπόθεσις τῦ ιζ'. ἰδυλλίου.

Τοῦτο τὸ ἰδύλλιον. ἐς πτολεμαῖον τὸν φιλάδελφον γέγραπται. ἀρπατία δ' ἦν πόλις θρᾴκης. ὁ δὲ φιλάδελφος πτολεμαῖος, πτολεμαίᾳ τ' λάγου μὲν βερονίκης ἦν παῖς. διὸ καὶ ἀμαρτάνει ὁμωνύμως, τὸν χρόνους τῦ θεοκρίτου καταβιβάζων ἐς τὸν φιλοπάτορα. τοσοῦτον χρόνου, μαχόμενος διασήμαπι.

ἀλλὰ ἐγὼ τιμῶ τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα,
πολλῶν ἠμόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαν.
σίζημαι δὲ τινι θαρσαλέῳ κεχαρισμένως οὕτω
*μετὰ σὺν μοίσαις, χαλεπὰ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδᾶν,
γάλα' μουσάων ἀπαίνυτο δῖος *μέγα βυκλδύοντος.
βασι οὔπω μῆνας ἄγων ἑκὰς οὐρανὸς ἀστεριωτᾶς.
λῆος πολλοὶ κινήσονται ἐπὶ προχὸν ἅρματος ἵπποι.
*ἀοι ἔστω οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμοῦ κε χρήσετ' *ἀοιδοῦ
δῦ ῥῆξας, ἢ ἀχιλλεὺς ὅσσον μέγας, ἢ βαρὺς αἴας
σὺ πεδίῳ σιμόεντος, ὅθι φρυγὸς ἠΐον ἴλον.
ἤδη νῶϊ φοίνικος ὑπ' ἠλίῳ δύοντι
οἰκοῦντες λιβύας ἄκρον σφυρὸν, ἐρείσασιν.
ἤδη βαστάζοισι συρακήσιοι μέσα δοῦρα,
ἀχθόμενοι σκιέεσι βραχίονας ἐτείνοισιν.
σὺ δ' ἀλλοῖς ἔρων, πρότερος ἴσος ἡρώεσσι
ζώννυσο, ἵππεῦσι δὲ κῆρα σιεπόοισιν ἔθειραι.
αἰ γὰρ ζεῦ κύδιστε πάτερ, καὶ πάντι ἀθηνᾶ,
κούρην, ἣ σὺν ματρὶ πολυκλήρων ἐφυρεῶν
ἔλιχας μέγα ἄστυ, παρ' ὕδασι λυσιμελείας,
ἐχθροὺς ἐκ νάσσοιο καλαῖ πέμψειαν ἀνάγκαι.
σαρδόνιον κῦμα, φίλων μόρον ἀγγελέοντας
τέκνοις ἠδ' ἀλόχοισιν, ἀελμάτῃ ἄκτὸ πολλῶν.
ἄσσε' ἅ τε πρότεροι πάλιν ναίοιντο πολίτας,
δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατ' ἄκρας,
ἀρτοὺς δ' ἐρράζοιντο τιθαλότας, ἠδ' ἀνάειθμοι
μήλων χιλιάδες βοτάναις διαπαινυθῆσαι,
αὖ πεδίον βλήχοιντο, βόες δ' ἀγεληδὸν ἐς αὖλιν
ἐρχόμεναι σιμπνοῦον ὑπὸ σκοτίην ὀδίτην.

μυρία δ' ἄμμι πεδίον κραιώνιον εὐδιάασκον
πιμνάδι ἐγκριτα μῆλα φιλοξείνοισι χρεώνδαις
ἀλλ' οὔσαν τῶν ἥδυς, ἐπεὶ γλυκὺ δέξενίωσαν
θυμὸν, δύρεῖαν χεδίαν συγγυοῦ ἀχέροντος.
ἀμμάχοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὅλβια τῆνα λιπόντες.
δειλοῖς εὐνεκύεσσι μακρὸν αἰῶνα ἔχειντο.
ἁ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ κήϊος αἴολα φωνέων,
βαρύβρετον ἐς πολύχορδον εὐαρμόσατο κίθαριν
ὁπλοτέροις, τιμὰς ἢ καὶ ὠκέα ἔλαχον ἵπποι,
οἵ σφιν δέξιδρῶν στεφανηφόροι ἦνθον ἀγώνων.
τίς γὰρ ἂν ἀείσῃς λυκίων ποτὲ, τὶς κομόωντας
πριαμίδας, ἢ θῆλυ ἀπὸ χροιᾶς κύκνον ἔγνω,
ἁ μὴ φυλόπιδας παροτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί.
οὐδ' ὀδυσεὺς ἑκατόν τε κἠ εἴκατι μιν ὰς ἀλαθεὶς
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἀΐδαν τ' ἐς ἔσχατον ἐλθὼν
ζωὸς, καὶ σπήλυγα φυγὼν ὁλοοῖο κύκλωπος,
δήναιον κλέος ἔσχεν. ἐπιγάθη δ' αὖ ὑφορβὸς
δῖος ὁμοῖος. καὶ βουσὶ φιλοίποις ἀμφ' ἀγελείαις
ἔργον ἔχων, αὐτός τε πείσωλαγχνος λαέρτης,
ἁ μὴ σφᾶς ὤνασαν ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.
κλῆος ἐσθλὸν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι.
χρήματα δὲ ζώοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
ἀλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ἀΐόνι κύματα μερμῆναι,
ὅς τ' ἀνέμοις χέρσονδε μὴ γλαυκὰς ἁλὸς ὠθεῖ,
ἢ ὕδατι νίζειν θολερὴν ἰοειδέϊ πλυνῶ ν,
καὶ φιλοκερδὴς κἠ βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν
χαιρέτω ὅς τις τοῖος, ἀνήνυτος δέ οἱ εἴη
ἄρνυσις. αἰεὶ δ' πλεόνων ἔχοι ἵμερος ἀνδρὸς

ὀκνηρὰὶ δὲ πάλιν κνιτᾶς ὠδὶ πυθμένι χηλοῦ,
ψυχροῖς σὺ γονάτεσσι καὶ ἡμένοντι βαλοῖσα
σῦθ' ἁδὸν σφιν ἔδρην. ἐπὰν ἄρχηται ἰάπτειν
τίς τᾶδε νῦν τοιόσδεν; τίς δ' ἄπονα φιλαοιδεῖ;
οὐκ οἶδ' ὅ γε καὶ δρόμου ἐπ' ἔργοις ὡς πάρος ἐσθλοῖς
αἰνεῖται σὺν Διὶ νικήσαντος ὑπὸ κραδέων.
*οἷσε δ') πᾶς δ' ὑπὸ κόλπον χεῖρας ἔχων. πόθεν *αὖξε δ') ἀθρεῖ
ἄργυρον, ἢ δέκεν ἰὸν ἀποῤῥίψας τινὶ δοίη,
ἀλλ' ὀφθὰς μυθεῖται ἀποτέρω ἢ γόνυ κνήμας
αὐτῷ μοῖρα γένοιτο θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς.
τίς δέκεν ἄλλα ἀκηδήσαι, ἅλις πάντεσσιν ὅμηρος.
οὗτος ἀοιδῶν λῶστος, ὃς ὄξ ἐμοῦ οἴσεται ᾠδέν.
δαιμόνιοι. τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνθι χρυσὸς
*ὧδε κείμενος, οὐχ *ἅδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις.
ἀλλὰ τὸ μὴ ψυχᾷ, τὸ ζῆν, καί τοι δοιῶσαι ἀοιδῶν.
πολλοὺς δ' ὀφθαλμοὺς παῶν, πολλοὺς δ' ἠὲ καὶ ἄλλων
ἀνθρώπων. αἰεὶ δὲ θεοῖς ὠδὶ βώμια ῥέζειν.
μὴ δὲ ξεινοδόκην κακὴν ἔμμεναι, ἀλλὰ γραπέζῃ
μειλίξαντ' ἄσσο πέμψαι, ἐπὰν ἐθέλῃσι νέεσθαι.
μουσάων δὲ μάλιστα θεὴν ἱερούς τ' ὑποφήτας.
ὄφρα κεν αἰδοῖος κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκηδὴς,
μὴ δ' ἀκλεὴς μύρεται ὠδὶ ψυχροῦ ἀχέροντος,
ὡς σείπερ μακέλῃ πεπαλωμένος σὺν δόθι χεῖρας.
δεινὰ δὲ ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.
πολλοὶ σὺν αὐτόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος ἀλδύα,
ἁρμαλιὰ ἔμμιον ἐμερήσαντο πενέσθαι.
πολλοὶ δ' σκοπάδαισιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακὴν.
μόχθοι σὺν ἡδαῖσιν ἐμνήσαντο βόταις.

Ὑπόθεσις τοῦ ιε' εἰδυλλίου.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον γέγραπται εἰς ἱέρωνα τὸν ἱερο
κλέους τὸν ἕκατον σικελίας τύραννον. καὶ πάνυ ὁ τὴν
ἀρχὴν κρατήσας ὑποδειχθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν, καὶ
φθείρας τὰς δυνάμεις ὥστε τύραννον αὐτὸν ἀγορευ
θῆναι. μὴν δὲ τοῦτον ἦρξεν, ἱέρων ὁ γέλωνος, μηδὲν ὧν
ἀληφῶς παρὰ τοῦ ἱέρωνος ὁ θεόκριτος διὰ τοῦτο τὸ εἰ
δύλλιον τοῦτο πεποίηκε, μὴ χάριτας αὐτῷ ἐπέγραψεν.
εἰ ὧν μὴ τὰ τοῦ σιμωνίδου ἐμφαίνει μυθώπια. λέγουσι
γὰρ αὐτὸν ἔχειν δύο μυθώπια τὸ μὲν, χαίρων, τὸ δὲ δι
δόντων. ὅτε οὖν τις πρὸς αὐτὸν παρεγένετο χάριν
αἰτούμενος, ἐκέλευε φέρειν τὰ μυθώπια. διείσκετο
οὖν τὸ μὲν τοῦ χαίρων κενὸν, τὸ δὲ τοῦ διδόντων πλή
ρες. καὶ ἔστως ὁ τοῦ δωρεὰν αἰτούμενος. ἀνεκόπτετο.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιε'.

Χάριτες, ἢ ἱέρων.

ΕΙποι τοῦτ' ἐμὸς ἡμέρας μέλοι αἰεὶ ἀοιδαῖς,
ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν
μῶσαι μοι θεαὶ εἰπὲ, θεοὺς θεαὶ ἀείδοντι.
*ἀεί ἄμμιν δ' ἔβροτοι, οἵδε βροτοῖ βροτοὶ *ἀείδομεν.
δοντι τὶς γὰρ τοῦτ', ὁπόσοι πλανῆται ναίομεν ὑπ' ἠῶ,
ἡμετέρας χάριτας πεπάσας ὑποδέξεται οἶκῳ
ἀσπασίως. οὐδ' αὖθις ἀδωρήτους ἄσατο μολεῖν.
αἱ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἷα δ' ἴασι,
*ἦνθον πολλὰ μετωθάσθεισαι, ὅτ' ἀλιθίλιω *ὁδὸν

αὐτῷ, οἰνοχόον κρονίδας διὶ παῖδας φέροντες.
πορφύρεοι τάπητες ἀϊὼ μαλακώτεροι ὕπνω,
ἀμίλητος ἐρᾷ χὠ τὰν σαμίαν κατα βόσκων.
ἔσχωται κλίνας, τῷ ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄμα.
τὰν μὰν κύπρις ὄχα, τὰν δ' ὠρὰ δὸ παχὺς ἄδωνις
ὀκτωκαιδεκάτης ἢ συνεακαίδεχ' ὁ χαμβρός.
ἄκυντεῖ τὸ φίλα μ' ἔπαϊ περιχείλεα πυρρά.
νὼ μὰν κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω αὔδρα.
ἀὼθεν δ' ἄμμίς νιν ἄμα δρόσω ἀθρόαι ἔξω
οἰσεῦμδ' ποτὶ κύματ' ἐπ' ἀϊόνι πίονται
λύσασαι δὲ κόμαν, καὶ ὠδὶ σφυρὰ κάλπον ἀνέσαι,
τίθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' ἀοιδᾶς.
ἔρπεις ὦ φίλ' ἄδωνι, καὶ σὺ θάδε κᾆς ἀχέροντα,
ἁμιθέων ὡς φαντὶ μονώτατος. οὔτ' ἀγαμέμνων
τῆνθ' ἔπαθ' οὔτ' αἴας ὁ μέγας βαρυμήνιος ἥρως
οὔθ' ἕκτωρ ἐκάβας ὁ δραίτερος εἴκατι παίδων.
οὐ πατροκλῆς, ἁ πύρρος ἄτὰρ δρόας ἐπανελθών,
οὔθ' οἱ ἔπι πρότεροι λαπίθαι καὶ δευκαλίωνδε.
οὐ πελοπιάδαι τε καὶ ἄργεος, ἄκρα πελασγοί.
ἴλαος νὼ φίλ' ἄδωνι, καὶ ἐς νέον τὸ νυθυμήσαις
καὶ νὼ ἤνθου ἄδωνι, καὶ ὄκκα ἀφίκη φίλος ἥξεις.
γορ. πρᾶξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον, ἀθίλεια
ὀλβία. ὅσσαι ἴσαντι παιολβίαι ὡς γλυκύφωνος.
ὥρα ὅμως κᾆς οἶκον, ἀνάειρος διοκλείδας.
χὠ νὴρ ὄξος ἄγαν. πεινᾶντί γε μηδέ ποσ' εὔθης
χαῖρε ἄδωνι ἄγαπητέ, καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ.

γορ. σίγα πρακξινόα. μέλλῃ τὸν ἄδωνιν ἀείδειν;
ἀ τᾶς ἀργείας θυγάτηρ πολυΐδεις ἀοιδός.
ἄπις καὶ ὤερχιν τὸν ἰάλεμον ἠείσθυσε.
φθεγξᾶταί τι σάφ᾽ οἶδε καλόν. διαθρύπτεται ἤδη.
δέωσιν ἄ γολγόν τε καὶ ἰσάλιον ἐφίλασας,
αἰπυαύτ᾽ ἔρυκα, χρυσῶ παίζουσ᾽ ἀφροδίτα.
οἷόν τοι τὸν ἄδωνιν ἀπ᾽ ἀενάου ἀχέροντος,
μηνὶ σὺν δεκάτῳ καλαῖαι πόδες ἄγαγον ὧραι.
βαρύδισαι μακάρων ὧραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναὶ
ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖσιν ἀεὶ φοροῦσαι.
κύπρι σὺ γοναία, τὺ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς
ἀνθρώπων, ὡς μῦθος, ἐποίησας βερονίκαν,
ἀμβροσίαν ἐς σῆθος ἀναστάξασα γυναικὸς
τὴν δὲ χαειζόμενα πολυώνυμε καὶ πολιοῦχε
ἀ βορονικεία θυγάτηρ, ἐλεεία ἀκυῖα
ἀμπνόα, πάντεσσι καλοῖς ἀπιτάλλει ἄδωνιν.
πὲρ μὲν οἱ ὧραι κεῖνται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι.
ὧδε δ᾽ ἀπαλοὶ καί ποι πεφυλαγμένοι εὖ παλαιίσκοις
ἀργυρέοις. σὺ δ᾽ ὦ μύρα χρύσει᾽ ἀλάβαστρα.
εἴδετε τάθ᾽ ὅσα γυναῖκες ὑπὲρ πλαθανὴν ποιοῦνται,
αἴθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖ᾽ ἄμ᾽ ἀελούρῳ.
ὅσσα τ᾽ ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος, τά τ᾽ ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ.
πάντ᾽ αὐτῷ πεπίλωται. καὶ ἕρπετὰ πάντα πάρεστι.
χλωραὶ ὑπὸ σκιάδες μαλακῷ βεβάασαι ἀνήθῳ
δέδμανθ᾽. οἱ δέ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται ἔρωτες,
οἷοι ἀηδονίδες ἐφεζόμενοι ὐδὶ δένδρων.
πωτῶνται, περύγων πτερόμενοι, ὄζον ἀπ᾽ ὄζου.
ὦ ἔβενος. ὦ χρυσός. ὦ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος.

πᾶσαι ἅμ' ἀστένωμεν ἀπείξ. ἔχει δὲ νόα ἁμῶν.
ὤμοι δειλαία. δίχα μὲν τὸ θερείστριον ἤδη
ἔχισαι γοργοῖ. ποτίω δίος εἶπι γένοιο
δυσκάμων ὥ ἄνθρωπε φυλάσσεο τὼμπέχιόν μευ.

ξ. δὴ ἐπ' ἐμὶν μέλομαι ὃ φυλάξομαι. π. ἀθρόος ὄχλος
ὠθεῖν ἢ ὥστε νόει. ξ. θαρσᾶ γιώσαι. εὖ καλῷ ἁμές.

π. κἆς ὥρας, κἤπειτα φιλαίδρων εὖ καλῷ εἶης,
ἅμμε πεισέλλων, χρυσοῦ κεἰκπρέποντος αἰδρός.
θλίβεται δύνοα ἅμμιν. ἄγ' ὦ δειλὰ τὺ βιάζευ.
καλλὶς εὖ δοῖ πᾶσαι, ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀστυκλάξας.

γορ. πᾶξινόα, πόταγ ὧδε. τὰ ποικίλα πᾶτον ἄθρησιν
λεπαὶ κἠ ὡς χαείοντα. θεῶν προνάματα φασεῖς.

π. πότνι' ἀθηναία, ποῖαι σφὲ πόνασαν ἔειθοι.
ποῖοι ζωγράφοι τὰ κειβέα γράμματ' ἔγραψαν.
ὡς ἔτυμ' ἐσὶ κἀντι, κἠ ὡς ἔτυμ' οὐ δινεῦντι.
ἔμψυχ' ὄκ εὑφαντὰ σοφόν τι χρῆμ' ὤνθρωπος.

ἀλλὸς δ' ὡς θνητὸς ἐπ' ἀργυρέω κατάκειται
κλισμῷ, πρᾶτον ἴκλοι ἀπὸ κροτάφων κἠ βάλλων
ὁ φιλάπος ἄδωνις, ὄκὴν ἀχέροντι φιλεῖτ'.

ξ. παύσαθ' ὦ δύσανοι, καὶ αὖ πεκωτίλλοισαι.
φυγόνθ' ἐκκναισεῶν πλατεάσθοισαι ἅπαντες.

γορ. μᾶ πόθεν ὤνθρωπος. τί δέ τιν' ἀκωτίλλαι ἁμές.
παυσάμενος, ἰὼ παιᾶν. συρακοσίαις ἰὼ παιᾶνες.
ὡς ἁδῆς καὶ τοῦτο. κοὐρίθιαι ἁμὲς αὖ ὦθεν,
ὡς καὶ ὁ βελλεροφών. πελοποννησιστὶ λαλοῦμεν.
δωρίσδειν δ' ἔξεσι δοκῶ τοῖς δωριέεσι.

π. μὴ φύη μελιτωδές, ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἶη.
πλὰν σύος τὸν ἀλέγω μὴ μοι πρεχὴ ἄσσα μάξῃς.

ἀμφίθολε. τόκ ἀξῶτυ τέκνον. μορμὼ δάκνει ἵππος,
δάκρυε ὅσσα θέλεις. χωλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γρύτεσθαι.
ἔρπωμες, φρυγία τὸν μικρὸν παῖδε λαβοῖσα.
πὰρ κύν' ἔσω καίλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.
ὤ θεοί, ὅσσος ὄχλος. πῶς καὶ πόκα ταῦτα περᾶσαι
χρὴ τὸ καινόν. μύρμακες ἀνέρθμοι καὶ ἄμερες.
πολλά τοι ὦ πολεμᾶε πεποίηται καλὰ ἔργα.
ὄφρ ὦ σὺ ἀθανάτοις ὁ τεκών. οὐδεὶς κακοεργὸς
δακεῖ τὸν ἰόντα θέρπων αὐγυπιεύς.
οἷα πρὶν ὄφρ ἀπάτας κεκροταμένοι ἄνδρες ἔπαισδον
ἀλλάλοις ὁμαλοὶ καὶ κὰ παίγνια. πάντες ἐρεοί.
ἀδλίσα γοργοῖ, τί γενοίμεθα. τοὶ πολεμικαὶ
ἵπποι ὦ βασιλῆος, ἄνερ φίλε, μίμε πατῆος.
ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρὸς, ἰδοὺ ὡς ἄγριος κωδοκρυπής,
δύνοαι οὐ φυλάξῃ; δίκα χρησεῖται τὸν ἄγοντα.
ὠνάθλω μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει εὖδον.

γορ. θαρσεῖ πρᾶξινόα καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὅπαθεν.
τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν. π. κἄλλα συναγείρομαι ἤδη.
ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν, τὰ μάλιστα δεδοίκω
ἐκ παιδὸς ὥστ' ὀδύσσομαι, ὅσσος ὄχλος ἄμμιν ἀπαντεῖ

γορ. ὄφρ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ. ἰαού. ἐγὼν ὦ τέκνα. π. ὦ κακοθαῖν
δύμαρες. γ. ἐς βοίαν πεφρώμενοι ἦλθον ἀχαιοί.
καλλίστα παίδων, πείρᾳ θεὸς πάντα τελεῖται.

γορ. χρησμὸς ἀ πρόβλητις ἀπώχετο θεσπίξασα.
πάντα γυναικὸς ἴσαντι, καὶ ὡς ζόης ἠμάγεθ' ἥρην.
θάσσαι πρᾶξινόα πρεὶ τὰς θύρας ὅσσος ὅμιλος

π. θεσπέσιος. γοργοῖ δὸς τὰν χέραμβι, λαβὲ καὶ τὺ
σύνοχα δύ τυχίδος, πότε χ' αὐτᾷ μὴ τὺ πλανηθῇς.

τῶ μικκῶ παρεόντος. ὄρη γιώσαι ὡς ποθορῆτυ.

π. θαρσεῖ ζωπυρίον γλυκερὸν τέκος ἃ λέγω ἀπφώ.

γορ. αἰαῖ αἰαῖ τὸ βρέφος ναὶ τὰν πότναν, καλὸς ἀπφῦς

π. ἀπφῦς μὰ τᾶνος πρώαν λέγωμεν πρώαν θεὼ,
πάντα νίφον καὶ φῦκος ἀπὸ σκαναῖς ἀγοράσδων
ἦνθε φέρων ἄλλας ἄμμιν, αἰὲρ ἐσπαδεκάπηχυς.

γορ. χὠμὸς ἐσθῦ γ' ὀχὶ φθόρος ἀργυρίου διοκλείδας.

ζ'. δράχμως κω ἀδας γραῖαν ἀπὸ τίλματα πηρῶν
ε'. πώκως ἔλαβ' ἔχθες, ἅπαν ῥῦπος. ἔργον ἐπ' ἔργω
ἀλλ' ἴθι τ' ὠμπέχονον καὶ τὰν περονακρίδα λαζῦ
βᾶμεν τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ Πτολεμαίω,
θεασόμεναι τὰν ἄδωνιν. ἀκούω χρῆμα καλόντι
κοσμῆν τὰν βασίλισσαν. π. σὺ δ' ὀλβίᾳ ὄλβια πάντα.
ὧν εἶδες, χὤων εἶπας ἰδοῖσα τυ τῷ μὴ ἰδόντι.

γορ. ἕρπην ὥρα κεἰν ἀεργοῖς αὖσιν ἑορτά.

π. δῦνόα, λαβὲ τὸ νᾶμα, καὶ ἐς μέσον αὐτόθρυπτε
θὲς πάλιν αὖ χαλέαι μαλακῶς χρήζοντι καθῦδιν
κινῦ δὴ φέρε θᾶσσον ὕδωρ, ὕδατος πρότερον δεῖ.
ἄδ' ὡς νᾶμα φέρει. δὸς ὅμως. μὴ πολὺ ἄπλησε.
ἔγχει ὕδωρ δύσανε, τίμβῦ τὸ χιτώνιον ἀρδεῖς.
παῦσαι. ὁποῖα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νεύιμμαι.
ἀκλαύξ τὰς μεγάλας πᾶ λαχύνακος; ὧδε φέρ' αὐτὰν
προξινόα. μάλα τοι τὸ καταπυχὲς ἐμπερόναμα
τοῦτ' πρέπει. λέγε μοι πόσσω κατέβας τοι ἀφ' ἑσῶ.

π. μὴ μνάσῃς γοργοῖ, πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μναῖν
ἢ δύο. τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν προτέθηκα.

γορ. ἀλλὰ κῆ γιώμαν ἀπέβατοι. π. ναί. καλὸν εἶπας
τὠμπέχονον φέρε μοι, καὶ τὰν θολίαν κἠ κόσμον

ποίημά τι ἴαθμι θέμενος, καὶ κεχωρισμένον τ̃ ποιητικοῦ τρόπου. ἔθος δὲ ἦν οἱ ἐν ἀλεξανδρείᾳ, τοῖς ἀδωνίοις διακομίσαντας τὰ εἴδωλα τ̃ ἀδώνιδος μ̃ὴ τῶν νομιζομένων ὕδατι τῷ θάλασσαν νομίζειν. αἱ δ̃ συρακοῦσαι ὄξελθοῦσαι τῶν οἴκων, θαυμάζουσι τὸν ὄχλον, καὶ ὅσα ἐν τ̃ῷ ὄχλῳ. διαγράφει δὲ ὁ θεόκριτος ὡδὶ δημοῦσας ἐν ἀλεξανδρείᾳ, χαριζόμενος τ̃ῇ βασιλίδι, τήν τε συλλογὴν, καὶ βιασμὸν τῶν ἀνδρῶν. καὶ ἄδουσαν τινὰ, καὶ τὸ πολυτέλειαν τ̃ῆς ἀρπυίης, δι' ὠδ̃ῆς ἀπαγγέλλουσαν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιε'.

Συρακοῦσαι, ἢ Ἀδωνιάζουσαι.

ΓΟΡΓΩ.

Π. ΕΝδοῦ πραξινόα. ἐν. γοργὼ φίλα ὡς χρόνῳ, ἐνδοῦ· θαυμαὸν ὅπα κἠνῶ ἦνθες, ὅρη δίφρον ἐνόα αὐτ̃ῇ. ἔμβαλε κἠ ποτίκρανον. ἐν. ἔχ' καὶ λῖσα. Π. καθίζευ

Γορ. ὦ τὰς ἀδεμάπου ψυχᾶς. μόλις ὔμμιν ἐσώθην πραξινόα. πολλοῦ μὲν ὄχλου. πολλῶν δ' ἵππων παντᾶ κρηπῖδες. παντᾶ χλαμυδηφόροι ἀνδρες. ἀ δ' ὁδὸς ἄφυτος. τὺ δ' ἐκ σοτέρω ἔμ' ἀποικεῖς.

Π. τοῦθ' ὁ πάραρος τῆνος ἐπ' ἔκατα γ̃ῆς ἔλαβ' ἐνθὼν, ἰλεὸν τὸκ οἴκησαν. ὅπως μὴ γείτονες ὦμες ἀλλάλαις. ποτ' ἔεν φθονερὸν καὶ κὴν αὐτὺ ἐμεῖο.

Γορ. μὴ λέγε τὸν τὸν ἄνδρα φίλα τοιαῦτα δίδνα, τῷ μικκῷ

χὠ, τὸ φαρμακὸν ὅτιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος
τὸκ οἶδα. πλὴν σμᾶς ὁ τᾶς ὠδῖνος ἐραστείς,
σκᾶλεύσας ὑγιὴς ἐπανῆλθ' ἐμὸς ἡλικιώτας.
πλουσοῦμαι κἠγὼ διαπόντιος, οὔτε κάκιστος,
οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁ μαλὸς δέ τις ὁ γραπώτας.

θυ. ὤφελε μὰν χωρεῖν κ' νοῶ τὸν. ὧν ἐπιθύμεις
αἰχίνα, εἴσ' οὕτως ἁρπάσοι σε δίκη ὥστ' ἀποδημεῖν.
μαθοδύτας πολεμαοῖς αἴ. ἐλθὺ Ἡρωΐδος. θ. ἄειδε
αἴ. τἄλλα σ' ἀνὴρ ποιός τις. θυ. ἐλθὺ Ἥρω ὅς τις ἄειδε.

θυ. βὺγνώμων φιλόμουσος ἐρωτικὸς, ὡς ἄκρον ἀδύς.
ἁδὺς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔπι μᾶλλον,
πολλοῖς πολλὰ δίδους. αἰτεύμενος τὸκ αἰανδύων,
ὅια χὴ βασιλῆ, αἰτεῖν δὲ δεῖ τὸκ ἀδὺ παντί.
αἰχίνα. ὥστ' εἴ τοι κ' δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει
λῶπον ἄκρον προνάσθῃ, ἐπ' ἀμφοτέρῳ ὄ βεβλακὼς
τολμάσεις ἀδύοντα μύειν θρασὺ ἀστιδιώτην.
ὦ τάχος ὡς αὔγυπιον, ἀπὸ προτάφων πελόμεθα
πάντες γηραλέοι, καὶ ἀδὺ χερὼ ἐς γόνυ ἕρπει
λευκαίνων ὁ χρόνος, ποιεῖν πιστὰ δὶς γόνυ χλωρόν.

Ὑπόθεσις τοῦ ιε' ἀδυλλίου.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ ἄδυλλιον, συρακουσίαι. ἢ ἀ
δωνιάζουσαι. ὑποτίθεται δέ τινας συρακουσίας τὸ γέ
νος, παρεπιδημούσας ἐν ἀλεξανδρείᾳ, καὶ κατὰ σύν
ταξιν ἀδὴν θεὰν ὀξιούσας τὴς πομπῆς τὴν ἡμιοδεί
τος ἀδώνιδος, ὑπὸ ἀρσινόης τῆς φιλαδέλφου γυναι
κός. ἔρχεται δὲ γοργὼ πρὸς πραξινόαν. ἡ δὲ λα
βοῦσα αὐτὴν, ὀξέρχεται ἀδὴ τὴν θεὰν. ἐπὲ πλασε δὲ

ἐπὶ λύκος, λύκος ἐπὶ λάβα τῶ γείτονος ἰὸς,
δὺ μάκης, χ' ἁ παλὸς, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἦμεν·
τούτῳ τὸν κλύμενον κατετάκετο πᾶνον ἔρωτα.
χ' ἁμῖν τᾶτο δι' ὥτος ἐγλυτό αὐθήσυχα οὕτως.
ἃ μὲν ὄξ' ἐπαξε μάταν ἃς αἴδρα γενοιῶν.
ἤδη δ' ἐὸν πόσιός τοι τέπαρθεν ἐν βαέθει ἦμεν.
χ' ὠ λαειασαῖος τὸν ἐμὸν λύκον ἄδεν ἀπ' ἀρχᾶς.
θεσσαλικὸν τι μέλισμα καὶ καὰ φρενὸς. ἁ δ' ὑνίσκα
ἔκλασεν ὄξα πίνας θαλερώτερον, ἢ περὶ ματεὶ
παρθένος ἐξαέτις κήλπω ὐδὶ θυμήσασα.
πᾶμος ἐγὼν, τὸν ἴσης τὺ θυώνιχε, πὺξ ὐδὶ κόρρας
ἤλασα. κἄλλαν αὖθις. αἰείρυσα δ' αὐτὸς πέπλως
ἔξω ἀπ' ὤχρω θᾶσσον. ἐμὸν κακὸν οὔτι ἀρέσκω.
ἄλλος τοι πλυκίων ὑποκλόπιος, ἄλλον ἰοῖσα,
θάλπε φίλον. τήνω τὰ σὰ δάκρυα μᾶλλα ῥέοντι.
μάσσα καὶ δ' οἷα τέκνοισιν ὑποροφίοισι χελιδὼν
ἄφορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρων.
ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ λίφρακος ἔδραμε τήνα.
ἔνθὺ δι' ἀμφιθύρω καὶ δικλίδος, ἃ πόδες ἄγον.
αἶνος θιὼ λέγεταί τις, ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν.
ἦ καὶ τοιόδ', ὀκτὼ τοιόδ' ἐνέα τοιόδε, δέκ' ἄλλαι
σήμερον εὐδεκάτος. ποτίθει δύο, καὶ δύο μᾶνθυ.
ὄξ ὦ ἀπ' ἀλλάλων. οὐδὲ θρανεῖ νέ κα ῥμε.
ἃ δέ, λύκω νιῶ πάντα λύκω καὶ νυκτὸς ἀνῶκται.
ἄμμυν δ' οὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι, οὔτ' ἀριθμητοί.
δύσκαν μεγαρῆθυ. ἀπιμοτάτη σὺν μοίρᾳ.
κἀ μὴν ἀσσοτέρξαιμι, τὰ πάντα κεν ἃς δέον ἔρποι.
νιῶ δέ ποθ' ὡς μῦς φαντὶ θυώνιχε νεύμεθα πίασας.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιδ'.

Κωμικὰς ἔρως. ἢ Θυώνιχος ἀϊχίνης.

Χ Αίρην πολλὰ τὸν ἄνδρα θυώνυχον. θ. ἀλλά τοι αὐτῷ
ἀϊχίνη. αἰ. ὡς χρόνιος. θ. χρόνιος, τί δέ τοι τὸ μέλημα; (πρὸς
αἰ. πρόσομες ὄχ ὡς λῶσα θυώνιχε. θ. ταῦτ' ἄρα λέ-
*καὶ χ' ὡ μίσαξ πολὺς οὗτος ἄρ. *καὶ ἀλέοι ἢ κακῶν.
γαε τοιοῦτος πρώην τις ἀφίκετο πυθαγορικτάς
λεαὶ ὢ χρὸς καὶ νυπόδικτος ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἦμβυ.
ἤρατο μὲν κἀτῆνος ἐμὶν δοκεῖ ὀπτῷ ἀλβύρῳ.
αἰ. παίσδεις ὦ γαθ' ἔχων. ἐμὲ δ' ἀχαρίεσσα κωμίσκα
ὑβρίσδει. λασῶ ἢ μανεὶς πόκα, θεὶξ αὖτὰ μέσον.
θυ. τοιοῦτος μὰ ἀεὶ τὺ φύλ' ἀϊχίνα ἄτυχος ὀξύς;
πάντ' ἐθέλων κ' καιρὸν, ὅμως δ' εἶπον τὶ τὸ καινόν.
αἰ. φ' ῥγεῖος. κἠγὼν, καὶ ὁ θεσσαλὸς ἵππ ποδιώκτας
ἅππις καὶ κλυτίνικος ὠδίνομεν ὁ σραπώτας
σὺ χώρῳ παρ' ἐμὶν, δύο μὰ κατένθαν νεοσσώ.
θυλάξοντά τε χοῖρον. αὐῶξα ἢ βύβλιον ἀλλοῖς
δυώδη τετόρων ἐτέων. χεδὸν ὡς ἀσὼ λαχνῶ.
βολβός τις κηλχίας ὄξυρέθη. ἦς πότος ἁδύς.
ἤδη δὲ πλεῖόντος, ἔδοξ' ὠδὶ χεῖσθαι ἄκρατον.
ὦ τίνος ἤθελ' ἕκαστος, ἔδει μόνον φ' τίνος ἅπτειν.
ἄμμυ μὰ φωνοῦντες ὠδίνομυ ὡς ἐδέδοκτο,
ὅσ' ἀδὲν παρεόντος ἐμυ, τίν' ἄλλ' με δοκεῖς νομῶ.
οὐ φθεγξῆ, λύκον εἶδες, ἔπαιξέ τις, ὡς σοφὸς εἶπεν.
κἤφα δυ καρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἅψας

ἐρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δ' ἴκετο φωνὴ
ὀξὺ ὕδατος. ὦ Ἐρεών δὲ μάλα χειδὺν εἴδετο πόρρω
ὡς δ' ὁπότ' ἠὐγένειος ἀπὸ πλοθι λὶς ἐσακηύσας
νιβρῶ φθὶγξαμένας τὶς σὺ οὔρεσιν ὠμοφάγος λὶς
ὀξὺ δύνας ἔσσυσεν ἐποιμοπάτλω ὠδὶ δικεῖται.
ἡρακλέης τοιοῦτις σὺ ἀἐρίπποισιν ἀκάνθαις (ρον
παῖδα πιθῶν δεδόνατο, πολλὼ δ' ἐπελάμβανε χῶ
ἑτλιοι οἱ φιλέοντις. ἀλώμενος ὅας ἐμόγησεν
σύρεα κὴ δρυμώς. τὰ δ' ἰάσονος ὑστρὶξ πάντ' ἦς.
ναὶς μὴ ἀρ' μὴ ἔχοισα μετάρσια τ' ὠρεόντων.
ἰσία δ' ἠίθεοι μεσονύκτιον ὀξὲ κάθαιρον,
ἡρακλῆα μένοντες. ὅδ' ἀ πόδες ἄγον ἐχώρει
μαινόμενος, χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἢ παρ' ἄμνασεν.
οὕτω μὴ κάλλισος ὕλας μακάρων ἀειθμάτοι.
ἡρακλέην δ' ἤρωδν ἐκρὸμεον λιποναύταν.
οὕνεκεν ἠρώησε θεὰ κηὐτάζυγον ἀρχώ.
πιζὸς δ' ἐς κάλχας τι κὰξιον ἴκετο φᾶσιν.

Υπόθεσις τ ισ' ἰδυλλίκ.

Ἐν τούτῳ ᾧ ἰδυλλίῳ, ὑπόθεσίς ὅδι κατασκέπεως ἐρωτικῆς κὰι κοινῆς τᾶς κυνίσκας ἔρωτος. ἡ γὰρ γυνὴ τᾶς αἰχίνα, μᾶλλον προσέκειτο λύκῳ τινὶ καταφρονοῦσα τᾶς αἰχίνου. θυωνύχου δέ τινος ἑταίρα προσιόντος αὐτῷ διαχρόνου, δικαίως ἀσάγεται κὴ προλέγει. τὰ δὲ πράγματα ἐν σικελίᾳ.

αὐλακας βυρσώοντι βόλν φέροντες ἀρότρον.
ἐκβαίτες δ' ἠῶθι θῖνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
δμῶες οἱ. πολλοὶ ὄ μίαν τορέσαντο χαμβύναν.
λειμὼν γὰρ σφιν ἔκειτο μέγας τριβάδεσσιν ὀνείαρ.
ἔνθεν βούτομον ὀξύ, βαθὺ δ' ἐτάμοντο κύπειρον,
καὶ χερὸς ὕλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἠθὶ δόρπον ἐσιῶν,
αὐτῷ θ' Ἡρακλῆι καὶ ἀστεμφεῖ τελαμῶνι,
οἳ μίαν ἄμφω ἑταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν,
χάλκεον ἄγγος ἔχων. πάχα δὲ κρατῆρα σύοσεν
ἡμίφ σὺν χώρφ. περὶ δὲ θρία πολλὰ πεφύκει,
κυανέόν τε χελιδόνιον. χλοερόν τ' ἀδίαντον,
καὶ θάλλοντα σέλινα, καὶ ἁλιτενὴς ἄγρωστις.
ὕδατι δ' ἐν μέσφ νύμφαι χορὸν ἁρτίζοντο,
νύμφαι ἀηδίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀργιόπαιδες,
δρύσι τε. καὶ μαλίς. ἔαρ θ' ὁρόωσα νυχείη.
ἤτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποδὸς πολυχανδέα κρωσσόν,
βάψαι ἐπειγόμενος. τοὺ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν.
πασάων γὰρ ἔρως ἀπαλὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν
ἀργυφέῳ ἠθὶ παιδὶ, κατῆλτο δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
ἀθρόος, ὡς ὅτε πυρρὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤλυθεν ἀστὴρ,
ἀθρόος ἐς πόντον, ναύτῃσι δέ τε σῆμ' ἔτυχε πνοιῆς.
νυμφόθεν ὦ παῖδες ποιεῖται ὄπλα, πνευσιηχὲς ὄρος,
νύμφαι μὲν σφετέροις ἠθὶ γένασι κοῦρον ἔχουσαι,
δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρηϊόωντ' ἐπέεσσιν.
ἀμφιφρονιάδας δὲ παρασόμενος περὶ παιδὶ,
ὤχρῳ μαιωτῆσι λακὼν δύκα μπέα πῆξε,
καὶ ῥ' ὄπαλον, τό οἱ αὐτὸν ἐχάνδανε δεξιτερὴ χήρ.
ῥῆς μιῇ ὕλαν ἄϋσεν ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμὸς,

οὐχ ἁμῖν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ φαίνεται ἤμυν,
οἱ θνατοὶ πελόμεθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμυν.
ἀλλὰ καὶ ἀμφιρύωνος ὁ χαλκιοκάρδιος υἱός.
ὃς τὰν λὶν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἥρατο παιδὸς
τῶ χαρίεντος ὕλας, τῶ τὰν πλοκαμίδα φορεῦντος,
καί μιν πάντ' ἐδίδαξε πατὴρ ὥστε φίλον ἦα.
ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο.
χαρίς δ' οὐδέποκ' ἦς. οὐδ' ἁ μέσον ἄμαρ ὄρητο.
οὐδ' ὄκχ' ἁ λυκκαπος αὐαρέχει ἐς διὸς ἀώς.
οὐδ' ὁ πὺτ' ὀρτάλιχοι μυρὸι ποτὶ κῆτον ὁρῶεν.
σεισαμένας πρὸς μαρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρῳ.
ὥς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεπονημένος εἶη.
αὐτῷ δ' οὔ ἔλκων ἐς ἀλαθινὸν αἶδρ' ἐχαβαίνει.
ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας ἰήσων
αἰσονίδας. οἱ δ' αὐτῷ ἀειρῆδυ συνέποντο
πασᾶν ἐκ πολίων πολλελεγμένοι. ὧν ὄφελός τι,
ἐκ γὰρ χὠ παλαιὸς ἐς ἀφνειὰν ἰαολκὸν
ἀλκμήνας υἱὸς μετεπέμπετο ἥρωίνας
σύνδ' αὐτῷ κατέβαινεν ὕλας βαθὺ δρυὸν ἐς ἀγυιάν.
ἅτις κυανέαν οὐκ ἤψατο συνδρομάδων ναῶν,
ἀλλὰ διεξαΐξε. βαθὺ δ' ἁ σέδραμε φᾶσιν,
αἰετὸς ὡς μέγα λαῖτμα. ἀφ' οὗ τότε χειράδες ἔσταν
ἄμμος δ' αὐτέλλοντι πελειάδες, ἐκ δὲ πιαὶ δὲ
ἀρνακέον βόσκοντι, τεραμνίᾳ ἔαρος ἥδη.
τᾶμος ναυτιλίας μεμνάσκετο θεῖος ἄωτος
ἥρων. ἠείλαν δὲ καθιδρωθέντες ἐς ἀγυιάν,
ἑλλάσσονα τὸν ἴηνον τότω κρίτον ἄμαρ ἀέντι,
εἴσω δ' ὅρμον ἔθεντο πεπονθότες. εὖθα καὶ ὧν

ὃς δέκε προσμάξῃ πλυκερώτερα χείλεσι χείλη,
βρυθόμενος στεφάνοισιν ἐὰν πρὸς μητέρ' ἀπέλθῃ.
ὄλβιος ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα δίδωσι.
ἤπου τὸν χαρπὸν μανυμήδεα πάλλιδι βωσγῇ,
λυσίῃ εἷσον ὅλον πέρι σῶμα, χρυσὸν ὁπόσῃ
πρύθον που μὴ φαῦλον ἐπὶ τυμὸν ἀργυραμοιβά.

Ὑπόθεσις τοῦ ιγ' εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, Ὕλας· πάλιν δὲ τῶν νικίᾳ προσδιαλέγεται ὡς καὶ ἐν τοῖς κύκλῳ πεποίηται δὲ τὰ περὶ τὸν Ὕλαν καὶ Ἡρακλέα. τοῦ μὲν Ὕλα, τῷ ὑπὸ τῶν νυμφῶν ἁρπαγήν. τοῦ δὲ Ἡρακλέους τῷ πλανᾶν, καὶ τῷ ὑπὲρ τοῦ Ὕλα βάσανον. Ἰσέον ὅτι ὁ Ὕλας, παῖς ὑπῆρχε θέτιδος καὶ Θρυτόμου, οὗ Ἥρα Ἡρακλῆς. πεπαιδεῦσθαι δὲ αὐτὸς φασιν οἱ μέν, ὑπὸ ῥαδαμάνθυος· οἱ δὲ ὑπὸ βουκόλων, ἀμφυρύωνος, καὶ ξεσιάδου. Ἀμφιβάλλουσι τίνος ἦν τὸν ἔρωτα· ἡσίοδος μὲν χάους, καὶ γῆς· σιμωνίδης, ἀρέος καὶ ἀφροδίτης· ἀκουσίλαος, νυκτὸς καὶ αἰθέρος· ἀλκαῖος, ἐρέβους, καὶ ζεφύρου σαπφὼ, ἀφροδίτης καὶ οὐρανοῦ· καὶ ἄλλοι ἄλλων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιγ'.

ΥΛΑΣ.

Οὐχ ἁμῖν τὸν ἔρωτα μόνοις ἔπεχ' ὡς ἐδόκησθα
νικίᾳ ᾧ πινι τοῦτ' θεῶν πόκα τέκνον ἔλυτο.

ἄδιον· ὅσσον οἷς σφετέρας λαπτοτέρας ἀρνὸς,
ὅσσον παρθενικὴ προφέρει γαμέτιο γυναικὸς,
ὅσσον ἐλαφρότερος μόσχω νεβρὸς, ὅσσον ἀηδὼν
συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν,
τόσσον ἐμοὶ φρασὶν τὸ φανεὶς σιερὰ σὺ πὸ φαγὸν
ἀελίῳ φρύπλοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὥστις.
εἴθ' ὁμαλοὶ πνοιαὶ σφᾶς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔρωτες
νωΐτην· ἐπάσομεσθοις ἢ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδά.
δοιὼ δ' ἧτινε τώδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην.
φῶθ', ὁ μὲν, ἧς εἶπεν Ἔλος, φαίη χ' ὦ μυκλαίσδων,
τὸν δ' ἕτερον πάλιν, ὥσπερ ὁ θεοκαλὸς εἶπε καὶ ἔπαν.
ἀλλήλοις δ' ἐφίλησαν ἴσφ ζυγῷ· ἦ ῥα τότ' ἦσαν
χρύσειοι πάλαι ἀνδρες, ὃν ἀντιφίλησ' ὁ φιληθείς.
εἰ γὰρ τοῦτ' πάτερ κρονίδα πέλοι· εἰ γὰρ ἀγήρω
ἀθανάτοι γενεᾶς δεδικημένοι ἔπειτα
ἀγγείλαεν ἐμοί τις ἀεὶ ἑξόδιον ἐς ἀχέροντα.
ἦσι νῦν φιλότης καὶ τᾶς χαρίεντος ἀϊτω,
πᾶσι δι' σώματος· μὴ δ' ἦϊ θέοισι μάλιστα.
ἀλλ' ἤτοι τούτων μὲν ὑπέρτερον οὐρανίωνες
ἔσονθ' ὡς ἐθέλουσι· ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνῶν,
ἁβρὸν δέα εἰνὸς ὕπερθεν ἀρχαιᾶς ἐκ ἀναφυσῶ.
ἰὼ γὰρ καὶ σὺ δάκνης, τὸ μ' ἀβλαβὲς βύβυς ἔθηκας.
διπλάσιον δ' ὤνασας. ἔχων δ' ὐδὶ μίσδον ἀπήνθων.
νιασαῖοι μεταρσίβδ ἀειδύοντες ἐρετμοῖς.
ὄλβιοι οἰκήσητε, τὸν ἀπλικὸν ὡς περὶ ἄλλων
ξείνων τιμήσαθε διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
αἰεί οἱ περὶ τύμβον ἀολλέδν εἴαρι πράτῳ
κωῦροι ἐρεμαίοντι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.

φασὶ δέ τινες λέγεσθαι τοὺς ἀγαθούς. οἷον μὴ ἴτας. αὐτὶ τοῦ μὴ ἰταμούς, ἢ αἴτης, ὁ συναίτης καὶ συμπολίτης. ἢ δὲ ὠδὴ ἐρωμένου πάσοιτο λέγοιτο αὖ ἀπὸ τοῦ ἄδειν καὶ ἀς πνεῖν τὸν ἔρωτα τῷ ἀγαπῶντι. ἐκπίθεται δέ πως ὁ ἐρῶν καὶ οὐ φείδεται, θεασάμενος τὴν ἐρωμένου χαρακτῆρας. δύνεται δὲ δύο ψυχῶν ἁρμονίαν αὐτοῖς γενέσθαι, καὶ φιλίας ἀσφάλειαν, μέχρι τέλους διαμένουσαν. ἵνα καὶ μετὰ θάνατον οἱ μεθ' ἡμᾶς φημίσωσι τὼ σὺν ἀμφοτέρους ὁμόνοιαν. λέγοντες ἡμᾶς ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους πεφυκέναι. τὴν δὲ, εἴ τινες ἀμοιβὼ φιλίας ἔπνευσαν πρὸς ἀλλήλους. μὴ τὴν μεγαρεῖς ἐπαινεῖ, ὡδὶ ὦ πεπυκνύαι δολοκλέα ὑπεραισίαντα τοῦ ἰδίου ἐρωμένου. ἢ ὑπὲρ τῆς ἐκείνου τελευτῆς ἐμπεσόντα ἐς πόλεμον. ὅθεν τὴν μεγαρεῖς θέσθαι αὐτὸν δημοσίᾳ, καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα. ἀγῶνά τε ποιεῖν ἐπ' αὐτὸν, οὗ ὧ τὴν καλοὺς περὶ φιλήματος ἀγωνίζεσθαι. τὸν δὲ καταφιλήσαντα αὐτῶν ἡδίονα. τοῦτον ἀπὸ τοῦ κεῖσθαι σεφανοῦσθαι λέγουσιν. ἀΐτας. αἴτιον τὸν ἑταῖρον φασίν. ἀλλ μὲν δὴ τὰς αἴτας χορδὰς φασὶν, αὐτὶ τοῦ, τὰς ἑπεράτους.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιβ'.

Αἴτης.

Ἦλυθον ὦ φίλε κοῦρε χθὲς σὺν νυκτὶ καὶ ἀοῖ
ἦλυθον, οἱ δ' ἔποθόν τε σὺν ἄματι γηράσκοντα.
ὅσσον ἔαρ χειμῶνος. ὅσον μάλον βραβύλοιο

αἴ κά τις σὺν ναΐ πλέων ξένος ὧδ' ἀφίκηται.
ὡς κεν ἴδῳ τί ποθ' ἁδὺ κα τοικεῖν τὸν βυθὸν ὕμμιν.
ὄξυθοις γαλάτεια καὶ ὄξυθοῖσα λάθοιο.
ὡς πρὶν ἐγὼν νῶ ὧδε καθήμενος, οἴ κα δ' ἀπνθεῖν.
ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σῶ ἐμὶν ἅμα κἠ γάλ' ἀμέλγων
καὶ τυρὸν πᾶξαι, τάμισον δ' ἐρεμεῖαν ἐοῦσα.
ἁ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα. καὶ μέμφομαι ἀλλᾷ.
οὐδὲν πάποχ' ὅλως ποτὶ τὶν φίλαν εἶπεν ὑπέρμυν.
καὶ ταῦτ' ἄμαρ ἐπ' ἄμαρ ὁρῶσά με λεπτὸν ἐόντα.
φασῶ τὰν κεφαλὰν κἠ τὼς πόδας ἀμφοτέρως μυ
σφύσδειν, ὡς αὐτὰ θῆ, ἅτις κἠγὼν αὐτῶμαι.
ὦ κύκλωψ κύκλωψ, πᾷ τὰς φρενίας ἐκπεπότησαι;
αἴκα σὺ θὼν ταλαίρως τε πλέκοις κἠ θαλλὸν ἁμάσας
τοῖς ἀρνειοῖς φέροις, τάχα κεν πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν
τὰν παρεοῦσαν ἄμελγε. τί τὸν φεύγοντα διώκεις;
εὑρήσεις γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον ἄλλαν.
πολλαὶ συμπαίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται.
μιχλίζοντι δ' ἅπασαι. ἐπὴν λάλαις ὑπακοίσω.
δῆλον ἅτ' εὐ τᾷ γᾷ κἠγώντις φαίνομαι ἤμυν.
νότ' ὄτω τοι πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα
μυησίσδων, ῥᾶον δ' ἀγάπα ἢ χρυσὸν ἔδωκεν.

Υπόθεσις τᾶς ιβ' ἁδυλλίου.

Επιγράφεται μὲν τὸ ἁδύλλιον, αἶπας, γέγραπται δὲ ἰάδι διαλέκτῳ. ὁ δὲ λόγος, ἐκ τᾶς ποιητικᾶς προσώπου πρὸς ἐρώμυν. ὅθεν κἠ τὸ ἀδὲ γράμμα αἶπας καλᾶσιν ὡς θετταλοί. κἠ γὰρ ἀλκμὰν, τὰς ἐπεράσσου, κόρας λέγει αἴπας. οἱ δὲ, αἴπας τοὺς ἑταίρους.

ὡς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεσι πλατεῖα ἢ εἷς ὠδὶ χείλη.
ἀλλ' ὠὺ τὰς τοιούτος ἐών, βοτὰ χίλια βόσκω.
καὶ κ' ἔδλων τὸ κράτισον ἀμελγόμενον γάλα πίνω.
τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' εἰν θέρει, οὔτ' εἰν ὀπώρᾳ,
οὐχ ἁμῶνος ἄκρῳ· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέοντ' αἰεί.
συρίσδεν δ' ὡς οὔτις ὠδίσατο ὧδε κυκλώπων.
τήν τὸ φίλον γλυκύμαλον ἅμα κἠμαυτὸν ἀείδων
πολλάκι νυκτὸς ἀοιεί· φέφω δέ τοι εἴδεκα νεβρὼς
πάσας ἀμνοφόρους, καὶ σκύμνους τέσσαρας ἄρκτων.
ἀλλ' ἄφικό τυ ποτὶ μὲ καὶ ἐξῆς οὐδὲν ἔλασσον.
τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν
ἄδιον εἰν τῶνδρῳ παρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξεῖς.
εἰν τὶ δάφναι τηνεὶ, εἰν τὶ ῥάδιναι κυπάρισσοι.
εἰν τὶ μέλας κισσός. εἴν τ' ἄμπελος ἁ γλυκύκαρπος
εἰν τὶ ψυχρὸν ὕδωρ. τό, μοι ἁ πολιδένδρεος αὔτα
λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον πρὸ ἵπτι.
τὶς κεν τῶν δὲ θάλασσαν ὄφιν ἢ νύμφαθ' ἕλοιτο.
αὐδέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἦμεν,
εἰν τὶ δρυὸς ξύλα μοι μὴ ὑπὸ σωσθῷ ἁμάμενον πῦρ.
καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦ καὶ τὰν ψυχὰν, ἀνέχοιμαν,
μὴ τὸν ἐν' ὀφθαλμὸν τῶ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
ὤμοι ὅτ' ἰὸν ἔτεκέν μ' ἁ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα.
ὡς κατέδω ὠδὶ τίν. καὶ τὰν χέρα τεῦ ἐφίλασα,
αἰ μὴ τὸ σόμα λᾶς, ἔφορον δέ τοι ἦ κείνα λευκά,
ἀ μάθον ἁπαλὰν ἐρυθρὰ πλατεῖαν ἔχοισαν.
ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ χείμωνι.
ὥστ' ἰὸν αὖ τοι ζῶν φέρεν ἅμα πάντ' ἐδωνήθην.
νῦν μὲν ὦ κέρνα νῦν αὐτοπιεῖν γε μαθοῦμαι

γινώσκειν δ' οἶμαί τυ καλῶς ἰαρὸν ἐόντα.
καὶ τοῖς σὺν ἐκ δὴ περιλαμπέον ἔξοχα μοίσας.
ὥστω γ' ὃν ῥαῖσα διᾶγ' ὁ κίκλωψ ὁ παρ' ἡμῖν,
ὠ ἔρχιος πολύφαμος, ὅτ' ἤρατο τᾶς γαλατείας
ἀμπὶ γενειάσδων περὶ τὸ σόμα, τὼς προτάφως τε.
ἤρατο δ' οὔτι ῥόδοις, οὐ μάλοις, οὐδὲ κιννόις,
ἀλλ' ὀλοαῖς μανίαις, ἀγέτο δὲ πάντα πάρεργα.
πολλάκι ταὶ ὄϊδυ ποτὶ ταὔλιον αὐτὸς ἀπ' ἴχθυος,
χλωρᾶς ἐκ βοτάνας. ὁ δ' ἔτ' γαλάτειαν ἀείδων,
αὐῷ ἐπ' ἀϊόνος κατετάκετο φυκιόεσσης
ὧδ' ἄους ἔχθιστον ἔχων ὑπὸ καρδίᾳ ἕλκος
κύψιος ἐκ μεγάλας. τό, οἱ ἦπατι πᾶξε βέλεμνον.
ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὗρε, καθεζόμᾱς δ' ἐπὶ πέτρας
ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὁρῶν, τοιαῦτ' ἐκέλευεν
ὦ λευκὰ γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀπωθεῖ,
λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν. ἁπαλωτέρα ἀρνός.
μόσχω γαυροτέρα, ὀμφακος ὠμᾶς.
φοιτᾷς, δ' αὖθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με
εἶχε δ' ὑπὸ σπήλυγγας ἰοῖσα, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀφῆκε.
φεύγεις δ' ὥσπερ ὀΐς πολιὸν λύκον ἀθρήσασα.
ἠράσθην μὲν ἔγω σε κόρα τεῦ, ἀνίκα πρῶτον
ἦνθες ἐμὰς σὺν μάτρι, θέλοισ' ἀκίνθινα φύλλα
ὧδ' ὄρεος δρέψαδζ· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον.
παύσαδζ δ' ἐπιδών τυ καὶ ὕδωρ οὐδέπω νιν
ἐκ τήνω διώκεις. τὶν δ' οὐ μέλει οὐ μὰ δι' οὐδέν.
γινώσκω χαὐτὰ σε κόρα τίνος οὕνεκα φεύγεις.
οὕνεκά μοι λασίαι μὲν ὀφρῦς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
ὧδ' ὡς τὸς τέταται, ποτὶ θ' ὧτερον ὡς μία μακρὰ

καὶ λήγειν βούλοντος. ἐλιννῦσαι ἢ τὸ καῦμα.
βύκτος ὁ τῶ βαρά χω παῖδλν βίος, οὐ μελεδαίνει
τὸν, τὸ ποιεῖν ἐκ χθῦντα. πάρεσι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ
καλλιον ὢ πμελιτὰ φυλαρίγυρε πὼς φανὸς ἔψδρ.
μὴ πιτάμης τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμνρ.
ζῶῦ χρὴ μοχθοῦντας σὺ ἀλίφ αὔδρας ἀεῖδεν.
τὸν δὲ πεὸν βυκαῖε πρέπει λαμπρὸν ἔρωτα
μυθίσδεν τᾷ ματεὶ κατ' βῦναὶ ὀρθρβυσίσα.

Υπόθεσις τῆς ια' ἰδυλλίου.

Υπόκειται ὁ κύκλωψ ἐρῶν τῆς γαλατείας, καὶ ποιῶν τὸν ὠδὴ τῇ γαλακτείᾳ ἔρωτα δι' ὠδῆς. πῶς δὲ διαλέγεται ὁ θεόκριτος νικία μιλησίῳ, ὃν κἀ ποιημάτων φέρεται αὐτογραμμένον ὑπὸ θεοκρίτου πρὸς κύκλωπα. οὗ ἡ ἀρχή. Ην ἄρ' ἀληθὲς τοῦτ' θεόκριτε. οἱ γὰρ ἐρῶντες. πολλάκις ποιητὰς ἐδίδαξαν τὴν πρὶν ἀπομούσους. γέγραφε δὲ καὶ ὠδὴ γραμμάτων ἐρασιχρόου τινὸς ἰατροῦ μιλησίου, ὡς φησι διονύσιος ὁ ἐφέσιος, ἐν τῇ ὧν ἰατρῶν ἀναγραφῇ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ια'.

Κύκλωψ.

Ο χλὲν ποτὸν ἔρωτα πεφύκει φαρμάκων ἄλλο νικᾶν, οὔτ' ἐν χρισον ἐμοὶ δοκεῖ, ὅλ' ὠδὴ πᾶσον. ἢ τοὶ πιειδες. κοῦφον δέ πτοῦτ καὶ ἀδὺ γίνετ' ἀνθρώποις. εὑρὼν δ' οὐ ῥᾴδιόν ὅτι.

ἐργαξῇ. καὶ μὰν πρότερον πόκα μουσικὸς ἦθα.
βάτ. μῶσαι πιερίδες συναείσατε τὰν ῥάδιναί μοι
παῖδ', ὧν γὰρ ἄψεσθε θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε.
βομβύκα χαείεσσα σύραν καλέον τί τυ πάντες
ἰχνεῦ ἀλιόκαυσον. ἐγὼ ὁ μόνος μελίχλωρον,
καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἀγραπὰ ὑάκινθος.
ἀλλ' ἔμπας σὺ τοῖς ξεφαίοις τὰ πρῶτα λέγονται.
ἀ αἴξ τὸν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει.
ἀ γέρανος τὼ ῥοφθῆ. ἐγὼ δ' ὠδὶ τὸν μεμάνημαι.
αὐθεμοὶ εἶησαν ὅσα προῖσον φαντὶ πεπᾶσθαι.
χρύσεοι ἀμφότεροί κ' αὐτεκείμεθα τᾷ ἀφροδίτᾳ
τὼς αὐλὼς μὴ ἔχοισα, καὶ ἢ ῥόδον ἢ τύγε μᾶλον.
σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας
βομβύκα χαείεσσ' οἱ μὲν πόδες ἀσφάλαλοι τεῦ.
ἀ φωνὰ ὦ ῥύγχα, τὸν δ' αὖ τρόπον ὧδε ἔχω ἄπειν.
μί. ἦ καλὰς ἄμμε ποῶν ἐλελίθη βῶκος ἀοιδάς.
ὡς θὴ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέφρισεν.
ὤμοι ὦ πώγωνος, ὃν ἀληθίως αὐέφυσας.
θᾶσαι δὴ καὶ ζεῦ τὰ τῶ θείω λυπέρσα.
δέματερ πολύκαρπε, πολύσαχυ τοῦτ' τὸ λαῖον
σὺ δργόντ' εἶη καὶ κάρπιμον ὅπλι μάλισα.
σφίγγετ' ἀμαλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παρίοντες
εἴποι, σύκινοι αὖθις, ἀπώλετο χοὗτος ὁ μαθός.
ἐς βορέην αὔεμον τᾶς ἠρθμος ἀ τομὰ ὕμμιν,
ἢ ζέφυρον βλεπέτω. πικίνεται ὁ ἰσάχις οὗτος,
σῖτον ἀλοιῶντες φθύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον.
ἐκ καλάμης ἄχυρον τελέθει. τημῶδε μάλισα.
ἀρξάσθαι δ' ἀμῶντας, ἐγειρομένω κορυδαλλῶ,

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ι'.

Ερατίναι, ἢ θερίσαι. Βάττος καὶ Μίλων.

Μίλων.

Ερατίνα βακαῖε. τί νῶ οἴζυρὲ πεπόνθεις;
ἄ τε τὸ ὄγμοι ἄγειν ὀρθὸν δυώδεκα, ὡς τὸ πρὶν ἄγες
ἅθ' ἅμα λαιοτομεῖς τῶ πλατίον. ἀλλ' ὑπολείπῃ
ὥσσον ὅσσ ποίμνας, ἐς τὸν πόδα κάκτος ἐ τυφεν.
ποιός τις δείλαν τε καὶ ἐν μέσῳ ἤματος ἐαγῇ,
ὅς νῶ ἀρχόμενος τᾶς αὔλακας ὧδε φρώγεις.
βάτ. μίλων ὀφθαλμᾶτα πέρας ἀπὸ σημὰ τεράμνω,
ἅδε μᾶτοι σύνεβα ποθέσαι τινὰ τᾶν ἀπεόντων;
μί. οὐδὲ μᾶ, τίς ὃ πόθος τ' ἔκτοθεν ἐργάτα αὐδεῖ,
βάτ. οὐδὲ μᾶ νῶ συνέβατοι ἀγρυπνῆσαι δι' ἔρωτα;
μί. μὴ ὄ ξυμβαίη. χαλεπὸν χρεῖων κῶας ἀεῦσαι.
βάτ. ἀλλ' ἐγὼ ὦ μίλων ἔραμαι χεδὸν εἰδεκατοῖος.
μί. ἐκ πίθω αὐτλεῖς δᾶλον. ἐγὼ δ' ἔχω ἅδ' ἄλις ὄξος.
βάτ. τοιγὰρ τοι πρὸ θυρᾶμοῦ ἀπὸ ὤρω ἄσκελα πάντα
μί. τίς δέ τοι τ' παίδων λυμαίνετ'. β. ἀ πολυβῶτα
ἄ πρὶν ἀμώητασι παρ' ἵππον θῶτι ποταύλει.
μί. εὗρε θεὸς τ' ἀλιφρὸν, ὃς ἁδὺς πάλαι ὢν ἐπιθύμᾶς.
μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐζεται ἀ κἀλαμαία.
βάτ. μωμᾶσθ μὰ ἀρχὴ τύ. τυφλὸς δ' ὧδε ὁ πλοῦτος
ἀλλ' ἄμμι ὦ φρόντισος ἔρως, μηδὲν μέγα μυθεῦ.
μί. ἃ μέγα μυθεῦμαι, τὺ μόνον κατάβαλλε τὸ λαΐον.
καί τοι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλλω. ἄδιον ἔτως

τᾶς μοι πᾶς εἶη πλοῦος δύμος, οὔτε γὰρ ὕπνος
οὔτ' ἔαρ ὄξαπίνας γλυκερώτερον. οὔτε μελίσσαις
ἄνθεα, ὅσσον ἐμὶν μῶσα φίλα. οὐς γὰρ ὁρῶσα
γαθεῦσιν, πὼς σ' οὔτι ποτᾷ σκαλίσατο κάρκα.

Υπόθεσις τᾶς ἰδύλλιος.

Ασκλον εὐ ᾧ χαείφ διάκειται τὸ ἄσμα. μίλων δέ ὄστι καὶ βάττος, εὐ τῷ θερίζειν ἀλλήλοις διαλεγόμενοι. ἐρᾷ σ' ὁ βάττος, βομβύκας αὐληρίσδυς πολιοβότου τινὸς εἴτε θυγατρὸς, εἴτε θεραπαίνης. καὶ ὠδὶ τοῖω ὁ μίλων, ἐρεθίζων αὐτὸν ὡς βραδέως θερίζοντα. τᾷ δὲ βάττου τιὼ μᾶ αὐτᾷ δυσφημίαν ἄπονος ὡς βομβύκας ἐρᾷ καὶ δὶς τοῦτ' κάμνω τιὼ ψυχὶν, ὁ μίλων προσπαίζων αὐτῷ σκώπτει, τιὼ φίλην αὐτᾷ μάντιν καλαμαίαν φησίν. ἦτοι καὶ μέλαινα, καὶ λεπτὴ καὶ ἀνάκωλος. τοιαῦτα ἦ καὶ αἱ εὐ ταῖς χώραις ἀκρίδες βάττος ἦ μὴ μεγαλορρημονῶν ὠδὶ τούτῳ, ἔφη αὐτῷ. τυφλὸς γὰρ ἦ μόνον ὁ πλοῦτος. ἀλλὰ καὶ ὁ ἔρως, ἐρεθισθεὶς σ' ὑπὸ μίλωνος ὁ βάττος, ἀπήγγειλεν ὠδὶν ἃς τιὼ ἐρωμενίνᾳ αὐτᾷ, ὡς ἐχουσαν κῆτα περὶ τὸν λυπέρτιον τὸν μίδου γόν. ὃν ἦρα κλῆσ' ἀνεῖλε, πολλοὺς ἀναιρωῦντα εὐ τοῖς θερίζειν. παυσάμενος δὲ τᾶς ὠδᾶς, ἀπαδέχεται ὁ μίλων ὡς πρέπουσαν ἐργάτᾳ ὠδὶν εἶρηκε. παραινεῖ δὲ λοιπὸν τὸν κατ' αὐτὸν ἔρωτα διηγεῖσθαι τῇ μητρὶ καὶ τὰ τὸν ὄρθρον.

ἰδύλλιον

μηδὲν ἀπαγγελοῦντες. ἐμὶν ὃ τὺ βωκολιάσδηυ
ἔμποθεν. ἄλλωθεν δέ γ' ὑποκείνοιτο μυκάλικας.
δάφ. ἀδὺ μὰν ὁ μόχος γε γυρύεται, ἀδὺ ὃ χ' ἁ βῶς.
ἀδὺ ὃ χ' ἁσύριγξ. χ' ὠ βωκόλος. ἁ δὺ ὃ κὴγών.
σὺ τὶ δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν σιβάς. σὺ ὃ νεύασαι
λᾶνα σὺν δαμάλᾳ καλὰ δέρμα πάς μοι ἁπάσας
λίψ κύμαρον. φαγοίσας ἀπὸ σκοπᾶς ἐτίναξε.
τᾷ δὲ θέρευς φρύγοντος, ἐγὼ τόσων μελεδαίνω,
ὅσσον ἐρῶντι παρὸς μύθων καὶ μικρὸς ἀκούειν.
οὕτω δάφνις ἄεισεν ἐμίν. οὕτω ὃ μυκάλικας.
με. αὔτνα μᾶτερ ἐμά, κὴγὼ καλὸν αὖρον σὺν οἰκῶ
κοίλαις σὺν πέτραισιν. ἔχω δέ τοι, ὅσσ' σὺν ὀνείρῳ
φαίνονται. πολλὰς μὰν ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.
ὧν μοι πὸς κεφαλᾶ καὶ πάρ. ποτὶ κώεα κεῖνται.
σὺ πυεὶ δεξυίνῳ χοείᾳ ξᾶι, σὺ πυεὶ σ' αὖαι
φαγοὶ χειμαίνοντος. ἔχω δέ τοι οὐσ' ὅσσον ὥραν
χείματος. ἢ νοδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος.
τοῖς μὰν ἐπεπλατάγησα, κἠ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα.
δάφνιδι μ' ἠρώων, τάν μοι παρὸς ἔφερεν ἄελος
ἀλοφυᾶ. τὰν οὐσ' ὃς ἴσως μωμάσατο τέκτων.
τήνω ὃ σκόμβω καλὸν ὄσκαν, οὐ κρέας αὐτὸς
στάθην, πέτραισιν σὺν ἰκαρίαισι δοκεύσας.
πέντε τα μὲν πέντ' οὖσιν. ὅσ' ἐγκαναχίσατο κύκλω.
βωκολικὰ μῶσαι μάλα χαίρετε φαίνετε σ' ᾠδάν
τάν ποκ' ἐγὼ τήνοισι θεῶν ἄεισα νομεῦσι.
μηκέτ' ἐμὶ πλώσας ἄκρας ὁλοφυγδόνας φύσης.
πέπιξ μὰν πέπιγα φίλος, μύρμαξ ὃ μύρμαξ.
ἴρηκος ὃ ἴριξ. ἐμὶν σ' ἁ μῶσα καὶ ᾠδά.

ὡς οἱ παῖδες ἄεισαν. ὁ δ' αὐ πόλος ὧδ' ἀγόρευεν.
ἀ δύ' ἔτ' τὸ σόμα τοι καὶ ἐφίμερος ὦ δάφνι φωνά.
κρέασον μελπομένω τῦ ἀκουέμεν, ἢ μέλι λείχεν.
λάσδεο τὰς σύριγγας. σὺ νικήσας γὰρ ἀείσῃ.
αὐδέ τι λῷσαι καὶ αὐτὸν ἐμ' αὐπολέοντα διδάξαι,
τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ δίδυκφά τοι αἶγα.
ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πλήρει.
ὡς μὴ ὁ παῖς ἐχάρη νίκᾳ ἀνίλατο καὶ πλατάγησε
νικήσας, οὕτως ἰὼ μητέρα νεβρὸς ἄλοιτο.
ὡς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνεβράπετο φρενὰ λύπᾳ.
ὥτερος, ὡς καὶ νύμφα γαμηθεῖσ' ἀνιάχοιτο.
καὶ κῆνο δάφνις παρὰ ποιμέσι πρῶτος ἔγημε.
καὶ νύμφαν ἄκριβος ἐὼν ἔτι παῖδα γάμεν.

Ὑπόθεσις τῦ συνάτου ἰδυλλίου.

Τὰ μὲν πράγματα ἰώνια σικελίας. νομεῖς δέ ἐστιν οἱ διαφέροντες δάφνιδος καὶ μενάλκα, ὅπως ἀλλήλοις αὐτάσωσιν. οὐδὲν ἦν ὃ μὴ πρὸς μενάλκαν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ θ'.

Νομεῖς, ἢ βωκόλοι, Δάφνις, καὶ Μενάλκας.

Βωκολιάσδεο δάφνι τύ θ' ὠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος
*γὰρ καὶ ἔφα. (καὶ ὑπὸ
φωδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ἐφαψάσθω ἦ μενάλκας. *γὰρ
μώχας βωτὴν ὑφεύντες. ὑπὸ σείραισι ἦ ταύρως.
χ' οἱ μὲν ἀμᾶ βόσκοιντο καὶ ἐν φύλλοισι πλεκιῶντο

δάφ. μήμοι χᾶν πέλοπος, μή μοι χρύσεια τάλαντα
εἴη ὄχλον, μὴ δὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων,
ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέρᾳ τᾷ σ' ἄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ,
σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν τὰν σκελακὶ ἐς ἄλα.

με. δέκ' ὀρεσπ μ' χάμων φοβδὸν κακόν. ὔδασι γὰ αὐχμὸς
ὄμνισιν σ' ὔσπλαγξ. ἀργοτέροις δὲ λίμα.
αἰδεῖ ὃ παρθενικᾶς ἀπαλᾶς πόθος. ὦ πάτερ, ὦ ζεῦ
οὐ μόνος ἠράσθην. καὶ τὺ γυναικοφίλας.
ζεῦ μὰ ὧν σ' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν.
τὰν πυ μάταν σ' ᾠδὰν ὅτως ὀξαρχε μναλκας

δάφ. φείδευ τ' ἐρίφων, φείδευ λύκε τ' τοκάδων μυ.
μὴ σ' ἀδίκειμ', ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁ μαρτώ.
ὦ λάμπυρε κύων, οὕτω βαθὺς ὕπνος ὄχλα τυ;
οὐ χρὴ κοιμᾶσθ βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.
ταὶ σ' ὄϊδυ μὴ σ' ὔμμυ ὀκνεῖθ' ἀπαλᾶς κορέσασθ
ποίας. οὔπα καμεῖσθ' ὄκκα πάλιν ἄδε φύηται. γράφεται.
σίπα νέμεσθε νέμεσθε, τὰ σ' ἄθατα πλήσατε πᾶσι
ὡς τὸ μ' ὤρνυ ἔχοντι, τόσ' ἐς παλαρὸς ἀπὸθᾶμαι
δλύτερος αὖ δάφνις λιτυρῶς αἰεβάλλετ' ἀεῖδεν.

δάφ. καὶ μ' ἐκ τῷ αὔρᾳ σύνοφρυς κόρα ἀχθὲς ἰδοῖσα
τὰς δαμάλας ᾤλεσεν, καλ' καλ' ἤμες ἔφασκεν
ἃ μὰν ὧδε ἤγον ἐκείθεν ἄπο, τὸν πικρὸν ἀϋλᾶ.
ἀλλὰ κάτω βλέψας, τὰν ἀμετέραν ὁδὸν εἶρπον.
ἀδλᾶ δ' ἀφωνὰ πᾶς πόρτος, ἀδὺ τὸ πνεῦμα.
ἀδὺ ὃ χ' ὠ μόχος γαρύεται, ἀδὺ ὃ χ' ἁ βῶς.
ἀδὺ ὃ τῶ θέρεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθεροκρατεῦν,
τᾷ δρυὶ ταὶ βάλανοι κόσμος τᾷ μαλίδι μᾶλα.
πᾶ βοῖδ' ἀ μόχος. τῷ βουκόλῳ αἰ βόδυ αὐτοί.

ἀλλὰ τὶς ἄμμε κεινεῖ· τὶς ἐπάκοος ἔστετον ἡμῶν;
με. τηνόν πως σὺ ταῦθα τὸν αἰπόλον ὧδε καλέσωμεν,
ὥ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φάλαρος ὑλακτεῖ.
χ' οἱ μὲν παῖδες ἄυσαν· ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἑπακούσας.
χ' οἱ μὲν παῖδες ἄεισον, ὁ δ' αἰπόλος ἤθελε κεῖναι.
πρᾶτος δ' ὧν ἄοισε λαχὼν ἰυκτὰ μυάλκας.
εἴ τα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε δάφνις ἀοιδάν
βωκολικάν. οὕτω δὲ μυάλκας ἀρξατο πρᾶτος.
με. ἄγνια καὶ ποταμοὶ θεῖον γένος αἴτι μυάλκας
πίποχ' ὁ συρικτὰ προσφιλὲς ἆσε μέλος.
βόσκοιτ' ἐν φυχᾶς τὰς ἀμνάδας, ὧδ' ἢ πύκ' εὔθη
δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.
δάφ. χρυσᾶν καὶ βοτάναν γλυκερὸν φυτόν. αἴπερ ὁμοῖον
μυσᾶσθαι δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσιν.
τοῦτ' τὸ βωκόλιον πίκρανε, κἤντι μυάλκας
τᾷ δ' ἀγάγοι χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι.
με. πάντα ἔαρ. πάντα ἢ νομοί. πάντα ἢ γάλακτος
οὔθατα πλήθοισιν, καὶ τὰ νέα ῥέφεται,
εὖθ' ἁ καλὰ παῖς ἰδιαίνιστον αἰ δ' ἧς ἀφέρπῃ.
χ' ὡ ποιμὴν ξηρὸς τηνόθι χ' αἰ βοτάναι.
δάφ. εὖθ' οἷς. εὖθ' αἶγες δίδυμα τόκοισι, εὖθα μέλισσαι
σμαίνεα πληροῦσιν, καὶ δρῦς ὕψιτέραι.
εὖθ' ὁ καλὸς μίλων βαίνει ποτὶ, αἰ δ' ἧς ἀφέρπῃ,
χ' ὡ τὰς βῶς βόσκων, χ' αἱ βόες αὐότεραι.
με. ὦ ῥάγες τᾶν λευκᾶν αἰγᾶν αἴθρ, ὦ βάθος ὕλας
μυρίον, ὦ σμικὰ, δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔρχεσθε
εὖ τήνῳ γὰρ τῆνος. ἰὼ ὦ κάλε καὶ λέγε μίλων,
ὡς πρωτεὺς φώκας καὶ θεὸς ὢν εὔεμε.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ η'.

Βωκολίασται, Δάφνις, καὶ Μενάλκας.

Δάφνι τῷ χαείντι συνλίττετο βουκολέοντι,
μᾶλα νέμ' ὡς φαντὶ κατ' ὤρεα μακρὰ μενάλκας,
ἄμφω τὼ γήτην πυρροτρίχω, ἄμφω αὐλάβω.
ἄμφω συρίσδειν δεδαημένω. ἄμφω ἀείδειν.
πρᾶτος δ' ὧν ποτὶ δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε μενάλκας.

με. μυκηταὶν ὠδί ουρε βοῶν δάφνι, λῆς μοι ἀείσαις;
φαμί τυ νικασεῖν ὅσσον θέλω αὐλὸς ἀείδων.
τὸν δ' ἀρ' ἀχὼ δάφνις τοιῶδ' ἀπαμείβετο μύθῳ.

δάφ. τοιμὰν ἀροπόκων ὀΐων συεικτὰ μενάλκα,
οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴπι πάθοις τύγ' ἀείδων.

με. χρήσδεις δ' ὧν ἐσιδεῖν. χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;

δάφ. χρήσδω τᾶτ' ἐσιδεῖν, χρήσδω καταθεῖναι ἄεθλον.

με. ἀλλὰ τί θησεύμεθ' ὅκεν ἀμῖν ἄρμιον εἴη;

δάφ. μόχον ἐγὼ θυσῶ. τὺ δ' ἐς γ' ἰσομάτορα ἀμνόν.

με. οὐ θησῶ πόκα ἀμνόν, ἐπεὶ χαλεπός θ' ὁ πατὴρ μοι
χὠ μάτηρ. τὰ δ' ἐμᾶ ποδέσσερα πάντ' ἀριθμοῦντι

δάφ. ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλέον ἔξει ὁ νικῶν;

με. σύριγγ' ἀμφ' ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἑπτάφωνον,
λευκὸν κηρὸν ἔχισαν ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν.
ταύταν κατθεῖναι. τὰ δ' τῶ πατρὸς ὃ κατθησῶ.

δάφ. ἦ μάντοι κἠγὼ σύριγγ' ἔχω ἑπτάφωνον
λευκὸν κηρὸν ἔχισαν ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν.
πρώαν νιν σινέπαξ. ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἄλγω
τᾶτον, ἐπεὶ κάλαμός γε διαχθεὶς δέτμαξεν.

ἀρά γέ πα τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' αἰπόλιο
τ' κρατερὸν πολύφαμον, ὃς ὤρεσι λᾶας ἔβαλλε,
τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὐλία ποσὶ χορεῦσαι.
οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανώσατο νύμφαι,
βωμῷ παῖρ δάμαρος ἁλωάδος, ἃς ὄφρ' ὁ σωρὸς
αὖθις ἐγὼ πάξαιμι μέγα πῆνον. ἀ δὲ γελάσαι,
ῥάγματα κἠ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρησιν ἔχοισα.

Ὑπόθεσις τῆς ἡ. Ἰδυλλίου.

Τὰ μὲν πράγματα, ὧδε σικελίας. ὁ δὲ ἦθος, ἐκ τ' ποιητικοῦ προσώπου. ὅσοι δ' ἐρίζοντες ἀλλήλοις δάφνις βουκόλος, κἠ μενάλκας ποιμένες. ἀληθόπες κεῖται τὸ αὐτόλον. ἔπαθλον δὲ τεθείκασι τὰς σύριγγας. ἄλλως. τὰ μὲν πράγματα, ὧδε σικελία. ὁ δὲ ἦθος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. μενάλκας καὶ δάφνις ἆς ἔ εἰν βουκολικῶν ἀσμάτων καταστάντες, εἵλοντο κεῖται τὸ πνά, οὗ τὸ ὄνομα σεσιώπηται, ἔπαθλον δὲ ἐπίθεσαν, τὰς ἰδίας σύριγγας. προσέπι δὲ κεῖται ὁ δάφνις δὲ μάλα ἄσας. προσηγάγετο μαθητεῦσαι ἑαυτ'. σωσίθεος δὲ, δάφνιν γενόμενον ὑφ' οὗ νικηθῆναι μενάλκαν ἄδοντα, παντὸς καὶ νυμφῶν κείναντος, χαμηθῆναι αὐτὸν θάλειαν. ἀλέξανδρος δὲ φησιν ὁ αὐτόλος, ὑπὸ δάφνιδος μαθεῖν μαρσίαν τὸν λυρικόν. δάφνις, βουκόλος. μενάλκας ποιμήν. μικτὸν διηγήματικόν.

μὴ ὃ πόδας ῥίβωμβυ. ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
κοκκύσδων ναύκληρον ἀνακυρῆσι δίδυϊν.
εἰς δ' ὑπὸ τᾶς ὃ φέρισε μόλων ἄγχοιτο παλαίξας
ἄμμιν δ' ἀσυχίαν τε μέλοι γραῦά τε παρεῖν,
αἵ τις ὑδὶ φθύσδοισα τὰ ῥὴ κακὰ νόσφιν ἐρύκοι.
τὼς ἐφάμαν. ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον ἀσὶ γελάξας
ὡς πάρος, ἐκ μοισᾶν ξανθίον ὤπασεν ἡμῖν.
χὠ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀειδρὰ, τὰν ὑδὶ πύξας
εἶρφ' ὁδόν. ἀλλ' ἐγών τε κἠκεῖτος ἐς φρασδάμω
ξυκφύντες χὠ καλὸς ἀμμώπυος, σύν τε βαθείαις
ἀδείαις φίνοιο χαμβυνίσιν ἐκλίνθημβυ.
σύν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρέοισι.
πολλαὶ δὲ ἄμμιν ὑπῆθε κρατὸς δυνέοντο
αἴγειροι πέλεάς τε. τὸ δ' ἐγγύθεν ἰδρὸν ὕδωρ
νυμφᾶν ἐξ αἰθρηοιο καταιβόμενον κελάρυσδεν.
οἱ δὲ ποτὶ σκιερᾶς ὀροδαμνίσιν ἀθαλίωνδυ
τέττιγες λαλαγεῶντες ἔχον πόνον. ἀσδ' ὀλολυγὼν
πλάθων σὺν πυκινῆσι βατῶν ῥύζεσκεν ἀκάνθας.
ἄδδυν κόρυδοι. καὶ ἀκανθίδες. ἔστενε δρυγών.
πωτῶντο ξυθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
πάντ' ὤσδεν θέρεος μάλα πῖονος. ὤσδε δ' ὀπώρης,
ὄχνα μὲν παρ ποσὶ, παρὰ πλευρῆσι δὲ μᾶλα
δαφνιλέως ἄμμιν ἐκυλίνδετο. τοὶ δ' ἐπέχωντο
ὄρπακυδ βραβύλοισι καταβείθοντες ἔρασδε.
τερθρεύνυδ ὃ πίων ἀπολύγρο κρατὸς ἄλειφαρ.
νύμφαι καταλίδες ὠρνάσιον αἶπος ἔχοισαι.
ἆρα γέ πα τοιόνδε φόλω κὴ λαΐνον αἶρον
κρητῆρ' ἡρακλῆι γέρων ἐτάσατο χείρως

ἀρξοῦμαι ἀλλ' ὑπάκουσον, ἦρι φίλος ἔπλεο μοίσαις.
σιμιχίδα μὴ ἔρωτες ἐπέπαρον, ἢ γὰρ ὁ δάλος
τόσσον ἐρᾷ μύρτου, ὅσσον εἴαρος αἶγες ἔρανται.
ὠ ἔρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίπατος αὐέει τήνῳ,
παισὶν ὑπὸ σταλάγχνοισιν ἔχει πόθον, οἷδεν ἄεισις
*ἄει ἐσθλὸς ἀνὴρ μέγ' *ἄεισις, ὃν οὐδέκεν αὐτὸς ἀείδειν.
sos φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρ' Εἰπόδεσσι μεγαίροι,
ὡς ἐμὲ παισὶν ἔρατος ὑπ' ὀστέον αἴθετ' ἔρωτι.
θεμ ὦ τόν μοι παῖ ὁμάλας ἐράτην πέδον ὄστε λέλογχας
ματος ἄκλητον· κείνοις φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις.
εἴτ' ἐς ἄρα φιλῖνος ὁ μαλθακὸς, εἴτέ τις ἄλλος.
κἤν μὴ ταῦθ' ἕρδοις ὦ παῖ φίλε, μή τύ τι παῖδον
ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὦμους
παίσαι μασίσδοισιν, ὅτε κρέα τυθὰ παρεῖναι.
εἶδ' ἄλλως νεύσαις, κἢ μὴ χρόα πάντ' ὀνύχεσσι
δακνόμενος κνάσαιο καὶ εὐ κνίδαισι καὶ θλίδοις.
εἴης δὲ ἡδυόων μὴ εὐ οὔρεσι χείματι μέσσῳ
δοῦρον πὰρ ποταμὸν τεθραμμένος, ἐγγύθεν ἄρκτου.
εὐ δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' αἰθιόπεσσι νομεύοις,
πέτρᾳ ὑπὸ βλεμεών, ὅθεν οὐκέτι νεῖλος ὁρατός.
ὔμμιν δ' ὑετίδες καὶ βυβλίδες ἀδὺ λιπόντες
νᾶμα, καὶ οἰκοῦντες ξανθᾶς ἕδος αἰπὺ διώνας.
ὦ μάλοισιν ἔρωτες ἐρεθθομένοισιν ὁμοῖοι.
βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἰμερόεντα φιλῖνον
βάλλετ'. ἦρι τὸν ξεῖνον ὁ δύσμορος οὐκ ἐλεεῖμεν,
καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος, αἱ δὲ γυναῖκες,
αἱ αἱ φαντὶ φιλῖνε τό τοι καλὸν αἶθος ἀπορρεῖ.
μηκέτι τοι φρυγῶμεν ἐπὶ προθύροισιν ἄρατε.

χἀ σιβὰς ἐασεῖ πεπυκασμένα. ἐς τὠὐδὶ πᾶχυ
κνύζᾳ τ' ἀσφοδέλῳ τε πολυγωνάμπῳ τε σελίνῳ.
καὶ πίομαι μαλακῶς μεμνημένος ἀγελαίακτος.
αὐτοῦ σιν κυλίκεσσι καὶ ἐς φύγα χεῖλος ἐρείσω.
αὐλισεῶν τι δέ μοι δύο ποιμένε. εἷς μέν, ἀχαρνεύς,
εἷς δ' λυκωπίτας. ὁ δ' τίτυρος ἐγγύθεν ἀσεῖ,
ὡς πόκα τᾶς ξενέας ἠράσατο δάφνις ὁ βώτας.
χὠς ὄρος ἀμφεπολεῖτο, νὴ ὡς δρύες αὐτ' ἐθρώοντι
ἡμέρα αἴτε φύοντι παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο.
εὖτε χιὼν ὡς τις κατεπάκειτο μακρὸν ὑφ' αἷμον,
ἢ ἄθω ἢ ῥοδόπαν, ἢ καὐκασον ἐσχατόωντα.
ἀσεῖ δ' ὡς πόκ' ἔδεκτο τὸν αὐτόπυλον δρυόεσσα λαύρακα
ζωὸν ἐόντα, καχεῖσιν ἀταθαλίῃσιν ἄνακτος.
ὥς τέ νιν αἱ σμαὶ λάμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι
κέδρον ἐς ἀδεῖαν μαλακηῖς ἀνθεσι μέλισσαι.
οὕνεκά οἱ γλυκὺ μοῖσα κἠ σόματος χέε νέκταρ.
ὤμακαρεῖς' ἐμάτα τὺ θεῶ πάρα τηλόθι πεπόνθας
καὶ τὶ κατεκλάσθης ἐς λαύρακα, νὴ τὺ μελίσσας
κηρία φορβόμενος ἔτος ὤριον ὀξετέλεσσας.
αἴθ' ἐπ' ἐμοῖ ζωοῖς σὺ ἀείθμιος ὤφελες ἦμεν.
ὥς τοι ἐγὼν σὺ ὀμεῦμαι ἀν' ὤρεα τὰς καλὰς αἶγας
φωνᾶς θ' ἁσσείων. τὺ δ' ὑπὸ δρυσίν, ἢ ὑπὸ πεύκαις
ἁδὺ μελισδόμενος κατακέκλισο θεῖε νομάτα.
χὠ μὲν τόσσ' ἔφατ' ἀπεπαύσατο. τὸν δ' μετ' ἔειπε.
κἠγὼν τοὶ ἐφάμαν. λυκίδα φίλε πολλὰ μὲν ἄλλα
νύμφαι κἠμὲ δίδαξαν ἀν' ὤρεα βουκολέοντα
ὅττι ἐάλα, τά, που νὴ ζαμὸς ὠὐδὶ θρόνον ἄγαγε φάμα.
γᾶ ἀεῖ ἀλλὰ τόγ' ἐκ παντὸς μέγ' ὑπείροχον ὤπυ πραπίδεσσιν.

οὐ δᾶν, οὐ γχρῶτο κατ' ἐμὸν νόον. οὔτε τὸν ἐθλὸν
σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ πάμω, οὔτε φιλιτᾶν
ἀείδων. βάρβαρος ἢ ποτ' ἀκείδας ὡς τις ἐείσδω.
ὡς ἐφάμαν ὠδίταδες. ὁ δ' αἰπόλος ἀδὺ γελάσας
πάν τοι ἔφα κωρώων δωρήσομαι, οὕνεκεν ἐσσὶ
παῖν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ διὸς ἔρος.
ὡς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται ὅστις ἐρευνᾷ
ἶσον ὄρυς κορυφᾷ τελέσαι δόμον ὡρομέδοντος.
καὶ μισᾶν ὄρνιχας, ὅσοι ποτὶ χῖον ἀοιδὸν
αὐτίκα κωκύζοντες, ἐτώσια μοχθίζοντι.
ἀλλ' ἄγε βωκολικᾶς παχέως ἀρχώμεθ' ἀοιδᾶς.
σμίχδακ κὠγὼ μῶ, ὄρη φίλος εἴτοι ἀρέσκει
τᾶθ' ὄ, τι πρὰ σὺ ὄρει τὸ μελύδριον ὤξεπόνασα.
ἔστι τοι ἀγραύλαξι καλὸς πλόος ἐς μυτιλάναν.
χὤταν ἐφ' ἑσπερίοις ἐείφοις νότος ὑγρὰ διάκει
κύματα. χὠρείων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πίδας ἴκηι.
αὔριον τὸν λυκίδαν ὀπτεύμενον ὄξ ἀφροδίτας
ῥύσηται. θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῷ με κατοιθεί.
χὠ ἁλκυόνες σορεσεῖσι τὰ κύματα, πάντε θάλασσαν
πόντε νότον, πόντ' οὖρον, ὡς ἔχατα φυτία κινεῖ.
ἁλκυόνδι, γλαυκαῖς νηρηΐσι, ταί τε μάλιστα
ὀρνίθων ἐφίλαθεν. ὅσσαις τέ περ ὄξ ἁλὸς ἄγρα.
ἀγραύλαξι πλόον διζημένῳ ἐς μυτιλάναν.
ὥρια πάντα γένοιτο, καὶ οὖ πλοον ὅρμον ἵκηται.
κὠγὼ τῆνο κατ' ἦμαρ ἀήθινον ἢ ῥόδον ἢ τα
ἢ καὶ λευκοΐων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων.
τὸν τελεστικὸν οἶνον ἀτὸ κρητῆρος ἀφύξω,
πὰρ πυρὶ κεκλιμένος. κύαμον δέ τις οὐ πυρὶ φρυξεῖ.

ἁμῖν τῷ βρασίλα καὶ τεφάνετο καί πιν ὁλίταν
ἐσθλὸν σὺν μοίσαισι κυδωνιὴν βῦρομεν ἄνδρα.
ὦνομα μὰν λυκίδας· ἦς δ' αἰπόλος. οὐδένες τίς μιν
ἠγνοίησεν ἰδών, ἦτει αἰπόλφ ἔξοχ' ἐφίκει.
ἐκ μὰν γὰρ λασίοιο δασύθριξος εἶχε φάγοιο
κυανὸν δέρμ' ὤμοισι, νέας παμίσσοιο ποτόσδον.
ἀμφὶ δέ οἱ σήθεσσι, γέρων ἀσφίγγετο πέπλος
ζωστῆρι πλοκάμῳ, ῥαικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίω
δεξιτερᾷ κορυνάν, καί μ' ἀρέμας εἶπε σιωπῇ
ὄμματι μειδιόωντι, γέλως δέ οἱ εἶχετο χείλευς.
σιμιχίδα, πᾶ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις;
ἀΐνικα δὴ καὶ σαῦρος ἐφ' αἱμασιαῖσι καθεύδει.
οὐδ' ἀηδὼν τυμβίδιοι κορυδαλλίδες ἠλαίνονται.
ἢ μὴν δαῖτα κλητὸς ἐπίγεαι, ἢ τινος ἀγρῶν
λαιὸν ἀμηθρώσειας. ὥς τεν ποσὶ νῷ σομένοιο
πᾶσα λίθος παίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει.
τόνδ' ἐγὼ ἀμείφθην· λυκίδα φίλε φαντί τυ πάντες
ἔμμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον· σύ τε νομβῦν,
σύ τ' ἀμητῆρεσσι· τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει
ἀμέτερον. καί τοι κατ' ἐμὸν νόον ἰσοφαρίζειν
ἔλπομαι. ἀλλ' ὁδός· ἄγε θαλυσιάς, ἢ γὰρ ἑταῖροι
ἀμφὶς δυπέπλῳ δαμάτῃ δαῖτα τελοῦντι,
ὄλβῳ ἀπαρχόμενοι. μάλα γάρ σφισι πίονι μέρφ
ἀδινὸν δύκεθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωά.
ἀλλ' ἄγε δὴ ξυνὰ γὰρ ὁδὸς ξυνὰ ἤ καὶ ἀοιδῆς,
βωκολιασδώμεσθα· πάχ' ὤτερος ἄλλον ὀνάσει.
μὴ γὰρ ἐγὼ μοισᾶν καὶ πυρὸν σόμα. κἤμε λέγοντι
πάντες ἀοιδὸν ἄριστον. ἐγὼ δέ τις οὐ παχὺ πειθής,

Υπόθεσις τοῦ ζ' εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται τὸ μὲν εἰδύλλιον τοῦτο, θαλύσια. τὰ δὲ πράγματα οὐ κῶ. ὡδὶ διημήσας γὰρ τὴν νίσῳ ὁ θεόκριτος, ὅτε πρὸς πτολεμαῖον ἐς ἀλεξάνδρειαν ἀπὸ φίλος κατέσει θρασυδάμω καὶ αὐτηγένει λυκωπέως ὑϊῆς. μὴ κλυθεὶς ὑπ' αὐτῶν, ἐς ἄϊδον ὡδὶ θαλύσια δήμητρος, ἄπεισι μὴ δυκείτου καὶ ἀμαιῶτου. ὅθεν καὶ διηγεῖται, ὡς καθ' ὁδὸν συντυγχάνει λυκίδα τῷ χιονιάτῃ ἐκ κρήτης, καὶ ὅπως ἀλλήλοις ὁμιλοῦσι μὴ διεξέρχονται τὰ ἑαυτῶν ἔρωτας. ἦρα δὲ ὁ λυκίδας παιδὸς ἀγελαίαντος μυτυλιναίου. ὁ δὲ θεόκριτος. μύρτωνος ὄνομα λαμβάνει δὲ ὁ θεόκριτος, λαγωβόλον παρὰ λυκίδα. καὶ οὕτω χωρίζονται ἀλλήλων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ζ'.

Θαλύσια, ἢ ἐκείνη Ὁδοιπορία.

Ἦς χρόνος, ἀνίκ' ἐγώ τε καὶ δυκείτος ἐς τὸν ἄλσεντα
εἴρπομες ἐκ πόλιος. σὺν μοίρῃτος ἄμμιν ἀμαιῶτας.
τᾷδηοῖ γὰρ ἔπυχε θαλύσια ὁ φρασίδαμος.
καὶ ντιγένης. δύο τέκνα λυκώπιος. εἶπι πρεσβύτερον.
χαῶν τῶν ἔτ' αὖθεν ἀπὸ κλυτίας τε καὶ αὐλῶν
χάλκωνος βρέντας, ὃς ἐκποδὼν αὔνυε κραιάων.
δὺ γὰρ σὺν εἰσάμενος πέρα γόνυ. τοὶ δ' παρ' αὐτὰν
αἴγειροι τελέαι τε, ἐύσκιον ἄλσος ἔφαινον,
χλωροῖσιν πετάλοισι καὶ τρεφερὸν κομόωσαι.
καὶ πὼ τὰν μεσάταν ὁδὸν αὔνυδον, ἁδὲ τὸ σῶμα σᾶμα.

ἀδ. εἶδον καὶ τὸν παῖδα, τὸ ποίμνιον ἀνίκ' ἔβαλε.
καὶ μ' ἔλαθ', οὐ τὸν ἐμὸν τὸ σὸν πλυνῶ, ᾧ ποθόρημε
ἐς τέλος. ἀλλὰ ὁ μάντις ὁ τήλεμος ἔχθρ' ἀγορβίων,
ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάξῃ.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίσδων πάλιν. οὐ ποθόρημι,
ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαμὶ γυναῖκ' ἔχειν, ἅδ' αἰόισα
ξαλοῖ μ', ὦ παιχὲ, καὶ τάκε). ἐκ δὲ θαλάσσας
οἰσρεῖ, πᾶ παίνοισα ποτ' αὐ ῥά τε, κἠ ποτὶ ποίμνας.
σῖγα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κωὶ κἠ γὰρ ὄκ' ἦρων
ἀλλᾶς, ἐκνυζᾶτο ποτ' ἰχία ῥύγχος ἔχοισα.
ζεῦ δ' ἴσως ἐσορῶσα ποιδῦν τά με πολλάκι, πεμψεῖ
ἄγγελον. ἀλλὰ ἐγὼ κλασῶ θύρας, ἔσεκ' ὀμώσῃ
ἀλλά μοι σορέσδω καλὰ δέμνια τᾶς δ' ὐδὶ νάσω.
καὶ γάρ θιν ὄδ' εἶδος ἔχω καὶ ἠνεῶς με λέγοντι.
ἦ γὰρ πρὶν ἐς πόντον ἐσέβλεπον, ἦς δὲ γαλάνα.
καὶ καλὰ μὰν τὰ γένεια, καλὰ ὄ ἐμὶν ἁμία κώρα
ὡς παρ' ἐμὶν κέκειται, καπεφάνθη. τᾶδε τὸ δόδι τᾶς
λευκοτέραν αὐγὰν παρείας ὑπέφαινε λίθοιο.
ὡς μὴ βασκάνθω ὄ τις ἐς ἐμὸν ἔπυσε κῆλτον.
ταῦτα γὰρ ἁ γραῖά με καταπαρὶς ὄξεδίδαξεν,
ἃ πρὶν ἐμώντασι παρ' ἵππον ἀγῶντι ποτ' αὔλει.
τόσσ' ἔπον, τὸν δάφνιν ὁ δαμοίτας ἐφίλασε.
χὠ μὲν ἔβα, σύριγξ· ὁ δὲ τᾷ, καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
αὔλει δαμοίτας. σύριζε δὲ δάφνις ὁ βώτας.
ὀρχεῖτ' ἐν μαλακᾷ τοὶ πόρπαν ἀὐλίκα ποίᾳ.
νίκα μὰν οὐδ' ἄλλος. αἰ ἄοσαι ποτ' ἐγένοντο.

τὰ πάντα φιλαίπατος αἰέρρει. μὴ πάλιν. μηκέτι φρονρῶμεν ὡδὶ πρὸθύροισιν ἀρᾶτε. δοκέω δ' οὗτος εἶναι, ὁ τῆς φαινομένων ποιητής.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ε'.

Βωκολίασται, Δαμοίτας, καὶ Δάφνις.

ΔΑμοίτας καὶ δάφνις ὁ βωκόλος ἐς εἶα χῶρον τὰν ἀγέλαν πόκ' ἄρατε συνάγοντ. ἦς δ' ὁ μὲν αὖτ' πυρρὸς, ὁδ' ἠμιγένειος. ὡδὶ κρανίαν δέ τιν' ἄμφω ἐσδόμενοι θέρεος μέσφ ἄματι, τοιάδ' ἄεισαν. πρῶτος δ' ἀρξατο δάφνις ἅτε καὶ πρῶτος ἐείσατο.

δάφ. βάλλει τοι πολύφαμε τὸ ποίμνιον ἀγαλλόπεια μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αὐπόλον αὖδρα καλοῦσα. καὶ τύνιν οὐποθ' ὁρῆθ' ἅπαλαν, πάλαν ἀλλὰ κάθησαι ἀδέα συρίσδων. πάλιν ἄδ' ἴδε τὰν κώα βάλλει. ἄ τοι τᾶν ὀΐων ἔπᾳ σκοπὸς, ἀ δὲ βαύσδει ἄς ἄλλα δερκομύα. τὰ δέ νιν καλὰ νύμφα φαίνει ἄσυχα καχλάζοντα, ἐπ' αὐγιαλοῖο θέοισαν. φράζεο μὴ τᾶς παισὶ νυάμμασιν ὀρούσῃ ὄξ ἀλὸς ἐρχομένας. καὶ δὲ χρόα καλὸν ἀμύξῃ. ἀ δὲ, καὶ αὐλόθι τοι διαθρύπτᾳ, ὡς ἀπ' ἀκάνθας, τὰ καὶ πυρὰ χαῖ) τὸ καλὸν θέρος αἰνίκα φρύπτει καὶ φθύγει φιλέοντα, καὶ οὐ φιλέοντα διώκει.

ω. καὶ τὸν ἄτω γραμμᾶς κινεῖ λίθον. ἢ γὰρ ἔρωτι πολλάκις ὦ πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ πέφαντου.

* καλὸν τῷ δ' ὡδὶ δαμοίτας ἀνεβάλλετο, * καὶ τὰ δ' ἄεισεν.

τῷ ὤτων κἀθελοῖσ', ὄκκά οἱ τὰν φάσαν ἔδωκα.
λά. ἀλλ' ἐγὼ βὐμήδεις ἔραμαι μέγα, κἀὰ γὰρ ὄκ' αὐτῷ
τὰν σύριγγ' ὤρεξα. καλὸν τίμε κἀρτ' ἐφίλασεν.
κω. ἀ θεμιτὸν λάκκῳ ποτ' ἀνδόνα πίασας ἐείσδεν,
οὐδ' ἔποπας κύκνοισι· τὺ δ' ὦ τάλαν ἐσὶ φιλεχθής.
λά. παύσαο κέλομαι τὸν ποιμενα. τὶν δ' ἢ κομάτα
δωρεῖτ' μόρσων τὰν ἀμνίδα. κἀὶ τὺ δ' ὀθύσας
τ' νύμφας, μόρσωνι καλὸν κρέας ἀλίνκα πέμψον.
κω. πεμψῶ ναὶ τὸν πᾶνα. φερμάστεο πᾶσα φαγίσκων
νῶ ἀγέλα. κἠγὼ γὰρ ἴδ' ὡς μέγα τοῦτ' κἀχαξῶ
κἀπῶ λάκκωνος τῷ ποιμενος. ὅπι πόκ' ἤδη
αὐσάμαν τὸν ἀμνόν. ἐς οὐρανὸν ὔμμιν ἀλθῦμαι.
αἶγες ἐμὰι θαρσεῖτε κόρυχίδες. αὔριον ὔμμε.
πάσας ἐγὼ λασῶ συβαείπιδος σὺ δ' ὀθὶ κρύας.
οὗτος ὁ λυκίτας ὁ κορυπίλος, εἶπ' ὀχθύσεις
τὰν αἰγᾶν, φλασῶτυ, πρὶν ἢ ἐμὲ κἀμιερῆσαι
* μοί τ' νύμφας τ' ἀμνόν. ὄδ' αὖ πάλιν. ἀλλὰ γενοίμαν
σαις αἰμὴν φλάσαι μ. μελχίθιος ἀντὶ κομάτα.

Υπόθεσις, τῶ ἕκτου εἰδυλλίου.

Δαμοίτας κἀὰ δάφνις θέροις ὄντος, μεσημβρίας
ὡς σὺν τὰ θρέμματα συνελαύνουσι, κἀὰ ἀμοιβαίως τ'
περὶ κύκλωπος ὑπόθεσιν ἄδουσιν. ἄρχεται μ. σὸν δ'
ὠδῆς ὁ δάφνις, ὡς πρὸς τὸν κύκλωπα τὼ ἀπόδο-
σιν ποιούμενος. ὁ δ' δαμοίτας ἀποκρίνεται ἐκ πε-
σώπου τ' πολυφήμου δῆθεν. τὰ πράγματα σὺν σι
κελίᾳ. προσδιαλέγεται δὲ ὁ ποιητὴς αὐτῷ, οὗ μέ
μνηται σὺν τοῖς θαλυσίοις, ἢ ἀλλαχοῦ. ἄρξατος δ' ὁ

ἔργον πραξιτέλους. τᾷ παιδὶ ὔ ταῦτα φυλάσσω;

λά. χἀμὶν ἐπινύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει;
ὃν τῷ παιδὶ δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν.

κω. ἀκείδες αὖ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἀμόν.
μή μοι λωβάσησθε τὰς ἀμπέλος, αὐτὶ γὰρ ἔβαν.

λά. τοὶ τέτιγες ὀρῆτε τὸν αὐτόλον ὡς ἐνεθίσδω.
οὕτω κὔμμοι θλὼ ἐθερείσδετε τὼς καλαμβυτάς.

κω. μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αἳ τὰ μίκωνος
αἰεὶ φοιτῶσαι, τὰ ποδέων δρα ῥαίζοντι.

λά. καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τὼς κάνθαρος. οἳ τὰ φιλώνδε
σῦκα καταῤῥώγοντες, ὑπνιέμοι φορέοντα.

κω. ἢ οὐ μέμνασ' ὅτ' ἐγών τυ κατήλασα, κἠ τὺ σεσαρὼς
βὖ ποτε μυκλίζοις, κἠ τᾶς ὀρυὸς εἴχεο πήνας;

λα. τᾶτο μὲν οὐ μέμναμ' ὄκκα μὰν τῇ δέ τυ δάσας
βὖ μάρας ἐκάθηρε, καλῶς μάλα τᾶτο γ' ἴσαμι.

κω. ἤδη τις μόρσων πικραίνεται. οὐχὶ παρήθευ;
σκίλλας ἰὼν γρείας ἄτερ πάματος αὐτίκα τίλλοις.

λά. κἠγὼ μὲν κνίσδω μόρσων πνὰ, καὶ τὺ δὲ λύσαις
σὺ θὼν τὰν κυκλάμινον ὄρυασέ νιν ὥς τον ἄλευται.

κω. ἰμέρα ἀθὔδατος ῥᾴτω γάλα. καὶ τὺ γ' κρᾶθι
οἴνῳ πορφύροις. τὰ δέ τοι σία καρπὸν σὺ εἰκαι.

λά. ῥᾴτω χἀ συβαείπις ἐμὶν μέλι. καὶ τὸ ποτ' ὄρθρον
ἀ πᾶις αὐθὔδατος, τὰν καλπίδα κηρία βάψαι.

κω. τοὶ μὲν ἐμαὶ κύπριδόν τε, κἠ αὖγιλον αἶγες ἔδυντι,
καὶ χῖον πατέοντι. κἠ σὺ κομάροισι κέοντα.

λά. ταῖσι δ' ἐμαῖς οἴεσι πάρεσι μὲν ἀμελίπτια
φέρβεαδ'. πολὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα μασὸς ἐπανθεῖ.

κω. τὸν ἐραμ' ἀλκίππας, ὅτι μεμφαὶ τὸν ἐφίλασε
τὸν ὦτων

κηὐδὲν καυχέομαι. τύδ' ἄγαν φιλοκέρτομος ἐσσί.

λά. εἶα λέγ' εἴτι λέγεις, κηὐτὸν ξεῖνον ἐς πόλιν αὖθις,
ζῶντ' ἄφθυ ὦ πανάν ἢ σωμύλος ἦθε κημάτα κημάτα

κη. τοὶ μῶσαι με φιλεῦντι πολὺ πλέον ἢ τὸν ἀοιδὸν
δάφνιν. ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρους δύο πρᾶτα τεθύσαι

λά. κηὐ γὰρ ἐμὲ πόλλων φιλέει μέγα· νὴ κάλον αὐτᾶς
κερὸν ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ κάρυα νὴ δὴ ἐφέρπει.

κη. πλὴν δύο, τὰς λοιπὰς διδυμάτοκος αἶγας ἀμέλγω
καὶ μ' ἀπαῖς ποθορεῦσα πάλας λέγει ἄλλος ἀμέλγῃς.

λά. φεῦ φεῦ λάκτιζε τοι ταλαπρώς ἀχεδὸν εἴκατι πλησῖ
τυρῶ. κηὐτὸν αὖ αβον εἰ αὖθι σὺ παῖδα μολοίης.

κη. βάλλει νὴ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἀκλεαρείσα
τὰς αἶγας παρελῶντα. κηὐ ἀδύτι ποτ πυλιάσθαι.

λά. κἠμὲ γὰρ ὁ κρατίστας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντᾷ ὑπαντιάζειν
σκαιάν. λιπαρὰ ἢ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.

κη. ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐσσὶ κωδόβατος οὐδ' ἀνεμώνα
πρὸς ῥόδα. τᾷ αὖ δίρα παρ' αἰμασιαῖσι πεφύκει.

λά. οὐδὲ γὰρ ὐδ' ἀκύλοις ὁ εἰμαλίδες, αἱ μὴ ἔχοντι
λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον. αἰὲ ἢ μελιχραί. μαλερόν λεπρόν

κη. κἠγὼ μὴ δοίσω τᾷ παρθένῳ ἄλλικα φάσαν.
ἐκ τᾶς ἀρκεύθω καθελών, τηνεῖ γὰρ ἐφίσθει.

λά. ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὰν πόκον ὀππόκα πέξω
τὰν οἴαν τὰν πέλλαν, κρατίστα δωρήσομαι ἄλλος.

κη. σίτ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω τοὶ μηκέτ' ἐδὲ νέμεσθε
ὡς τὸ κάταντες τοῦτ' γεώλοφον, ἄτε μυεῖκαι.

λά. τὸκ ἀπὸ τᾶς δρυὸς οὗτος ὁ κώναρος ἄτε κωκύθα.
τουτὶ βοσκησεῖσθ ποτ' αὐτολὰς ὡς ὁ φάλαρος.

κη. ἔστι δέ μοι γυλὸς κυνδόξιασπος ἔστι δὲ κρατὴρ

τᾷ παρὰ τίν. βάλλᾳ ἢ καὶ ἃ πίτυς ὑψόθε κώνους.

λα. ἦ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τᾶδε πατησεῖς
αἴκ' εὕθῃς, ὕπνω μαλακώτερα. ταὶ δὲ φαγεῖαι
ταὶ παρὰ τίν, ὄσδυντι καλκώτερον ἢ τύ περ ὄσδεις
σασῶ δὲ κριτῆρα μέγαν λύκῳ ἀλκὶ μάλακτος
ταῖς νύμφαις· σασὼ δὲ καὶ ἀδέος ἄλλοϊ ἐλαίω.

κῳ. αἰ δέκα μὴ τὰν μᾶλιν, ἃ πάλαι ἦ πέεν ὧδε πατησεῖς
καὶ γλάχων' ἀνθοῦσαν. ὑπεσταῖ ἢ χιμαρεῖ
*πολ δέρματα. τᾶ πὶ τὶν μαλακώτερα *τεράκις ἀρνῶν.

λάκις σασῶ γὰ ὀκτὼ μᾷ μανυλὼς τῷ παντὶ μάλακτος,
ὀκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρεῖ ἐχούσας.

λα. αὐτόθε μοι ποτέροις δέ, καὶ ἀλλόθι βωκολιάσδευ.
τὰν σαυτᾶ πατέων ἔχε τὰς ὁρύας. ἀλλὰ τίς ἄμμε
τίς κρινεῖ; αἰὰ' εὕθοι πόθ' ὁ βωκόλος ἃ δὲ λυκώπας.

κῳ. οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι, ἀλλὰ τὸν ἄνδρα
αἰλῆς τὸν δρυτόμον βωσχήσομαι, ὃς τὰς ἐρείκας
τιμώας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχίσδεται. εὖτι δὲ μόρσων.

λα. βωσχέομες. κ. τὸ καλεαννι. λ. ἰὰ' ὦ ξένε μὴ κύνασον
τὴν δ' εὐθών. ἄμμες γὰρ ἐείσδομεν ὅστις ἀρείων
βωκολιασᾶς ὄσσι. τὶ γὰ ὦ φίλε μήτ' ἐμὲ μόρσων.
εὐ χάειτι κείνης μήτ' ὢν τύγα τᾶτον ὀνάσῃς.

κῳ. ναὶ ποτὶ ταῦ νυμφᾶ ναὶ μόρσων, μήτε κομάτᾳ
τὸ πλέον ἰθυώης, μήτ' ὢν τύγα τῷδε χαείξῃ.
ἃ δέ τοι ἃ ποίμνα ὦ θαεῖω ἐσὶ συβχρύτα,
δὺ μάρα δὲ τὰς αἶγας ὁρῇς φίλε τὼ συβαείτα.

λα. μὴ τύ τις ἠρώτα ποτὶ ὧ διὸς, αἴτε συβχρύτα,
αἴτ' ἐμὸν ὄσσι κἀνίκατο τὸ ποίμνιον, ὡς λάλος ἐσσί.

κῳ. βούπαϊ οὗτος ἐγὼ μᾷ ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω.

ἀλλ' ἦν αὖ κε λῇς ἔειφον ἤμεν. σὺ τὶ μὰν οὐδὲν
ἰρόν. ἀλλὰ γέτοι διαείσομαι. ἔστε κε πίπῃς.
κῳ. ὗς ποτ' ἀθαναίαν ἔειν ἤειτε. ἦνὶ δὲ καὶ τῇ
ὠ'ειφος. ἄλλ' ἄγε νῦ τὺ τὸν βοῦβοτον ἀμνὸν ἔρᾳδε.
λαί. νῦ πῶς ὦ κίναιδ' οὐ τὰ δέγ' ἔας ὄξ ἴσα ἄμμιν;
τὶς ῥίχας αὐτ' ἐείσων ἐποκίξατο. τὶς ὃ φθύσας
αἰγὸς πὼ τοτόκοιο κακὸν κωὰ βάλετ' ἀμέλγειν;
κῳ. ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον, ὡς τὺ πεποίθεις;
σφὼξ βομβῶν τέτιγος σὸ αὐτίον. ἀλλὰ γὰρ οὔτοι
ὠ'ειφος ἰσοπαλὴς τὺ ἴσ' ὁ φάγος οὗτος ἔεισε,
λαί. μὴ ὦ τεῦσ' οὐ γάτοι πυεὶ θάλπεαι, ἄδιον ἀσὶ γάρτοι
τᾷ σ' ὑπὸ τὰν κόπινον κὰ τἄλσεα ἴσῦ καθίξας
ψυχρὸν ὕδωρ τινεὶ κα παλείβεται. ὧδε πεφύκει
ποῖα. χἀσοιβὰς ἅδε, κὰ ἀκείδες ὧδε λαλοῦντι.
κῳ. ἀλλ' οὔτι ὦ βούδω, μέγα σ' ἄχθομαι ἁτύμε τολμᾷς
ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπην. οὐ πὰρ ἔοντα
παῖσ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἴσ' ἀ χάρις ἐς τὶ ποθέρπει
θρέψαι κῇ λυμεδεῖς, θρέψαι κωὰς ὥς τυ φάγωντι
λαί. κὰ πὰρ ἐγὼ θρὰ τυ τι μαθὼν καλὸν ἢ κἀκὸς ἀκούσας,
μέμναμ' ὦ φθονερὸν τὺ κῇ ἀπρεπὲς αὐλεῖον αὔτως;
κῳ. ἀνίκ' ἐπύγιζόν τυ, τὺ σ' ἄλγεδυ. αἰ δ' ὁ χίμαιρα
αὖδε κατιβλήχωντο, κὰ ὁ φάγος αὐτὰς ἰρύπη.
λαί. μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος ὕβρι ταφείης.
ἀλλὰ γὰρ ἔρφ' ὥσ' ἔρπε, κὰ ὕδρα βωκολιαξεῖς.
κῳ. οὐχ ἑρπῶ τινεί. τῆνῶ δρύδυ, ὧδε κύπαρος.
ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμικέαισι μέλισσαι.
εὖθ' ὕδατος ψυχροῦ κρανῖται δύο, τεί σ' ἰὴ δένδρᾳ
ὄρνιχες λαλαγεῦντι. κὰ ἀκιὰ οὐδὲν ὁμοία

λέγεται ταῖς αἰξὶ, καὶ τῷ τράγου ὠδὶ ταῖς αἰξὶ ὄρεξιν πειρᾶσθαι καταστέλλειν, ὠδινίμιον θυσίαν ταῖς νύμφαις βυρτπίζων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ε'.

Cδυπόροι, ἢ βουκολίασται, Κομάτας, καὶ Λάκων.

Αἶγες ἐμαὶ πᾶσαι τ' ποιμένα τὸν συβαρίταν
φεύγετ' τὸ λάκωνα, τόμβυ νάκος ἐχθὲς ἔκλεψεν.
λά. ἦ κἀτὸ τᾶς κραιάνας, σίτ' ἀμνίδες; ἦ κ' ἐσορῆτε.
τόν μβυ τὰν σύαιγα πρώαν κλέψαντα κομάταν;
κο. τὰν ποίαν σύαιγα; τὺ γὰρ πόκα σᾶλε συβαρίτα
ἐκτάσω σύαιγα; τίς δ' ἀκέπι τὼ κορύσσων,
ἀρκεῖτοι καλάμας αὐλὸν ποπίσδεν ἔχοντι;
λά. τάν, μοι ἔδωκε λύκαν ὢ λαβύρδε. τὶν ἦ τὸ ποῖον
λάκαν ἐκλέψας ποκ' ἔβα νάκος, ἃ πὶ κομάτα,
ἅδὲ γὰρ δυμάρα τᾶ στασότειᾶς τοι συβύδεν.
κο. τὸ, κροκύλος μοι ἔδωκε τὸ ποικίλον ἀνίκ' ἔθυσε
ταῖς νύμφαις τὰν αἶγα. τὺ δ' ὢ κακὲ κἠ τότ' ἐτάκβυ
βασκαίνων. καὶ νῦν μὴ λοιδῆς γυμνὸν ἔθηκας.
λά. οὐ μὰ αὐλὸν τὸν παῖνα τὸν ἄκπον, οὐ σέγε λάκαν
τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ καλαίθισβος. ἦ κἠ πίνας
τὰς πέρας ὢ νθρωπε μανεὶς ἐς κράθιν ἀλοίμαν.
κο. οὔ μὰν οὔτ' αὐτὰς τὰς λιμνάσδας ὢ γαθὲ νύμφας.
αἴ τέ μοι ἵλαοί τε καὶ βυμνέσδυ τελέθοισιν.
οὔτιν τὰν σύαιγα λαθὼν ἔκλεψε κομάτας.
λά. αἴτοι πισβύσχιμι, τὰ σκάφνισβος ἄλγε' ἀροίμαν.

ἐς ταύταν ἐτύπαν χαομώμενος. ἦ ῥᾴγε λύσεις. Χαο
κω. ναὶ ναί. τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τέ νιν. ἄδε καὶ αὖλά.
βάτ. ὀατίχον ἐσὶ τὸ τύμμα. μὴ ἀλίκην αὖσραξ δωμάσσει.
κω. ἆς ὄρος ὄχ' ἕρπεις, μὴ αὐάλιπος ἔγχεο βάπε. ἔρχεο
σὺ γὰρ ὄρει ῥᾴμνοντε καὶ ἀπαράλαθοι κομόωντι.
βάτ. εἶπ' ἄγε μοι κορύσσων. τὸ πρόντιον ἦρ' ἔτι μύλλει
τήναν τὰν κυανόφρυν ἐρωτίδα, τᾶς ποτ' ἐκτίδης;
κω. ἀκμάν γ' ὦ δειλαῖε. πρὰν γέ μιν αὐτὸς ἐπεθὼν,
μὴ ποτὶ τὰν μάσραν καπελάμβανον ἅμμες σὺν ἁρμᾷ.
βάτ. δῦ γ' ὦ νθρωπε φιλοῖφα τό, τι γένος ἢ σατυρίσκοις
ἐγγύθεν, ἢ πάνεσσι καὶ κωμάζοισιν ἐείσδει.

Υπόθεσις τοῦ ε'. εἰδυλλίου.

Επιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο, αἰπολικὸν καὶ ποιμενικόν. προσδιαλέγονται δὲ ἀλλήλοις ὠδὶ ἰταλίας, ποιμὴν καὶ αἰπόλος. δραματικώτερον δέ ὅτι τοῦτο τὸ εἰδύλλιον, τοῦ προσώπου τοῦ ποιητοῦ μὴ ἐμφαινομένου. ἔστι δ' τ' αἰπόλου τὸ ὄνομα κομάτας. ὃς καὶ βουμάρα τοῦ σβαρείτα νέμει τὰς αἶγας. τοῦ δ' ποιμένος, λάκωνος. ὃς βουείου τοῦ σβαρείτα νέμει τὰ βρέμματα. ὃ δὲ ὁ μὲν κομάτας κόρην ἐρωμένην, ἀλκίππην τοὔνομα. ὁ δὲ λάκων, ἐρώμενον βυμήδην, ἀλλήλοις τὸν προσαλοιοῦντι, περὶ βουκολίας ἐείζοντες. καὶ ἔπαθλον τῆς νίκης, τίθενται. ὁ μὲν αἰπόλος, φάγον. ὁ δὲ ποιμὴν, ἀμνόν. μόρσωναν δ' τῶν ὠδῶν κειτὼ αἰροῦντι. τελεσάντων δὲ τὼ ἄεθλα, ὁ κειτὴς μόρσων, τῷ αἰπόλῳ τὼ νίκα ἀποτίθεται. ὁ δ' ὠδὶ τῇ νίκῃ χαῖρος χρώμενος προσδια

αἰγίπυρος καὶ κνίζα, καὶ βδώσης μελίτεια.

βάτ. φῦ φῦ βασεῦντα μὴ ταὶ βόδυ ὢ τάλαν αἴγων
ἆς ἀΐδαν, ὅκα καὶ τὺ κακᾶς ἠράσαο νίκας,
χἀ σύριγξ βύρωτι παλωΐδ. αἴ ποτ' ἐπάξα

ηθ. οὐ τήναγ', οὐ νύμφας. ἅτις ποτὶ πῖσαν ἀφέρπων,
δῶρον ἐμίν νιν ἔλαφεν. ἐγὼ δέ τις ἁμὶ μελικτὰς
κἦν μᾶς τὰ πλατῖνας ἀμπρόομαι. δῦ δὲ τὰ πύρρω,
αἰνέω, τάν τε κρόταφον, καλὰ πόλις ἀξάκινθος.
μὴ τὸ ποτ' ἀῶον τὸ λακίνιον. ἅπερ ὁ πύκτας
αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάσδακς.
τηνεὶ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἄγε πάξας
τᾶς ὁ πλᾶς, κἄδωκ' ἀμπρυλλίδι. ταὶ δὲ γυναῖκες
μακρὸν αὐάϋσαν. χὠ βωκόλος ὄξεγέλασεν.

βάτ. ὦ χαρίεσσ' ἀμπρυλλί. μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας
λασεί μεθ' ὅσον αἴγες ἐμὶν φίλαι, ὅσσον ἀπέσβας
αὖ αὖ τῶ σιλίρω μάλα δεί μοι νος, ὃς μ' ἐλέλυγχεν.

ηθ. θαρσεῖν χρὴ φίλε βάτε. τάχ' αὔριον ἔσετ' ἄμεινον.
ἐλπίδες εἰσὶ ζωοῖσιν. αἱ ἐλπίδες δὲ θανόντες.
χὠ ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὖει.

βάτ. θαρσέω. βάλλε καὶ τὼθε τὰ μοχία, τᾶς γρ' ἐλαίας
τὸν θαλλὸν ῥώγοντι, τὰ δύασσα. σίτθ' ὀλέπαργος.

ηθ. σίτθ' ἀκυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον, ἄκ' ἐσακηύεις;
ἦξω ναὶ τὸν Πᾶνα, κακὸν τέλος αὐλίκα σῶσαν.
ἁ μὴ ἄπει του τῶθεν, ἴδ' αὖ πάλιν ἅδε ποδέρπει.
εἴθ' ἦμι ῥοικὸν τὸ λαχωβόλον. ὥς τυ πατάξω.

βάτ. θᾶσσα μὲν ἀ κηρύδων ποτὶ τῶ δρυός. ἁ γρ ἄκανθα
ἁρμεῖ μὲν ἁ δ' ἐπὶ ταχὺ πὸ τὸ σφυρόν. ὡς δὲ βαθεῖα
ταὶ ἀράκτυλίδες ἐντί, κακῶς ἁ πόρπις ὄλωτο.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ δ'.

ΝΟΜΕΙΣ, ΒΑΤΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΥΔΩΝ.

βάτ. Ἐ Ιπέμοι ὦ κορύδων. τίνος αἱ βόες. ἦρα Φιλώνδε;
κορύ. ἴκ, ἀλλ' αὖ γονος. βόσκει δέμοι ἄμλας ἔδωκεν.
βάτ. ἦ πάλε κρύβδαν τὰ ποδία σοβρα πάσας ἀμέλγες;
κο. ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίκητι τὰ μοχία κἠμὲ φυλάσσει.
βάτ. ὠυτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βωκόλος ὤχετο χώρας;
κο. ἴσχ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' ἀλφεὸν ὤχετο μίλων.
βάτ. καὶ πόκα τήνος ἔλαιον εὖ ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει;
κο. φαντί νιν ἡρακλῆι βίην καὶ κάρτος ἐείσδειν.
βάτ. κἠμὲ ἔφαθ' ἁ μάτηρ πολυσθένεος ἦμεν ἀμείνω.
κο. κὤχετ' ἔχων σκαπάνανται μὴ εἴκατι τυτόθι μᾶλλον.
βάτ. πίσσαι τοι μίλων καὶ τὼς λύκως αὖτίκα λυσίω.
κο. ταὶ δαμάλαι δ' ἀλλὸν μυκώμεναι ὧδε ποθοῦντι,
βάτ. θελαῖαι γ' αὖ τοι τὸν βωκόλον ὡς κακὸν ὄρος.
κο. ἦ μὰν θηλαῖαί γε, καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.
βάτ. τήνας μὰν δίκα τοι τὰς πόρτις αὐτὰ λέλειπται
τὼς ἑᾶν. μή πῶκας στίχες ὥσπερ ὁ τέττιξ;
κο. αὖ δᾶν. ἄλλοκα μὲν ἐπ' αἰσάρεσσο νομεύω.
καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι.
ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ λάτυμνον.
βάτ. λεπτὸς μὰν χὠ ταῦρος ὁ πύρριχος. εἴθε λάχοιεν
τοὶ τῶ λαμπριάδα τοὶ δαμόται. ὄκκα θύοντι
τᾶς ἥρας ποιόνδε κακὸν χράσμων γὰρ ὁ δᾶμος.
κο. μὴ μὰν ἐς τὸ μάλιμνον ἐλαύνεται. ἔς τε τὰ φύσκια,
καὶ ποτὶ τὸν νήκυθον, ὅπα καλὰ πάντα φύοντι.

τὰν δὲ καλὰν κυθέρειαν ἐν οὔρεσι μάλα νομβίων,
οὐχ οὕτως ὦ Ἄδωνις ἰδὴ πλέον ἄγαγε λύσας.
ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν μιν, ἅπερ μαζοῖο τίθηπι.
ζαλωτὸς μοὶ ἐμὶν, ὁ τὸν ἄφρονα ὕπνον ἰαύων
ἐνδυμίων. ζαλῶ ἴ φίλα γυῖα ἰασίωνα.
ὅς τόσσων ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πεύσεῖ τι βέβαλοι.
ἀλγέω τὰν κεφαλάν. τὶν δ' οὐ μέλει. ἄκετ' ἀείδω.
κἀσεῦμαι δὲ πεσὼν, καὶ τοὶ λύκοι ὧδε μ' ἔδοντι,
ὡς μέλιτοι γλυκὺ τᾶτο κ' βρόχθοιο γένοιτο.

ὄφρα ζώω
οι

Ὑπόθεσις τᾶς δ' ᾠδᾶς.

Τᾶτο τὸ ᾠδάλλιον, βυκολικόν ἐστι. βάτταος μὲν γὰρ αὐτῶν ὁ νομεὺς καὶ βουκόλος. καὶ ῥύστων ἦν, βυκόλος. οἱ πρὸς ἀλλήλους δια λέγονται ἀμοιβαίως. ὑποτίθεται ἦ ὁ θεόκριτος τὸν καὶ ῥύστωνα, βοῦς νέμοντα βυκόλου τινὸς αἰγω νος. ὃν φησὶν ἂς ὀλυμπίαν, ὑπὸ μίλωνος παλαισοῦ ἀ χθῶαι ἰσχυρὸν ὄντα ὡς ἀγωνίσασθαι. τὸν δὲ βάττον ἐρωτῶν πυνθανόμενον καὶ λέγοντα, ὅτι καὶ σῦ αἱ βόες ἔτυχον βουκόλου, καὶ ἦσι λευκαί. τὰ μὲν πρά γματα διάκεινται ἐν κρότωνι τῆς σικελίας. ἀρχαιό τερος δὲ μίλων θεοκρίτου. εἶγε ὁ μίλων τῇ ἑβδόμῃ, πάλιν νικᾷ. ὁ δὲ θεόκριτος, κ' τῷ ἑκατοστὴν ὀλυμ πάδα ἤκμασεν.

ὦ τὸ καλὸν ποθορῶσα. τὸ πᾶν λίθος. ὦ κυανόφρυ
νύμφα, πρός πυξαί με τὸν αὐπόλον, ὥς τυ φιλάσω.
ἔστι καὶ ἐν κνεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις.
τὸν στέφανον τίλαί με καταυτίκα λεπτὰ ποιήσεις.
τόν τοι ἐγὼν ἀμαρυλλὶ φίλα ματεῖο φυλάσσω
ἐμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδμοισι σελίνοις.
ὤμοι ἐγὼ τί πάθω, τί ὁ δύσσοος οὐχ ὑπανδύεις;
ταὶν βαίταν ἀσσοδὺς ἐς νύμφας τινὰς ἀλεύμαι,
ὥπερ τὼς θυίνως σκοπάζεται ὄλπις ὁ γριπεύς.
κἠκα μὰ ποθχίω. τό γε μὰν τεὸν ἄδυ τέτυκται.
ἔγνων πρᾶν ὅκα μὰν μεμναμένου ἆ φιλέεις με;
*πρὸ ὐδὲ τὸ τηλέφιλον *ποτιμάξατο τὸ πλατάγημα.
πιμα ἀλλ' αὔτως ἀπαλῶ ποτὶ πάχει ὄξε μαρύνθη.
ξάμε εἶπε κἠ ἀληθιὼ τἀλαθέα κεσκινόμαντις.
πλα- ἁ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις, οὕνεκ' ἐγὰ μὰν
τάγη- τὶν ὅλος ἔγιεμαι. τὺ δ' ἔμεν μὰν ἄδεα ποιῆ-
σειν. ἢ μάν τοι λύκαν διδυματίναν αἶγα φυλάσσω.
τάν, με καὶ ἁ μέρμιωνος ἐριθακὶς ἁ μελανόχρως
αὐτεῖ, καὶ δίωσῶ οἱ ἔπει τύ μοι εὐδιαθρύπτη.
ἄλλᾳ ὀφθαλμός μὰν ὁ δεξιός. ἆραγ' ἰδήσῶ
αὖλαι; ἀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὥ δ' ἀστεκλινθείς.
κἠ κέμ' ἴσως ποτίδη. ἔπει ὄκα ἁδὲ μαντίνα εὐτί.
ἵππομανής ὄκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι.
μὰλ' εὐχερὴν ἐλὼν δρόμον αἶψα. δὸ δ' ἀταλάντα
ὡς ἴδεν. ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺ ἄλετ' ἔρωτα.
τὰν ἀγέλαν χὠ μάντις ἀπ' ὄρθρου ἆγε μελάμπους
ἐς πύλον. ἃ δ' ἐβίαντος εὐ ἀγκοίνησιν ἐκλίνθη
μάτηρ ἁ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεσιβοίας.

ἀξιοῖ. διὸ καὶ δυσθυμία τὸν βίον καταλῦσαι προ-
ρηται. τὸ δὲ εἶδος, μιμητικόν. τὸν τίτυρον οἱ μέ-
κυλον. οἱ δὲ, σάτυρον εἶναί φασι. τινὲς δὲ διὰ τοῦ σ μόν,
τὸν θεόκριτον οἴονται κωμάζειν, συμπαίδιον καλοῦν-
τες. ἢ ἱστορία παρὰ ἀπολλωνίῳ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ γ'.

Αἰπόλος, ἢ Αμαρυλλίς.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἶγες
βόσκονται κατ' ὄρος, ἁ δὲ τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
τίτυρε ἐμῶν τὸ καλὸν πεφιλαμένε βόσκε τὰς αἶγας
καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε τίτυρε, καὶ τὸν σύρικαν
τὸν λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο μήτυ κορύψῃ.
ὦ χαρίεσσ' ἀμαρυλλὶ, τί μ' οὐκέτι τοῦτ' κατ' αὖρον
παρκύπτοισα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον. ἦρά με μισεῖς;
ἦρα γέ τοι σμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἁμῖν
νύμφα καὶ προγένειος; ἀπάγξαο δ' με ποιησεῖς;
καλὰ ξύλα ἐστὶν ἐνὶ δέ τοι δέκα μᾶλα φέρω. τινῶθε καθεῖλον,
ἐν τῷ ἰδίῳ ὦ μᾶ ἐκέλευ καθελεῖν τυ, καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἰσῶ.
θᾶσαι μάν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος. εἴθε γενοίμαν
ἃ βομβεῦσα μέλισσα, καὶ ἐς τὸν αὖρον ἱκοίμαν.
τὸν μασὸν διαδὺς καὶ τὰν πέτραν, ἃ τυ πυκάσδει.
νυῶ ἔγνων τὸν ἔρωτα. βαρὺς θεός· ἦ ῥα λεαίνας
μασδὸν ἐθύλαξε σὺ μῶ τέμιν ἔφεφε μάτηρ.
ὅς με καταμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχεις ἰάπτει.

ἦ γάρ μοι ἡ φρὶς καὶ πεφάκιας ἄλλοτ' ἐφοίτη,
καὶ παρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν δωρίδα πολλάκις ὄλπαν
νυῶ δέ τε δωδεκαταῖος, ἀφ' ἧνιν οὐδέ ποκ' εἶδον.
ἦ ῥᾴ τοκ ἄλλοπ πρπνὸν ὄχ. ἀμῶν δὲ λέλαστας;
νυῶ μᾶ τοῖς φίλτροις κα ταθύσομαι. κἠδ' ἔτι κἠμὲ
λυπῇ, τὰν ἀίδαο πύλαν καὶ μοίρας ἀράξεῖ.
τοιά οἱ ἐν κέσᾳ κα καὶ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν
ἀσυφίᾳ δέ ποιν ὠφ' ἀξείνοις μαθόισα.
ἀλλὰ τὺ μᾶ χαίροισα ποτ' ὠκεανὸν φέρπε πόλοις
πότνι'. ἐγὼ δ' οἴσω τὸν ἐμὸν πόνον ὥστ' ὀρύπεσαν.
χαῖρε σελαναία λιπαρόχροε. χαίρετε δ' ἄλλοι
ἀστέρες, ὐκ ἴλλοιο κατ' αἰθυγα νυκτὸς ὀπαδοί.

Υπόθεσις τῦ τρίτου εἰδυλλίου.

Επιγράφεται τὸ μᾶ εἰδύλλιον τοῦτ', αἰ πόλος ἢ ἀμαρυλλὶς, ἢ κωμαστής. αἰδικομάζει δέ τις τᾷ ἀμαρυλλίδι, τῦ ὀνόματος μὴ δηλωμένυ, ἃ καίσειεν δ' αὖ τις τὸν αἰδικομάζοντα βάτπον εἶναι. τῦτον γὰρ αἰπόλον ὄντα δι' ἑτέρυ ποιεῖ προσδιαλεγόμενον κορύδωνι, καὶ τὸν ἔρωτα ὃν εἶχε περὶ τᾶ ἀμαρυλλίδι ἐμφαίνοντα. τὰ δὲ πράγματα, εἴη δᾶς αἰδὶ ἰταλίας περὶ κρότωνα τᾶς σικελίας, ὅθεν καὶ τᾶ ἀμαρυλλίδι ὑποτίθεται. τὸ δὲ τῦ ποιητῦ πρόσωπον, δοκεῖ μὲν εἶη ὡς ὁμωϊατός φησιν, οὐκ τῦ λέγειν τὸν αἰδικομάζοντα, ἦρά γέ τοι σιμὸς καὶ παφαίνομαι. πλανᾶται δὲ καὶ παρὰ τοῖς χρόνοις. φέρει δὲ ὁ αἰδικομάζων δᾶρα, ἦγουν, μῆλα καὶ σε φαίης τᾷ ἀμαρυλλίδι, χάειν τῦ προσδεχθῆναι. ἡ δὲ, οὐδὲ λόγου αὐτὸν

ἆδ' ἀλλά μ' ὠθεῖτε καὶ ἀθύρατ εἶχε μοχλῷ.
πάντως καὶ πελέκεις νιν λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαία.
νωῖ δὲ χαίειν μὴ ἔφαν τᾷ κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν
καὶ μὴν τὰν κύπριν, τύ με σὺ τέρα ἐκ πυρὸς εἶλκυ
ὦ γυάλα, ἐς καλέσασα τὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον
οὕτως ἠμίφλεκτον. ἔρως δ' ἄρα καὶ λιπαραίχ
πολλάκις ἀφαίσοισι σέλας φλογερώτερον αὖθει.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαία.
σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο
καὶ νύμφαν ἐφόβησ' ἐπὶ δέμνια θερμὰ λιποῖσαν
αἰέρος. ὡς ὁ μὲν εἶπεν, ἐγὼ δέ οἱ ἀτραχυπειθής,
χειρὸς ἐφαψαμένη μαλακῶν ἔκλινα νιν λέκτρων.
νὴ ταχὺ χρὼς νιν χρωτὶ πεπαίνετο, νὴ τὰ πρόσωπα
θερμότερ' ἦς, ἁ πρόαθε, νὴ ἐφιθυείσθυμος ἀσύ.
χὠς καί τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι σελαία,
ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἦνθομεν ἄμφω.
νῦν τέτι τῆνος ἐμὶν ἐπεμέμφετο μέσφα τοι ἐχθές,
οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνῳ. ἀλλ' ὤμοι θέμοι ἅτε φιλίστας
μάτηρ τᾶς γε ἔμας αὐληρίδος, ἅτε μελιξοῦς
σάμερον, ἀ ἰυγξ πέρτε ποτ' ἄρκιον ἔρεχον ἵπποι.
ἀὼ τὰν ῥοδόπηχυν ἀπ' ὠκεανοῖο φέροισα.
νὴ πέ μοι ἀλλάτε πολλά, νὴ ὡς ἄρα δέλφις ἔρατον
νὴ τί μιν αὖτε γυναικὸς ἄχλ πόθος εἴτε καὶ ἀνδρὸς,
τὸν ἔφατ' ἀρχεκὲς ἴσμεν. ἀτὰρ τόσον αἰὲν ἔρωτος
ἀκρότατον ἐπέχει το, νὴ ἐς τέλος ᾧχετο φεύγων.
νὴ φάτο οἱ σεφανοῖσι τὰ δάματα τήνα πυκάσδειν
τεῦτά μοι ἀξείνα μυθήσατο. ἐσὶ δ' ἀληθής.

φράζεό μοι τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαίνα.
κἠπεὶ καίνιν ἐόντα μάθοις μόνον, ἄσυχα νοῦσον.
κἠφ' ὅτι σιμάθα τὺ καλεῖ καὶ ὑφάγεο τᾶδε.
ὡς ἐφάμαν· ἄϊδ' ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρωτα
ἐς ἐμὰ δώματα δέλφιν, ἐγὼ δέ νιν ὡς ἰδόησα
αὖτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμαβόμενον ποδὶ κούφω
φράζεό μοι τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαίνα.
πᾶσα μοι ἐψύχθην χρόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπω
ἱδρὼς μοι κοχύεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις.
οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν· οὐδ' ὅσον εἰ ὕπνῳ
κνυζῶντα φωνοῦντα φίλαν ποτὶ μητέρα τέκνα.
ἀλλ' ἐπάγην δακρυδὶ καλὸν χρόα πάντοθεν ἴσα.
φράζεό μοι τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαίνα.
καί μ' ἐσιδὼν ὤσορνος ὑδὶ χθονὸς ὄμματα πήξας.
ἔζετ' ὑδὶ κλιντῆι. καὶ ἐζόμενος φάτο μῦθον.
ἦ ῥᾴμε σιμάθα τόσον ἔφθασας, ὅσσον ἐγὼ θην
πρανίποκα τὸν χαρίεντα φέχων ἔφθαξα φιλῆναι,
ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος, ἦμε παρῆμεν.
φράζεό μοι τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαίνα.
ἦνθον γὰρ κἠγὼ ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον ἔρωτα.
ἢ ῥίτος ἦὲ τέταρτος ἐὼν φίλος αὖτι καὶ νυκτός.
μᾶλα μοι· σὺ κάλποισι διωνύσοιο φιλάσας,
κρατὶ δ' ἔχων λύκαιναν ἡρακλέος ἰδρὸν ἔρνος
πάντοτε πορφυρέῃσι πιέζῳσγησιν ἐλικτάν.
φράζεό μοι τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαίνα.
καί μ' οὐ μὴ ἐδέξαθε, τάδ' ἦς φίλα. καὶ γὰρ ἐλαφρὸς
καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἠϊθέοισι καλοῦμαι.
οὐδὲν τεῖκε μόνον τὸ καλὸν σόμα τεῦ ἐφίλασας.

ἀγχίθυρος ναίοισα καπύξατο καὶ λιτάνευσε
τὰν πομπὰν θεάσασθαι. ἐγὼ δέ οἱ ἀμελέοντος
ὤμαρτευν. βύασσοι καλὸν σύροισα χιτῶνα.
καὶ μισελαμύαν τὰν ξυσίδα τᾶς κλειαρίσας.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
ἤδη δ' ὖσα μέσον κατ' ἀμαξιτὸν οὖ τὰ λύκοντος.
ἆδυν δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ ὐδὲ μπον ἰόντας.
τοῖς δ' ἰὼ ξανθοτέρα μᾶ ἐλι χρύσοιο γενειάς.
σήθεα δὲ σίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τὸ σελαίας
ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἀρτίπι λιποῦσιν.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαία.
χὠς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὡς μευ πεὶ θυμὸς ἰάφθη
δειλαίας, τὸ ϝὸν καλλος ἐτάκετο κοὐδ' ἔτι πομπᾶς
τλώας ἐφρασάμην, οὐδ' ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον
ἔγνων, ἀλλὰ μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξαλάπαξε.
κείμην ϝὸ σὺ κλιντῆρι δεκ' ἄματα καὶ δέκα νύκτας.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαία.
καί μευ χρὼς μᾶ ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θαψῶ.
ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες. ἀλλὰ ϝὸ λοιπὰ
ὀστέ' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα, καὶ ἐς τίνος ὄκ ἐπέρησα.
ἢ ποίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπᾷδεν;
ἀλλ' ἦς ὄδὲν ἐλαφρὸν, ὁ δὲ χρόνος αὔυτο φεύγων.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαία.
χοὕτω τᾷ σεύλᾳ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα.
ϝὸ ϝὸν ἄγε θέσυλί μοι χαλεπᾶς νόσω δῦρέ τι μᾶχος
πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ μυσὸς. ἀλλὰ μολοῖσα
τήρησον ποτὶ τὰν τιμαγήτοιο παλαίστραν.
τηνεῖ γὰρ φοιτᾷ, τηνεῖ δέ οἱ ἄδὺ καθῆται.

ἐς ῥὶς ἀπὸ σπονδώ καὶ ῥὶς πάλε πότνια φωνῶ.
εἴτε γυνὰ τήνῳ παρακέκλιται εἴτε καὶ ἀνήρ,
πόσον ἔχι λάθας, ὅσον πόκα θησέα Φαντὶ
σὺν δίᾳ λαοσθῆμεν ἐϋπλοκάμου ἀριάδνας.
ἴϋγξ ἔλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἱππομανὲς φυτόν ὄστι παρ' ἀρκάπῳ δ' ἔπι, πᾶσαι
καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὤρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.
ὣς μὴ δέλφιν ἴδοιμι μὴ ἐς τόδε δῶμα πτῆσαι
μαινομέῳ ἴκελον, λιπαρᾶς ἐκτοσθε παλαίστρας.
ἴϋγξ ἔλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἔστ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε δέλφις.
ὤ γὼ νῶ τί λοισα κατ' ἀρίφω σὺ πυρὶ βάλλω.
αἰαῖ αἰαῖ ἔρως ἀνίκατε, τίμβυ μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα
ἐμφὺς ὡς λιμνᾶς τις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας.
ἴϋγξ ἔλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
σαύραντοι ῥίψασα ποτὸν κανὸν αὖ ἐλον οἰσῶ.
θέσυλι, νῶ ἰὼ λαβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον
τὰς τήνῳ φλιᾶς καθυπέρτερον, ἃς ἔτι καὶ νῶ
ἐκ θυμῷ δέδεμαι. ὁ δέμβυ μύγον οὐδένα ποιεῖ.
καὶ λέγ' ὠὴ φθύζοισα τὰ δέλφιδος ὀσέα πάσω.
ἴϋγξ ἔλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
νῶ δὴ μυύνη ἔοισα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρυσῶ.
ἐκ τίνος ἀρξωμαι, τίς μοι κανὸν ἄγαγε τοῦτ';
ἦνθ' ἁ τῶ Διβούλοιο καναφόρος ἄμμιν ἀϊάξω,
ἄλσος ἐπ' ἀρτέμιδος. τᾶ δὴ ποκα πολλὰ μ' ἄλλα.
θηρία πομπύεσκε θοιγαδόν. αὐ δὲ λέαινα.
φράζεομαι τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο πότνα σελαία.
καὶ μ' ἄθβυ χαρίλα θράσα φοφὸς ἁ μακαρεῖτις

Ὑπόθεσις τοῦ δευτέρου εἰδυλλίου.

Ὑπόκειται, σημαίθα δέλφισος μαθήτριά τινὸς ἑρῶσα, ὃν παιδικῶς πρὸς παλαιστροφῶτα εὐπαλαίστρα, ἣ σημαίθα φίλτροις τε καὶ φαρμάκοις διάπυρος θεραπαίνης θεσσαλίδος ὑποδιακονουμένη, ἐφ' ἑαυτῷ μετάγειν, ὑδὶ καλουμένη τῷ σελήνῃ καὶ τῷ ἑκάτῃ, ὡς ὑδὶ τοῦ ἐρῶντος συμβαλλομένας νυκτερινὰς θεάς. τῷ δὲ θεσσαλίδι ὁ θεόκριτος, ἀπειροκάλως ἐκ τῆς σώφρονος μετήνεγκε μίσθων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ β'.

Φαρμακεύτρια.

Πᾶμοι τοὶ δάφναι φέρε θέσυλι, πᾶμ' ἴυγξ τὰ φίλτρα. στέφθον τὰν κελέβαν φοινικέῳ διὸς ἀώτῳ, ὡς τᾶς ἐμᾶν βαρυοδύνατα φίλον καταθύσομαι ἄρρα· ὅς μοι δωδεκάτοιος ἀφ' ὧ τάλας οὐδὲ θύρηκει, οὐδὲ θύρας ἄρραξεν ἀναρσίος· ἦρά οἱ ἄλλα ὤχετ' ἔχων ὅτ' ἔρως ταχινὰς φρενύας, ἄτ' ἀφροδίτα βασεύμαι ποτὶ τὰν τιμαγήτοιο παλαίστραν αὔριον, ὡς νιν ἴδω καὶ μέμφομαι ἃ μέ ποιεῖ. τῆνα δ' ἐγὼ κατάφυσσα, καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ἀπίδει

Δέσμα πόλεφον τᾶδε νάκαμες, ἁ χθὼν δ' ἐμὲν

ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς ᾅδαν ἔλθομι ἤδη.
λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι ἴτε λήγετ' ἀοιδᾶς
ἐς τὸν ἐμὸν μὴ φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι.
ἃ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀγκυλίοισι κομάσσαι.
πάντα δ' ἐς ἄλλα γένοιντο· μὴ ἃ πίτυς ὄχνας ἐνέκαι
δάφνις ἅπερ θυάσκῃ, καὶ τὼς κύκνως ὁ λαφὸς ἕλκοι
καὶ ξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀνιδόντι γαυρύσαιντο.
λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι ἴτε λήγετ' ἀοιδᾶς.
χὠ μὲν, τόσσ' ἄπιὼν ἀπεπαύσατο. τὸν δ' Ἀφροδίτα
ἤθελ' ἀνορθῶσαι, πάντα μὰν λίνα πάντα λελοίπει
ἐκ μοιρᾶν χὠ δάφνις ἔβα ῥόον, ἔκλυσε δίνα
τὸν μοίσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ νύμφαισιν ἀπέχθη.
λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι ἴτε λήγετ' ἀοιδᾶς.
μὴ τὺ δίδυ τὰν αἶγα, τὸ τε σκύφος, ὥσκεν ἀμέλξας,
ὡς τάσσω τοῖς μοίσαις ὦ χαίρετε πολλάκι μοῖσαι
χαίρετ'. ἐγὼ δ' ὔμμιν καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον ἀσῶ.
ὡ. πλήρης τοι μέλιτος τὸ καλὸν σόμα θύρπι γένοιτο,
πλήρης δ' ἀχράδων. μὴ ἀπ' αἰγίλω ἰχάδα φώγοις
ἀδυπάταν, τέττιγος ἅπερ τύγε φέρτερον ἄδεις.
ἠνὶ δέ τοι τὸ δέπας. θύσαι φίλος ὡς καλὸν ὄσδει.
ὡς καὶ πεπλήσδ' νιν ὠδὶ κρύα σπόγγος ἀκάνθης.
ὡς δ' ἴθι νᾶν αἴθα, τὸ δ' ἄμελγέ νιν. αἰ δ' ὄχ' ἅμαρτες
οὐ μὴ σκιρτάσητε μὴ ὁ φάγος ὔμμιν ἀνὰ δῆ.

ἤδη γὰρ φράσδει πάνθ' ἅλιος, ἅμμι δεδύκει
δάφνις. κἢν αἴδε καλὸν ἔασι τὸν ἄλγος ἔρωτος.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
οὐ λέδεται τὰν κύπριν ὁ βωκόλος ἔρπε ποτ' ἴδαν, λέγει
ἔρπε ποτ' ἀγχίσην. τηνεῖ δρύδυ, ὧδε κύπειρος.
ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάρεσι μέλισσαι.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὡραῖος χὠ δρυὶς, ἦρι καὶ μάλα νομεύει,
πὰν καὶ πῶκας βάλλει, καὶ θηρία τ' ἄλλα διώκει.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
αὔτις ὅπως στάσῃ διομήδεος ἄσσον ἰοῖσα
καὶ λέγε τὸν βώταν νικῶ δάφνιν, ἀλλὰ μάχεσθαι
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ λύκοι ὦ θῶες, ὦ ἄν' ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι,
χαίρετ' ὁ βωκόλος ὔμμιν ἐγὼ δάφνις ἤκετ' ἀν' ὕλαν
ἤκετ' ἀνὰ δρυμώς, ἦθι ἄλσεα χαῖρ' ἀρέθοισα
καὶ ποταμοὶ, τοὶ, χεῖτε καλὸν κὤ θύμβριδος ὕδωρ.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς
δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων
δάφνις ὁ τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ πὰν πὰν, εἴτ' ἔασὶ κατ' ὤρεα μακρὰ λυκαίω,
εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα μαίναλον, εὔθ' ὧδὶ νᾶσον
τὰν σικελὰν, ἐλίκας ἔ λίπε εἷον, ἀὶ πύτε σᾶμα
τῆνο λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἄγαστόν.
λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι ἴτε λήγετ' ἀοιδᾶς.
εὔθ' ὦ ναξ. καὶ τάνδε φέρ' ὐκπάκτοιο μελίπνοω
ἐκ κηρῶ σύριγγα καλὰν περὶ χεῖλος ἐλικτάν.

πολλαὶ οἱ πὰρ ποσὶ βόδα, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πύρπιδα ὠδύραντο.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἰὼ θέρμας πρᾶτος ἀπ' οὔρεος, εἶπε δὲ δάφνι,
τίς τυ καπύχει. τίνος ὦ μάθε τόσσον ἔρασαι;
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἤνθον τὸ βωστρῆ, τὸ ποιμενίδα, ὦ πόλοι ἰὼθον
πίνες αἰπεινῶν τὰ πάθεα καμόν. ἰὼ θὸ πρᾶτος
κἤφα, δάφνι πάλαι, τί τυ τάκεται ἁδέτε κώρα
πᾶσαν ἀνὰ κρανάαν παὐτᾶ ἄλσεα ποσὶ φορεῆται
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ζατιῦσ' ὀλίσερώς τις ἄγαν. καὶ ἀμήχανος ἐσσί.
βούτας μὲν ἐλέγυ, νῶϊ δ' αἰπόλω ἀνδρὶ ἔοικας.
ὠ πόλος ὄκκ' ἐσορῆ τὰς μικκάδας, οἷα βατεῦνται,
τάκεται ὀφθαλμῶς, ὅτι ἁ ῥάγος αὐτὸς ἔχυτο.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
καὶ τύ δ' ἐπεὶ ἐσορῆς τὰς παρθένος οἷα γελῶντι,
τάκεαι ὀφθαλμῶς ὅτι οὐ μετὰ τοῖσι χορεύᾳς.
πῶς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βωκόλος, ἀλλὰ τὸ αὐτῷ
αἶνε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος αἶνε μοίρας.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἰὼ θέγε μὰν ἀδεῖα καὶ ἁ κύπρις γελάοισα.
λάθρᾳ μὲν γελάοισα, βαρεῖα δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα
κῆπε τύθην τὸν ἔρωτα καπύχεο δάφνι λυγιξεῖν;
ἆρ' οὐκ ἀΐλιος ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέου ἐλυγίχθης;
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
τὰν δ' ἀρά χὠ δάφνις ποταμείβετο κύπρι βαρεῖα,
κύπρι νεμεσατὰ, κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής.

πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβεικεν ἀλοά.
τᾶν, ὀλίγος τις χῶρος ἐφ' αὑμαυταῖσι φυλάσσει
ἤμενος. ἀμφὶ δέμνι, σύ' ἀλώπικον ἀμφὶ, ἀν' ὄρχως
φοιτᾷς, πνομέα τὰν ῥώξιμον. ἄδ', ὠδί πίραν
πάντα δόλον πύχοισα, τὸ παιδίον ὄφρ' ἂν ἀϊάσδω ἐάσει
καί φατὶ, πρὶν ἢ ἀκράτισον ὠδὶ ξηροῖσι καθίξη.
θιξεν. ἀλλ' ἀρ' οὐκ αὐθείκεσι καλεῖ πλέκει ἀκεσσοθήραν,
χαίνῳ ἐφαρμόσσων. μέλεται δέ οἱ ὅττι τι πήρης,
οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι μαθεῖν.
πάντα δ' ἀμφὶ δέπας πεπότηται ὕδωρ ἔκαινθος
αὐτολικήν τι θάημα τέρας κε τὺ θυμὸν ἀτύξαι.
τᾷ μὰν, ἐγὼ πορ μεῖ καλυσδωνίῳ αἶγα τέσσακα.
ὤνον, καὶ τυρόεντα μέγαν λβυκηῖο γάλακτος.
οὐδὲ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
ἄγραντον· τᾷ, καί τοι μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν. ἔχρανεν
αἴκε σίμοι τὸ φίλος τὸν ἐφήμερον ὕμνον ἀείσῃς.
καὔτοι τοι φθονέω. πόταγ' ὦ γαθέ. τὰν γὰρ ἀοιδὰν
οὔτί πω ἐς ἀΐδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξεῖς.
θύρ. ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς
*ὄσδ' θύρσις *ὄσδ' ὤξ αὔτνας καὶ θύρσοδος ἄσδ' ἀ φωνά.
ὄξ πᾶ ποκ' ἄρ' ἦθ' ὄκα δάφνις ἐτάκετο πᾶ τοκα νύμφαι
ἢ κ' πινεῶ καλὰ τέμπεα, ἢ κ' πίνσω;
οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἴχετ' ἀϊάπω,
οὐδ' αὔτνας σκοπιαὶ, ὐδ' ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
τῆνον μὰν θῶδν, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
τῆνον χὠ κ' ὀρυμοῖο λέων αὐέκλαυσε θανόντα.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.

καὶ οἱ ἀεὶ λειμῶνα χολᾷ ποτὶ εἶνι κάθηται.
ἀλλ' ἁ τῦ ζᾷ δὴ θύρα τὰ δάφνιδος ἄλγε' ἄειδε
καὶ τᾶς βωκολικᾶς ὠδᾶ τὸ πλέον ἵκεο μώσας.
δεῦρ' ὑπὸ τὰν πελέαν ἐς δώμεθα, τῶ τε πρινίσκω
καὶ τῶν κρανιδίων κατ' ἐναντίον, ἃ περ ὁ θῶκος
τῆνος ὁ πφμενικὸς καὶ τοῦ δρύδν. αἰ δ' ἐκείσης
ὡς πόκα τὸν λιβύαβε ποτὶ χρόμιν ἄσας ἐείσδων,
αἶγα τέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς βρὶς ἀμέλξαι.
ἃ δ' ἔχις ἐείφως ποταμέλξεται ἐς δύο πέλλας,
καὶ βαθὺ μαστύρδον κεκλυσμένον ἀδέϊ καρπῷ
ἀμφῶδν. νεοτευχὲς ἔτι πλυφαίοις ποτόσδον
δῶ περὶ μὰν χείλη μαρύεται ὑφόθι κισσός.
κισσὸς ἐλιχρύσφ κεκονισμένος. ἃ δ' ἐν κατ' αὐτὸν
καρπῷ ἔλιξ ἐλεᾶται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
εὖτοδεν ἡ γυναῖκες θεῶν δαίδαλμα τέτυκται,
ἀσκητὰ πέπλῳτε καὶ ἄμπυκι. πὰρ δέ οἱ, αὖ δρδν
καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
νεικείοντε ἔπεσσι. τά δ' οὐ φρενὸς ἅπτεται ἀϊλᾶς.
ἄλλοκα μὰν τῆνον ποτὶ δέρκεται αὖ δρα γελδῦσα,
ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν εἰπεῖν νόον. οἵδε δ' ὑπ' ἔρωτος
δηθὰ κυλοιδιόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
τοῖς δὲ μέτα, γριπδίς τε γέρων πέρα τε τέτυκται
λεπρέας. ἐφ' ᾇ ωδίδων, μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἕλκω
ὁ πρέσβυς, κάμοντι τὸ καρτερὸν αἰδλεῖ ἐοικώς.
φαίης κεν γύων νὶν, ὅσον αθεύος ἐλλοπιδύειν,
ὧ δέοι ὠδίκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἰνδν,
καὶ πολιῷ ωδ ἐόντι. τὸ δ' αθεύος ἄξιον ἄβας.
τυτθὸν δ' ὅσσον ἄπωθεν ἁλιρύτοιο γέροντος,

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΘΥΡΣΙΣ Η ΩΔΗ, ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Θύρσις.

Δυπὶ τὸ φιθύεισμα καὶ ἃ πίτυς αἰπόλε τῆνα,
ἃ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται. ἃ δὲ σὺ δὲ καὶ τὺ
συρίσδες. μετὰ πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον ἀείδοις.

αἶ. αἶγα τῆνος ἑλὴ κεραὸν γράϊγον, αἶγα τὺ λαφύσσῃ.
αἶγα δ' αἶγα λάβῃ τῆνος γέρας, ἐς τὲ καὶ ἄρρεν
ἃ χίμαρος χιμάρῳ ἢ καλὸν κρῆς ἔστε καὶ μέλξῃς.

θύ. ἄδιον ὦ ποιμὰν τὸ τεὸν μέλος ἢ τὸ καταχὲς
τᾶν ἀκτὼ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
αἶγα τοι μισθὸν τὰν εἰς δέκα δῶρον ἄγωντι,
αἶγα τὺ σακίταν λαφύσσῃ γέρας, αἰδεῖ' ἀρέσκῃ
τήνας αἶγα λαβεῖν, τὺ δ' ἁπαλὸν ὕδωρ ἀφέρπεις.

θύρ. λᾶς ποτὶ τᾶν νυμφᾶν, λᾶς αἰπόλε τῆδε καθίξας
ὡς τὸ κάτταντες τοῦτο γελώλοφον ἅπτε μυείκαν
συρίσδεν, τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐς τῶδε νομιοῦμαι.

αἶ. οὐδέμις ὦ ποιμὰν τὸ μεσαμβρινόν, οὐδέμις ἄμμιν
συρίσδεν, τὸν πᾶνα δεδοίκαμεν. ἢ γὰρ ἀπ' ἄγρας
πανίκα κεκμακὼς ἀμπαύεται, ἀλλά τε πικρὸς.

Περὶ τῶν τῆς ποιήσεως χαρακτήρων.

Πᾶσα ποίησις ἢ ἁπλῆ ἐστὶ χαρακτὴρ διηγηματικὸν, δραματικὸν, καὶ μικτόν. τὸ δὲ βουκολικὸν πλάσμα, μίμημα ἐστὶ παντὸς εἴδους, καθάπερ συγκεκραμένον. διὸ καὶ χαριέστατον, τῇ ποικιλίᾳ τῆς φράσεως, μᾶλλον ἢ κράσεως. ποτὲ μὲν συγκείμενον ἐκ διηγηματικοῦ, ποτὲ δὲ σκηνικοῦ. ποτὲ δ' ἐκ μικτοῦ. ἤγουν διηγηματικοῦ καὶ δραματικοῦ. ὁτὲ δ' ὡς δύο τύχῃ. ἐς ὅσον δ' οἷόν τε ὅδε αὕτη ἡ ποίησις τὰ τῆς ἀροϊκῆς ἤθη ἐκμάσσεται, περπνῶς πάνυ, τῇ τῇ ἀροϊκίᾳ σκυθρωποὺς τὸν βίον χαρακτηίζουσα. ἐκπέφυγε δὲ καὶ τὸ ἄγαν ἀδρὸν καὶ ὑπέρογκον τῆς ποιήσεως.

Ὑπόθεσις τοῦ πρώτου εἰδυλλίου.

Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους Θύρσις ποιμὴν καὶ αὐτόλος. ἤτοι Μενάλκας, ἢ καὶ κομάτας. ἀγνοεῖται δὲ τὸ τοῦ αὐτόλου ὄνομα.

παμοῖς. ἔπειτα ἀς τὸ τύνδακείδα τῆς σπιλίας ἦλθεν. οἱ δὲ ὠδὴ χώρειοι τὸ θεὸν ἰδίοις ἄσμασιν καθυμνήσαντες, ἔθηκε τὸ πρώτω παρέδωκαν δύρεσι.

Περὶ διαφορᾶς τῶν βουκολικῶν.

Τὰ βουκολικὰ ἔχει διαφορὰν τὸ, τὸ τῶν ποιημάτων ὠδὴ γραφὸ. καὶ γὰρ αὐτολικά ἐστι καὶ ποιμενικὰ, ἢ μικτά. τὸ μέτοι ἀπὸ τῶν βοῶν εἴληφεν ὠδὴ γραφὸ, ὡς ἀειεσβύοντος τῆς ζώου. διὸ καὶ βουκολικὰ εἴρηται πάντα. λέγεται δὲ βουκόλος, παρὰ τὸ τὰς βόας ἐλαύνειν, ἢ ἀπὸ τῆς τὰς βόας κωλύειν ἀπομαγειλάσας. ἢ τῶν βοῶν κηρᾶν ἢ ἐπιμελεῖσθε, φορτῇ τῆς ἀμεταβόλε ἀς ἀμετάβολον. ἐπὶ δὲν δὲ φασὶν αὐτῷ αῤτον ὀξυρτημένους, θυείαν ἢ ἐαυτῷ τύπους ἔχοντα, καὶ πίραν παντοδρμίας ἀνάπλεων, καὶ οἶνον ἐν αὐλίφ ἀσκῷ πονδὴν τέμνοντας τοῖς ὑπαντῶσι στεφανόντε θεμικεῖσθαι, καὶ κέρατα ἐλάφων προσκεῖσθε, καὶ μὴ χέρας ἔχειν λαγωβόλον. τὸν δ̓ νικήσαντα, λαμβάνειν τὸν τῆς νενικημένου αῤτον. καὶ κεῖνον μὴ, ὠδὴ τῆς τῶν συρρακουσίων μένειν πόλεως. τῇ δὲ νενικημένους ἀς τὰς θεμοικίδας χωρεῖν, ἀγείραντας ἑαυτοῖς τὰς τροφάς. διδόναι δὲ μὴ ἄλλα τινὰ, πεδιὰς μὴ γέλωτος ἐχόμενα. μὴ δὲ φημοῦντας ὠδὴ λέγειν. δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν δέξαι τὰν ὑγίειαν, αἷ φέρομεν παρὰ τῆς θεοῦ. αἷ ἐκαλέσατο τίνα.

Περὶ τῆς ὧν βουκολικῶν ὠδῆς.

Εἰδύλλιον λέγεται, ὅτι εἰδός ἐστιν, ὁ ποιόν ἐστι λόγος ὑποκριτικῶς ἢ εἴρηται εἰδύλλιον.

Γένος Θεοκρίτου.

Θεόκριτος ὁ τῶν βυκολικῶν ποιητὴς, συρρακούσιος τὸ γένος. πατρὸς σιμιχίδου, ὡς αὐλός φησι Σιμιχίδα πᾶ δὴ σὺ μεσαμέριον πόδα ἕλκεις; εἴνιοι δὲ τὸ σιμιχίδα, ἐπώνυμον εἶναι λέγουσι. δοκεῖ γὰρ σιμός τις τὴν πρόσοψιν εἶναι. πατέρα δὲ ἐχθκρίναι πραξαγόραν, καὶ μητέρα φιλίναν. ἀκουσὴς δὲ γέγονε φιλιππάδου, καὶ Ασκληπιάδου, ὡς μνημονεύει. ἤκμασε δὲ κατὰ τὸν πτολεμαῖον, τὸν ἐπικληθέντα λαγωόν. πεῖ δὲ τὴν τῶν βουκολικῶν ποίησιν εὐφυὴς γενόμενος, πολλῆς δόξης ἐκ τούτων ἐπέτυχε. κατ' ἐμὲ τυραννῶν μόχος καλούμενος Θεόκριτος ἐτεκρίθη.

Περὶ τοῦ πῶ καὶ πῶς εὑρέθη τὰ βουκολικά.

Τὰ βουκολικὰ φασὶν ἐν λακεδαίμονι εὑρεθῆναι, καὶ ἐξαιρέτως πεποιῆσθαι τυχεῖν. τῆς γὰρ περικῶν ἐνεστώτων ἑπτὰ καὶ φόβῳ πᾶσαν τὴν ἐλλάδα παρασόντων ἐνέστη καὶ ἑορτὴ ἀρτέμιδος καρυάτιδος. τῆς δὲ παρθένων ἀποκεκρυμμένων διὰ τὸν ἐκ τοῦ πολέμου παραχὴν ἀπελθεῖσαί τινες ἀστεμφθόντες ἐς τὸ ἱερὸν, ἰδίαις ᾠδαῖς τὴν ἀρτεμιν ὕμνησαν. τῆς δὲ τούτων μούσης ἀρίστης θωμυσίης, παρέμεινε τὸ ἔθος καὶ ἐφυλάχθη. ἄλλοι δὲ τὸν τὸν τρόπον ἐν τυνδαρείδι τῆς σικελίας ἀχθῆναι λέγουσι τὰ βουκολικά. Ορέστη γὰρ ἐκκομίζοντι τὸ τῆς ἀρτέμιδος ξόανον, ἐκ ταύρων τῆς σκυθίας. χρησμὸς ὑπέπεσεν, ἐν ἑπτὰ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ἕουσιν, ἀπολούσασθαι. ὁ δὲ πορθυθεὶς ἐς ῥήγιον τῆς ἰταλίας, τὸ ἄγος ἀπενίψατο ἐν τοῖς λεγομένοις διαχώροις πο

ſuauiſſ. morum facilitate, & modeſtia quadam inaudita, in genioq; nõ uulgari præditus es, miro quoq; flagras in utrã q; literaturam, qua neminem æqualium non ſuperas, ardore: & ut ſemel dicam, remis uelisq; eò contendis, quod nomine præfers. Nihil enimuero tibi, ut reor, perſuaſius, quàm progenitores tuos ſedulò diſpexiſſe, quodnam ſtatim in lucẽ ædito inderent nomen, cuius uel compellatio filiolũ ad uirtutes, probitatem, & uitam deniq; omnibus numeris frugi geram inflammaret. Animaduertebant enim, id olim non ſapientibus modò hominibus, uerum ipſi etiã Deo Opt. Max. curæ fuiſſe. Siquidem Mariæ ſemper uirgini, aſſertorẽ humani generis concepturæ, εἶπε ὁ ἄγγελος, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἰησοῦν. Et paucis ante menſibus Zachariæ ſacerdoti: ἡ γυνή σου ἐλισάβετ γέννσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτῆ Ἰωάννην. Optimè igitur à patre tuo factum cenſeo, quum diuo Polycarpo uoluit te eſſe cognomen, quò, ſi illius per omnia fores æmulus, uerè id eſſes quod audis, πολύκαρπος. Atq; utinam quemadmodum id abs te bonis, ut dicitur, quibus inchoatum cernimus, ſic melioribus pergas, et optimis ad unguem abſoluas. Ita fiet mi Polycarpe, ut & eum quem nomine refers, ornamentis exprimas, & maiorum, quorum ſpes omnis in te uno eſt poſita, expectationi etiamdum in herba exiſtenti, nõ ſolum reſpondens, ſed eam ſicuti pulcherrimè uincas, ita non ſine dedecore fallere queas, & toti deniq; literariæ reipub. non mediocrem adferas utilitatem. Nos tibi quoq; ſponte currẽti, eclogis hiſce conſecratis, ueluti calcaria addere affectamus, quò uolas alacrius, maximè cum eam ætatulam attigeris, qua haud alia continget, ad Muſarum fores reſerandas, felicior. Vale.

huc destinarit, non ut suis priuatim scriniis consuleret, sed uti patriæ, publicisq; studiis nostris quamplurimum prodesset. In hoc unũ pro uirili incumbens, ut autores classicos, antiquos & ethographos, quãemunctissimè excusos in lumen ædat. Quo quidem instituto Theocriti τὰ ἀδύλλια, hoc est opuscula publicaturus, cõmunem studiosorũ potius utilitatem, quàm priuatũ cõmodũ spectans, de eo qui gnauiter istum autorem (quẽ uidebatur occultiss. & emunctiss. naris, pluribus neuis defœdatũ, quàm fuerit olim Thersites ille Homericus) incudi reddere, imò excolere posset, sadulo dispexit. Vbi uero carnes, ut aiunt, habere nequiret, Tarichũ æqui bonique faciebat. Nam nobis eã prouinciam suis flagitiis iniũxit: quam tandẽ suscepimus, partim ut animo parentis morẽ gereremus: partim, ut paulisper à seriis & grauioribus iatriæ studiis, animi gratia in amœniora Musarũ uireta diuerteremus. Tua ad hæc causa, et ob hanc quidẽ maximè, succisiuis et paucis admodũ horis Theocritum à confessis aliquot mendis uindicauimus, quibusdã uerò, & bene multis, fidẽ nostrã noluimus interponere: sunt enim quæ Oedipo coniectore egeant nonnulla. Castigatiorem tamen quàm hactenus prodire liquebit iis, qui exemplaria conferre non dedignabuntur. Gestiebã autem te Polycarpe mellitiss. strena quapiã Saturnali profelici ineuntis anni auspicio salutare. Quem morẽ priscis, ut solemnem, ita & minimè ignobilem fuisse, tũ historiographorum, tum poetarum monumenta testãtur. De alieno ergo liberalis, chartaceum, quo te enixe obstaturũ confido, ἀπὸ φώρητον mitto. Promerentur aũt longè præstantiora tuæ dotes: præter enim quàm quod

LABANVS TORINVS DIVINÆ INdolis puero Policarpo Cratandro. S. D.

TYpographicam quidem artem diuino quodã munere in hunc terrarõ orbem cœlitus manasse quis nõ uideat, ſuauiſſime mi Polycarpe? niſi pleriq; iſtorum qui typis excudunt libros, uel ſtupiditate quadam inopiaq; iudicij, peſſimos autores pro optimis imprimendos ſuſciperent: uel lucri, cuius odor eſt bonus ex re qualibet, auiditate (canis enim à corio nũquam abſterrebitur uncto) cum primas tenere putarent, unde quamplurimum operæ precii rediturum ſperarent. Magnæ quippe parti magis arridet nihil, quàm unde, quod non leue ſcelus eſt, citra bonis literis euehendis ſtudium, ſuis detur ſcriniis conſulere. Id quod cũ res ipſa, tum illi neſcio qui non tantũ nugaciſſimi, ſed etiam pernicioſiſſimi codices, qui in hoc, tã quã internecino literatorũ bello, nõnũquã αὐτόνυμοι, ſæpius fictis titulis in lucẽ emittuntur, clamitant. Cæterũ quemadmodũ in rebus etiam optimis accidere ſolet, ita & in hac quoq; arte contingere conſpicimus, ut quod ad unicũ ſtudiorũ uſum diuinitus ſit datũ, id abutentiũ uitio in quàm dirũ uergat exitiũ. Duplici itaq; nomine mihi cõmendandus uidetur parens ille tuus, immortale Chalcographorũ decus: Primũ, quòd pro ſua ſingulari induſtria, excuſſoq; iudicio eos cõ primis ſcriptores ſeligit, qui ad uerã eruditionẽ, & ſynceram pietatẽ iuxtà cõferũt. Deinde quòd ingenuo quodã in politiores literas affectu conatus ſuos oẽs, omnia uitæ ſtudia ſemper

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΕΙΔΥΛΛΙΑ, ΤΟΥΤΕΣΤΙ ΜΙΚΡΑ ΡΟΙΗΜΑΤΑ ΕΞ ΚΑΙ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

(1)

τοῦ αὐτοῦ ἐπιγράμματα ἐννεακαίδεκα.
τοῦ αὐτοῦ Πέλεκις καὶ Πτερύγιον.

THEOCRITI IDYLLIA, HOC EST PARVA POEMATA XXXVI.

Eiusdem epigrammata XIX.
Eiusdem Bipennis & Ala.

BIBLIOTECA NAZIONALE DI NAPOLI
B. R. NAPOLI

Sopra ogn'uso mortal è dato albergo.

VENETIIS *apud Salamandram.*
M D XXXIX.